

Investește în oameni!
FONDUL SOCIAL EUROPEAN
Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007 – 2013
Axa prioritară: Educația și formarea profesională în sprijinul creșterii economice și dezvoltării
sociale bazate pe cunoaștere
Domeniu major de intervenție: Calitate în învățământul superior
Titlul proiectului: **Îmbunătățirea Managementului Universitar**
Contract nr.: POSDRU/2/1.2/S/4

Managementul calității în învățământul superior

Coordonatorul modulului – Prof. Univ. Dr. Constantin Oprean, Universitatea Lucian Blaga din Sibiu

Membrii echipei de elaborare a modulului:

Prof. Univ. Dr. Claudiu Vasile Kifor, Universitatea Lucian Blaga din Sibiu
Prof. Univ. Dr. Adriana Stănilă, Universitatea Lucian Blaga din Sibiu
Prof. Univ. Dr. Anca Cristina Stanciu Universitatea Ovidius Constanța
Prof. Univ. Dr. Emil Maxim Universitatea Tehnică Gh. Asachi, Iași

Mentor: Elizabeth (Liz) Turner, Quality Support Officer, Quality Support Unit, Liverpool John Moores University

Aprilie 2011

Cuprins

Obiectivele modului	4
Cuprinsul modului	4
Durata de desfășurare	4
Grup țintă	4
Modalitatea de evaluare	4
Scurtă descriere a modului	6
Contribuția autorilor	6
1. Conceptul de calitate și particularități pentru învățământul superior	7
Bibliografie	13
2. Managementul calității (MC) în învățământul superior	14
2.1. Managementul calității – definire și concepe de bază	14
2.2. Principiile managementului calității	16
2.2.1. Orientarea către client	16
2.2.2. Leadership – implicarea conducerii	17
2.2.3. Implicarea personalului	18
2.2.4. Abordarea pe bază de proces	18
2.2.5. Abordarea sistemică a managementului	21
2.2.6. Îmbunătățirea continuă	21
2.2.7. Argumentarea cu date a deciziilor	21
2.2.8. Promovarea unor relații de parteneriat cu furnizorii	22
2.3. Structuri de conducere și funcționare ale managementului calității. Documentele calității	22
2.4. Modele ale calității în învățământul superior	30
2.4.1. Modelul European Foundation for Quality Management-EFQM	30
2.4.2. Modelul Malcolm Baldrige	31
2.4.3. Modelul ARACIS de evaluare calității în învățământul superior	32
Bibliografie	35
3. Îmbunătățirea calității în instituțiile de învățământ superior	36
3.1. Introducere. Metodologie de îmbunătățire a calității în învățământul superior	36
3.2. Definirea proiectelor de îmbunătățire	37
3.3. Măsurare. Descrierea procesului care generează problema	38
3.3.1. Diagrama flux	38
3.4. Analiza	40
3.4.1. Identificarea cauzelor problemei	40
3.4.2. Concentrarea pe cauzele esențiale	45
3.5. Îmbunătățirea	47
3.5.1. Evaluarea alternativelor	48
3.5.2. Planificarea procesului de îmbunătățire	49
3.5.3. Schimbarea culturii	50
3.5.4. Dovedirea eficacității	50
3.5.5. Implementarea	51
3.6. Control	51
3.6.1. Proiecțarea elementelor de control	51
3.6.2. Perfectarea îmbunătățirii	52
3.7. Multiplicarea rezultatelor și stabilirea de noi proiecte	52
Bibliografie	53
4. Studiu de caz. Îmbunătățirea calității într-o instituție de învățământ superior	54

Obiectivele modului

Prin parcurgerea acestui modul participanții:

- vor analiza diverse teorii și modele ale managementului calității
- vor analiza factorii care au influență asupra calității în general în învățământul superior
- vor analiza și dezvolta modele ale calității la nivel organizațional
- vor dezvolta un proces de îmbunătățire a calității la nivel organizațional

Cuprinsul modului

1. Conceptul de calitate și particularități pentru învățământul superior
2. Managementul calității în învățământul superior. Modele ale calității în învățământul superior
3. Îmbunătățirea calității în instituție de învățământ superior
4. Studiu de caz. Îmbunătățirea calității într-o instituție de învățământ superior

Durata de desfășurare

- număr total de ore: 30
- număr de ore tip face-to-face: 12
- număr de ore de relaționare pe platforma de e-learning: 14
- ore pentru evaluare finală: 4

Grup țintă

- Prorectori
- Decani/ prodecani
- Șefi de catedră
- Directori cu calitatea
- Personal administrativ

Modalitatea de evaluare

În cadrul capitolelor modului au fost prevăzute o serie de exerciții; rezolvarea acestora nu reprezintă o condiție obligatorie pentru evaluarea finală, dar poate sprijini participanții în înțelegere mai bine conceptele prezentate și apoi în întocmirea proiectului.

Participanții vor întocmi un proiect de îmbunătățire a calității, în instituție de învățământ superior în care își desfășoară activitatea, pe baza conceptelor teoretice prezentate în capitoalele 1 – 2, precum și a metodologiei de îmbunătățire din capitolul 3; pentru exemplificare, s-au prezentat o serie de studii de caz, unul dintre acestea fiind descris în capitolul 4. Se recomandă constituirea de grupuri de lucru (2 – 4 participanți) care vor fi responsabili pentru diferite secțiuni ale proiectului de îmbunătățire. Fiecare grup va prezenta propria secțiune, evaluarea făcându-se pe baza următoarelor criterii:

- relevanța studiului de caz ales și corespondența cu realitatea
- aplicarea în mod corespunzător a metodologiei de îmbunătățire și a tehniciilor calității
- relevanța rezultatelor și aplicabilitatea în instituție de învățământ
- modul de prezentare

Strutura recomandată a proiectului este următoarea:

- Prezentarea organizației și a contextului analizat. Se va prezenta organizația aleasă pentru studiu precum și și domeniul ales pentru îmbunătățire. Tipuri de probleme care se pot aborda:
 - atracțivitatea scăzută a unei specializări în rândul absolvenților de liceu;
 - absenteismul ridicat la cursuri;
 - rata ridicată de abandon;
 - procentul mic de absolvenți angajați în domeniul în care au absolvit;

Predarea proiectelor:

- până la data anunțată de coordonatorii modului, liderul grupului transmite proiectul pe adresa de email: claudiu.kifor@ulbsibiu.ro, solicitând confirmarea de primire
- Proiectul este realizat conform cerințelor, fiind identificată contribuția fiecărui membru al grupului
- Se va preciza modalitatea de prezentare: Skype – pentru aceasta se furnizează ID – ul, respectiv prin telefon, precizând numerele de telefon ale membrilor grupului
- Se stabilește de comun acord o dată pentru realizarea prezentării (pentru fiecare membru al grupului)

Prezentarea proiectului

- Participanții vor fi pregătiți cu cel puțin 15 min înainte de termenul agreat pentru prezentare, așteptând apelul coordonatorului de modul
- Prezentarea durează aproximativ 15 min

Evaluarea

- După prezentarea tuturor secțiunilor de către membrii grupului, coordonatorul de modul evaluatează proiectele și prezentările împreună cu ceilalți formatori și anunță cursanții asupra rezultatelor.

Întocmirea certificatelor și transmiterea la cursanți

- Coordonatorul de modul transmite calificativele acordate cursanților coordonatorului de proiect (UEFISCSU) care întocmesc certificatele de atestare a competențelor
- Certificatele sunt transmise participanților

Scurtă descriere a modului

Obiectivul acestui mod este de a oferi participanților o prezentare generală asupra principalelor concepte ale Managementului Calității în instituțiile de învățământ superior. Participanții sunt familiarizați la început cu conceptul de calitate și particularitățile acestuia în sistemele de învățământ superior; sunt prezentate apoi principiile managementului calității și modul în care acestea ar trebui să guverneze practic orice organizație; sunt arătate apoi modele de management al calității (EFQM, Malcolm Baldrige, ISO 9001, ARACIS) care și-au dovedit utilitatea și în cadrul instituțiilor de învățământ superior. În capitolul destinat îmbunătățirii continuă este abordată și metodologia de îmbunătățire cu aplicabilitatea concretă pentru participanții la acest modul, și recomandarea ca această metodologie să fie utilizată de participanți în rezolvarea problemelor din propriile instituții. Capitolele sunt completeate cu studii de caz, exerciții, rezolvarea acestor exerciții fiind recomandată participanților, dar nu obligatorie. Evaluarea se face pe baza unui proiect de îmbunătățire pe care participanții îl întocmesc pentru instituția în care își desfășoară activitatea.

Contribuția autorilor

Prof. Univ. Dr. Constantin OPREAN – coordonarea lucrării și cap. 3, 4

Prof. Univ. Dr. Claudiu Vasile Kifor, cap. 2, 3, 4

Prof. Univ. Dr. Adriana Stănilă, Universitatea Lucian Blaga din Sibiu, 2, 3

Prof. Univ. Dr. Anca Cristina Stanciu Universitatea Ovidius Constanța, cap. 1

Prof. Univ. Dr. Emil Maxim Universitatea Tehnică Gh. Asachi, Iași, cap. 2

Ghid de bună practică privind evaluarea						
Alegerea temei și formarea grupului de lucru						
– Proiectul se va realiza conform planificării din etapa anterioară						
– Participanții vor comunica prin email / forum / alte mijloace						
– Liderul de grup va urmări realizarea obiectivelor și va stabili eventualele întâlniri (care pot fi și virtuale);						

1. CONCEPUTUL DE CALITATE ȘI PARTICULARITĂȚI PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

Prof. Univ. Dr. Anca Cristina Stanciu

Este unanim recunoscută importanța învățământului în general și a celui universitar în special în starea prezentă și viitoare a unei națiuni. Educația reprezintă un act de conștiință, de calitatea căruia depinde în bună parte nu numai bunăstarea viitoare a națiunii respective ci, în același timp, puterea, influența și chiar existența ei ca entitate distinctă în configurația regională și mondială.

Dacă prioritatea națională este reforma instituțională, ca o prioritate de ramură rezultă reforma învățământului și a cercetării universitare. Reforma învățământului reprezintă o componentă a reformei instituționale, care creează deschidere spre reformă economică. Rezultă în acest mod oameni formați care pot genera schimbări în spiritul reformei economice; pregătiți pentru schimbare, având o mentalitate adevarată și o cultură instituțională și a calității.

Invățământul superior este cel care generează specialiștii care vor conduce într-un viitor apropiat societatea și economia românească integrată în Uniunea Europeană. Realizarea unei conduite orientate spre calitate constituie o constrângere majoră în procesul de integrare europeană a României fiind în același timp "elementul vital pentru atingerea unei economii prospere" (M.Juran). O importanță majoră o are în această privință compoziția educațională, nu numai sub aspectul calității prestației ci în însăși integrarea nevoii de calitate în cultura națională. Mentalitatea individualului trebuie să asimileze convingerea că nu poate să existe bunăstare fără o muncă responsabilă și de calitate.

Plecând de la această misiune, devine evident că întreaga activitate a universității trebuie orientată spre creșterea competitivității instituției atât la nivel național cât și pe plan internațional prin: calitatea ofertei și a rezultatelor activității; un management performant, o politică financiară adecvată utilizării rationale a resurselor și de atragere de noi resurse, întărirea dimensiunii internaționale a activității, încurajarea unei atitudini responsabile a întregului personal.

În afară de orientarea spre performanță și creșterea competitivității, care sunt cerințe generice, necesită introducerea managementului calității în învățământul universitar este determinată și de cerințe concrete și imediate cum sunt:

- cerința societății privind folosirea eficiență și transparentă a resurselor publice și extrabugetare alocate învățământului superior;
- crearea și dezvoltarea unei culturi a calității în universitate, atât în privința propriului personal, cât și în rândurile studenților;
- asigurarea pregătirii performante a absolvenților pentru a răspunde exigentelor economiei de piată actuale și de perspectivă din România;
- alinierea la standarde și practica instituțiilor de învățământ superior europene în domeniul managementului calității, condiție pentru întărirea dimensiunii internaționale a universității;
- creșterea încrederei societății românești că vor fi satisfăcute necesitățile și aşteptările ei explicite și implicite privind prestarea instituțiilor de învățământ superior;
- creșterea încrederei comunității internaționale în capacitatea învățământului superior românesc de a presta o activitate performantă;
- identificarea verigilor deficitare și preventirea neconformităților ce pot apărea în prestația universitară;
- eficientizarea activităților în toate domeniile fundamentale de competență, de organizare și funcționare specifice unei universități;
- îmbunătățirea continuă a calității prestației universității.

Datoria oricărui instituții din sistemul național de învățământ, indiferent de tip, nivel și formă de organizare a activității, este de a asigura predarea, învățarea și cercetarea de calitate, din necesitatea de a pune bazele unei culturi instituționale a calității educației, pentru a contribui la dezvoltarea personală și profesională a studenților, la bunăstarea societății.

Calitatea este considerată, în prezent, alături de preț, unul dintre principali factori de com-

petitivitate într-o economie de piată. Legătura existentă între calitate și variabilele de performanță este dificil de interpretat. Aparent, există o relație pozitivă între calitate și rentabilitate, dar, în general, nu există legături pozitive semnificative între calitate obiectivă și preț. Se pare că există o relație calitate / costuri, care urmărează logica gamei sortimentale (tipuri de produse) și a diferitelor ipozite ale manifestării pe piată a cererii.

Conceptul general al calității se utilizează în diverse domenii, printre care și cel al producției de mărfuri și servicii. Sensurile acestui concept sunt de natură filosofică, tehnică, economică și socială.

Plecând de la sensul filosofic al conceptului, formulăm următoarea definiție: "calitatea produselor și serviciilor este conferită de sinteza principalelor proprietăți (caracteristici) care exprimă gradul de utilitate în satisfacerea unei nevoi".

În literatura de specialitate au apărut definitii precum [2]:

Juran – **calitate** = grad de utilizare, aptitudine de utilizare;

Crosby – **calitate** = conformitate cu cerințele;

ISO – **calitate** = ansamblul de proprietăți și caracteristici ale unui produs (serviciu) care îi conferă acestuia proprietatea de a satisface nevoile exprimate sau implicate [7].

Conținutul tehnic, economic și social al conceptului de calitate rezultă din caracterul complex și dinamic al acestuia. Aceasta complexitate este dovedită și de multitudinea definițiilor și evoluția acestora.

Să ne oprim asupra cătorva formulării frecvent utilizate:

- este un produs de calitate" (răspunde așteptărilor);
- este o organizație de calitate" (aptă să răspundă cerințelor);
- este de calitate inferioară" (caracteristice nu răspund așteptărilor).

Să notăm că aceste căteva fraze includ de obicei doar dimensiunea "performanță a calității", de aceea, adăugăm uneori "este un produs de calitate dar este prea scump pentru mine sau nu este disponibil".

Precizarea "raportul calitate / preț este excelent" introduce noțiunea de cost și de măsură în aprecierea răspunsului la așteptări.

Conceptul de calitate diferă însă de aceste expresii familiare dar puțin precise:

- Calitatea este aptitudinea în utilizare" (J. M. Juran);
- Calitatea este conformitatea cu specificație" (P. Crosby);
- Calitatea este conformitatea cu nevoile" (C. Herson);
- Calitatea este satisfacerea nevoilor apreciată de client sau utilizator" (P. Lyonnet);
- Calitatea este zero defecte, zero stocuri, zero întâzieri, zero hârtii, zero accidente etc." P. Crosby);

În învățământul superior, calitatea este apreciată deopotrivă prin intermediul produsului rezultat, apreciată prin cunoaștere și competență, dar și prin intermediul procesului educational, care, conform SR ISO IWA Sisteme de management al calității. Linii Directoare pentru aplicarea ISO 9001:2000 în domeniul educației [9] ar ca rezultat un produs educational. Instituțiile de învățământ superior trebuie să devină componente principale în construcția și afirmarea societății cunoașterii. Un sistem de evaluare a activității cadrelor didactice se impune tot mai mult ca o necesitate care-i dă specialistului posibilitatea de a se alinia permanent schimbărilor rapide ce intervin în domeniul său de competență, dar și de a luce în considerare ideea unei reorientări academice. În multe cazuri poate fi util să chiar necesar să ne părtăsim domeniul inițial de specializare pentru un altul, mai interesant și mai dinamic, adaptându-ne în acest fel schimbărilor tot mai rapide datorate progresului științific și tehnic.

Calitatea activității didactice ar putea fi definită ca ansamblul tuturor însușirilor și caracteristicilor procesului didactic care îi conferă capacitatea de a satisface anumite necesități curente și viitoare ale clienților (studenți, firme, societate) în ce privește formarea abilităților și performanțelor, crearea și reevaluarea cunoștințelor.

Calitatea activității didactice (proces didactic și cercetare științifică) este, alături de calitatea

managementului universitar, una dintre componentele cele mai semnificative care oferă indicii atât asupra unei bune organizări a universității, cât și asupra orientării ei spre rezultate performante și spre excelență.

Un act didactic de calitate înseamnă a asigura un nivel superior de educație și instruire, conceput pe termen mediu și lung, care în final să asigure satisfacția clienților. Calitatea actului didactic depinde de mai mulți factori care se intercondiționează reciproc, și anume: calitatea înțărilor în sistem, calitatea produselor, calitatea suportului tehnic al actului didactic [3].

Dacă ne raportăm la definiriile clasice ale calității, în cazul instituțiilor de învățământ superior cerințele clienților se pot exprima în termeni precum: „ce ar trebui să ře și să poată face un absolvent dintr-un anumit domeniu?”. În prezent aceste cerințe sunt implicate, nefăcând obiectul unui contract. Identificarea și definirea lor nu pot fi apăratul exclusiv al instituției de învățământ superior, ci trebuie duse la bun sfîrșit numai împreună cu reprezentanții ai clienților din domeniul respectiv (angajații, asociații profesionale etc.). Cerințele se traduc în condiții (trăsături și caracteristici) conforme unor criterii și trebuie determinate de către instituție de învățământ superior împreună cu reprezentanții clienților. Rezolvarea tehnică a realizării condițiilor menționate este o problemă internă a instituției și este legată de structura și conținutul programului de studiu (planul de învățământ și programelor analitice). Ea presupune identificarea disciplinelor, a conținutului acestora precum și a procedurilor de evaluare-examinare susceptibile să conducă la satisfacerea condițiilor și implicit a cerinței menționate. Informațiile aferente acestei faze de proiectare a programului de studiu trebuie menționate în documente care să atestă preocuparea instituției pentru satisfacerea cerințelor clienților ei.

În acest moment, de cele mai multe ori, vizuiea „calitate = îndeplinirea cerințelor” îmbrăcată formă „conformității cu cerințele minime”, calitatea fiind percepță ca un filtru, produsele sau serviciile fiind acceptate sau respinse în funcție de satisfacerea unor norme sau criterii minime [3].

În cazul instituțiilor de învățământ superior finanțate de stat apar o particularitate îngrijorătoare: atât costurile interne ale non-calității, reflectate printr-o utilizare neficientă a resurselor alocate, cât și cele externe (reflectate prin somaj), calificarea necorespunzătoare a profesorilor în învățământul primar și mediu, incapacitatea cercetătorilor și consultanților de a crea valoare relevantă) sunt suprateate în întregime de către societate. În acest context se impune identificarea și definirea judicioasă a cerințelor și așteptărilor pe care societatea le are la adresa instituțiilor de învățământ superior și a unui anumit reglementări prin care aceasta poate să se asigure că activitatea universitară este îndreptată spre satisfacerea cerințelor și așteptărilor menționate [3].

În cazul instituțiilor de învățământ superior, circuitele de reglare ale controlului calității pot fi aplicate pentru:

- activități legate de învățământ: proiectarea structurii și conținutului ofertei în conformitate cu cerințele pieței forței de muncă și capacitatea instituției, calitatea și actualitatea informației conținute în cursuri, adevararea metodelor de predare/învățare și evaluare, derularea în condiții corespunzătoare a procesului de învățământ etc.;
- activități de cercetare științifică: originalitatea și oportunitatea tematică, consistența rezultatelor, probitățea științifică, etica experimentării, modul de valorificare al rezultatelor etc.;
- organizare internă: delegarea de autoritate și responsabilitate, eficiența și transparența în utilizarea resurselor umane și materiale, echitatea și încurajarea performanței în politica de promovare a personalului, instruirea continuă a personalului etc. [3].

Procesul de învățământ devine tot mai complex sub impactul noilor tehnologii informaticе, deplasând accentul de la profesor către student. Evaluarea **conținutului** procesului de învățământ depinde însă de structura lui și de capacitatea funcțională a acestuia. Structura generică a procesului de învățământ, respectiv structura care să nu depindă de specificul domeniului de cunoaștere, cuprinde următoarele componente: dezvoltarea bazei de cunoștințe explicite; dezvoltarea bazei de cunoștințe tacite; dezvoltarea capacitații de procesare a acestor cunoștințe; generarea de noi cunoștințe; evaluarea tuturor acestor cunoștințe și abilități.

Implementarea și dezvoltarea managementului calității într-o universitate implică și crearea

unei culturi organizationale noi, bazate pe conceptul de evaluare. Cu alte cuvinte, se trece de la o cultură a raportării la o cultură a evaluării. Într-o astfel de cultură organizațională, studenții sunt actori importanți în viața universității și opinia lor privind performanța cadrelor didactice devine o componentă necesară în evaluarea și îmbunătățirea calității procesului de învățământ. Universitățile ar trebui să-și stabilească un set de instrumente care să-și ofere sprijin în îndeplinirea obiectivelor propuse.

Criteriile de evaluare vizează fie rezultatele și evenimentele trecute, dintr-o perioadă determinată, fie potențialul viitor.

Pentru ca rezultatele obținute să fie concluziente, criteriile de evaluare trebuie să fie:

- precis formulate în scris;
- în număr limitat;
- clar enunțate;
- măsurabile și cuantificabile;
- ușor aplicabile;
- să fie stabilite la nivel național.

Obiectivele prestatibile ale unei instituții de învățământ superior rezultă din cerințele societății și ale pieței, sau în pot depăși, jucând un rol de generare a cererii. Ele servesc ca și valori de referință pentru circuitele de reglare dintre nivelurile universitate-clienți externi. De aici pornind, conduceră instituției formulează obiectivele strategice ale acesta, care vor servi ca și valori de referință pentru nivelurile inferioare și prin urmare joacă rolul unui parametru de reglare între niveluri. Pe baza acestora, de exemplu, la nivel de planificare-proiectare se vor implementa strategiile dezvoltării unei oferte corente a unei facultăți (ca profil și specializări), și valori "trebuie" pentru nivelurile inferioare: elaborarea planurilor de învățământ și a programelor analitice etc. Rezultatele respectiv mărimele caracteristice ale nivelurilor inferioare se transmit nivelurilor superioare, închizându-se prin aceasta circuitele de reglare.

Buclele controlului calității se realizează atât în cadrul unui nivel al instituției (catedră, facultate, servicii administrative etc.) cât și între aceste subunități aflate în cooperare sau subordonare (figura 1.1). Este de asemenea de subliniat faptul că buclele controlului calității se închid nu numai intern, în instituția de învățământ, ci trebuie să urmărească rezultatele activității universitare și în mediul extern (absolvenți și angajații acestora) realizând corectările necesare în funcție de informațiile obținute de la acestea.

Educația în învățământul superior se desfășoară, în condițiile autonomiei universitare, într-un cadrul concurental din cî ce mai accentuat, datorat pe de o parte creșterii ofertei de instruire și de altă parte, reducării numărului de candidați. Dincolo de măsurile preconizate la nivel național pentru optimizarea acestei situații, trebuie să asigure absolvenților în primul rînd competențe profesionale de înalt nivel. Aceasta este rezultatul unor acțiuni concordante, orientate către îndeplinirea obiectivelor formulate de beneficiari (absolvenți și angajații), care trebuie să se deruleze într-un sistem de asigurare a calității clar structurat și eficient.

Pentru acestea se impun o serie de acțiuni privind:

- a) Dezvoltarea unui cadru funcțional dinamic de implementare a conceptului de autonomie a universității, în principal prin definirea raporturilor universitate – facultăți, în sensul creșterii autonomiei reale.

- b) Definirea, în condițiile autonomiei, a propriilor nivele de calitate și a tehniciilor de asigurare a calității, cu accent pe obținerea rezultatelor specifice în instruirea studenților și în cercetare. Aceasta se va face prin analiza resurselor existente, a constrângerilor interne și externe universității, a standardelor naționale și internaționale precum și prin prismă rezultatelor preconizate. Managementul calității trebuie să devină, conform cu Sistemul European de Asigurare a Calității, un instrument de perfecționare continuă a procesului de învățământ, de cercetare și de conducere.

- c) Eficiențizarea mecanismelor de asigurare a calității la nivel de universitate, facultăți,

catedre, departamente. În evaluare, accentul se va pune pe calitatea proceselor de învățare, de predare, pe calitatea proceselor de cercetare științifică, pe calitatea serviciilor interne și externe.

- d) Evaluarea internă periodică a calității activităților didactice și științifice, la nivelul catedrelor, facultăților și centrelor de cercetare, bazată pe procese de rezolvare a neconformităților;
- e) Utilizarea rezultatelor evaluării în eficientizarea activităților didactice, de cercetare și managerialie. În acest proces, studenții, ca beneficiari direcți, trebuie să fie activ implicați.

f) Evaluarea periodică externă (prin atestare) a activităților didactice, științifice și a managementului instituțional și prezentarea publică a rezultatelor.

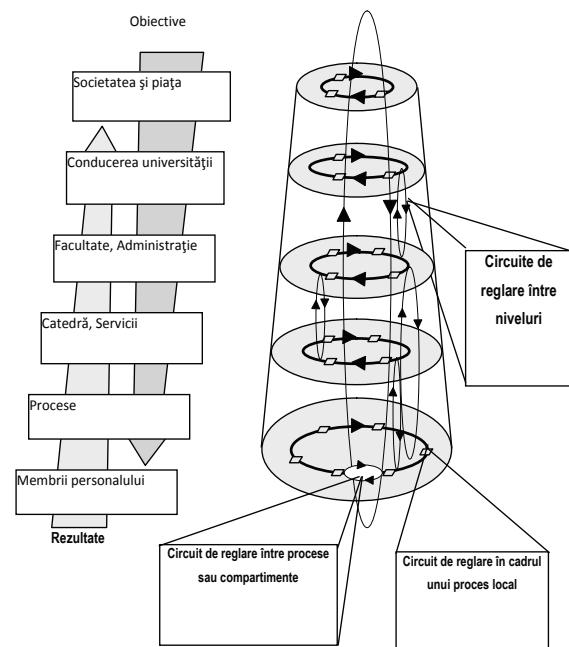

Fig.1.1. Structura circuitelor de reglare a calității într-o instituție de învățământ superior[3]

Colaborarea inter-universitară la nivel european este un fapt real; pentru rezultate de anvergură și de durată este necesară armonizarea acțiunilor desfășurate de statele UE cu acțiunile la nivel național (adoptarea unei structuri a învățământului superior în concordanță cu cel european) și la nivel instituțional care să ducă la rezultate concrete și viabile pe termen lung. Dezvoltarea și integrarea în parteneriate / consorții europene pentru lansarea de proiecte de studiu și de cercetare trebuie să constituie o prioritate.

Pentru aceasta sunt necesare:

- Compatibilizarea programelor de studii pentru o corelare mai strânsă cu programele europene de învățământ, în scopul aplicării pe scară largă a sistemului european de credite transferabile de studiu, al echivalării și recunoașterii diplomelor;
- Orientarea conținutului disciplinelor pentru a asigura studenților / absolvenților competențele necesare integrării pe piață europeană a muncii și educației.
- Dezvoltarea de programe de studii integrate în parteneriat / consorții cu universități românești și europene (cu precădere la nivel de master și doctorat) care să conducă și la obținerea de diplome comune (*joint degrees*);
- Promovarea programelor de studii în limbi de circulație internațională pentru a incuraja mobilitatea studenților și a cadrelor didactice și atragerea de studenți străini.
- Dezvoltarea de module educationale în parteneriate europene, prin mobilități reciproce ale cadrelor didactice instituțiile partenare.
- Integrarea pe scară largă și sprijinirea cadrelor didactice și a studenților în dezvoltarea de programe europene de educație.
- Dezvoltarea de parteneriate cu universități și centre de cercetare europene pentru activități comune de cercetare.
- Integratora centrelor și a colectivelor de cercetare în rețele europene de cercetare științifică.

Politice și strategii de asigurare a calității în sistemul național de învățământ din România au ca reper permanentă corelare cu *orientările și acțiunile promovate la nivel european și mondial*, în ceea ce privind Asociația Europeană pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior, recomandări care au fost insușite de Conferința Ministerială de la Bergen (19-20 mai 2005). În evoluție, principalele momente ale construcției europene în planul educațional se regăsesc în:

- **Declarația de la Sorbona (1998): SEIS - Spațiu European al Învățământului Superior**
- **Declarația de la Bologna (1999): 6 obiective vizând compatibilizarea / convergența sistemelor de învățământ superior până în anul 2010 - prin: sistemul de recunoaștere a diplomelor, sistemul ciclurilor Licență – Master - Doctorat, sistemul de credite transferabile europene (ECTS), promovarea mobilității studenților și cadrelor didactice, promovarea cooperării europene în asigurarea calității, promovarea dimensiunii europene a învățământului superior**
- **Reuniunea de la Lisabona (2000): "În anii 2010-2020, Europa va deveni regiunea cu cea mai competitivă economie la nivel mondial"** (actualmente există decalaj importante între UE și SUA-Japonia)
- **Convenția de la Salamanca (2001):** universitățile recunosc faptul că studenții lor au nevoie și solicită calificări pe care să le poată folosi efectiv în continuarea studiilor sau pentru a se angaja în Europa (necesitatea unor rețele de calificări compatibile descrise prin *competențe* ca referințe pentru crearea și evaluarea curriculum-ului, asigurând flexibilizarea și autonomia universitară în realizarea curriculum-ului)
- **Reuniunea de la Berlin (2003):** definirea și implementarea unui *sistem național de asigurare a calității în învățământul superior*. S-a stabilit de comun acord că „*responsabilitatea primară pentru asigurarea calității în învățământul superior aparține fiecărei instituții*”. A fost mandatată ENQA (European Network for Quality Assurance in Higher Education) pentru a elabora *standarde, ghiduri și proceduri* privind rea-lizarea și funcționarea sistemelor de asigurare a calității în învățământul superior
- **Reuniunea de la Bergen (2005): set de recomandări** (cu privire la: standarde, ghiduri și proceduri, cadrul național / transnațional de calificare, descriptorii de ciclu, numărul minim de credite ECTS, învățarea pe tot parcursul vietii, etc.)

RAPORTUL ENQA LA REUNIUNEA DE LA BERGEN (Raportul „Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area” - 41 pagini) conține, în sinteză:

- introducere privind bazele (principiile, scopurile și obiectivele, etc.) standardele și ghidurile de asigurare a calității în învățământul superior;

- lista standardelor și ghidurilor europene privind asigurarea internă a calității în cadrul instituțiilor de învățământ superior;
- liste standarde europene privind asigurarea externă a calității învățământului superior;
- lista standardelor europene privind agențiile de asigurare externă a calității;
- descrierea sistemului de evaluare „peer review” (evaluare colegială) pentru agențiile de asigurare a calității (Contextul internațional, Evaluarea ciclică a agențiilor, Registrul agențiilor de asigurare a calității ce funcționează în Europa, Forumul Consultativ pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior);

Bibliografie

1. Olaru, M., Isaac-Maniu, A., Lefter, V., Pop, N., Popescu, S., Dragulanescu,N., Roncea,L., Roncea, C. - Tehnici și instrumente utilizate în managementul calității, Ed. Economică, București, 2000.
2. Oprean,C-tin,Kifor,C-Managementul integrat al calității-Sibiu, Ed.Universității Lucian Blaga,2005
3. Popescu, S., Bratiu, C. coord.- Ghidul calității în învățământul superior, Proiectul CALISRO,Ed. Universității din București, 2004
4. Raban,C.,Turner,L.-Quality risk management. Modernising the architecture of quality assurance, Perspectives.vol.10,Nr.2006
5. Todorescu,L.- Calitatea în învățământul superior-oportunitate și importanță în Buletin AGIR nr 1-2/2009/aprilie-septembrie
6. ENQA - Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area, European Association for Quality Assurance in Higher Education, 2007
7. SR EN ISO 9000:2006-Sisteme de management al calității-Principii fundamentale și vocabular
8. SR EN ISO 9001:2008 -Sisteme de management al calității.Cerințe.
9. SR ISO IWA 2:2006-Sisteme de management al calității.Liniile Directoare pentru aplicarea ISO 9001:2000 în domeniul educației
10. http://www.enqa.eu/pubs_lasso
11. http://www.cepes.ro/publications/pdf/Implementation_online.pdf
12. <http://www.enqa.eu>
13. <http://www.eua.be/eua-news/view-item/article/884>

2. MANAGEMENTUL CALITĂȚII (MC) ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

2.1. Managementul calității – definire și concepte de bază

Prof. Univ. Dr. Emil Maxim

Literatura de specialitate ne oferă mai multe definiții ale managementului calității, fiecare nuanțând anumite elemente ale conceptului. Josef M. Juran consideră că managementul calității reprezintă „totalitatea modalităților prin care obținem calitate” [5]. În opinia sa, managementul calității are la bază trei procese de bază care alcătuiesc *trilogia calității* (fig. 2.1):

- planificarea calității;
- ținerea sub control a calității;
- îmbunătățirea calității.

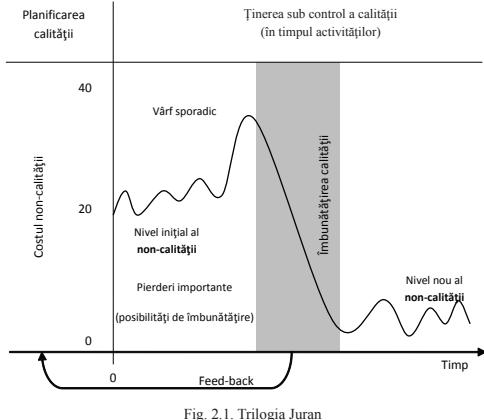

Fig. 2.1. Trilogia Juran

O definiție similară adoptă și standardele ISO, care consideră că managementul calității constă în *ansamblul activităților coordonate pentru a orienta și controla o organizație în ceea ce privește calitatea* [8]. Acestea se realizează prin: planificarea calității; controlul calității; asigurarea calității; îmbunătățirea calității (tabelul 2.1).

Toate aceste activități trebuie proiectate și realizate într-o nouă vizionare, mai cuprinzătoare, cu accent pe respectarea partenerilor și a celorlalte părți interesate, pe furnizarea încrederei în organizație și în capacitatea acesteia de a satisface integral cerințele.

societatea în ansamblu său.

Pentru o instituție de învățământ superior managementul calității devine calea principală de creștere a performanțelor și prestigiului. Acesta nu trebuie însă confundat cu asigurarea calității cerută de organisme speciale (ARACIS). Din păcate, în multe universități se confundă managementul calității cu acreditarea și se fac eforturi pentru realizarea cerințelor din standarde neglijându-se esențialul – **îmbunătățirea continuă**. Majoritatea universităților care își asumă cultura instituțională a calității ca mijloc de atingere a excelenței academice în procesele de bază (educație și cercetare științifică), dar și în procesele suport, se orientează în managementul calității după standardele ISO, punând accent pe planificare, asigurare, control și îmbunătățire continuă.

Planificarea calității presupune efectuarea unor cercetări periodice pentru fixarea obiectivelor privind programele de studiu, cifrele de școlarizare, obiectivele de cercetare științifică. Identificarea clientilor (sau mai bine spus a partilor interesate) și a nevoilor acestora necesită studii pe categorii de clienti care să măsoare atât cerințe cât și satisfacții. Specificarea caracteristicilor produsului presupune atât specificarea abilităților și competențelor absolvenților cât și a conținutului programelor analitice, cursurilor etc. Derularea efectivă a activității didactice și de cercetare presupune procese specifice a căror documentare stă la baza evaluării interne și externe și constituie premsa esențială pentru îmbunătățirea continuă.

Asigurarea calității presupune aplicarea unor modele specifice de genul celor utilizate de ARACIS pentru obținerea autorizării și acreditării programelor de studiu.

Controlul calității este în special unul managerial și presupune proceduri de evaluare a studentilor și personalului didactic, de măsurare a satisfacților clientilor și a altor părți interesate.

O strategie globală care derivă dintr-un principiu al managementului calității este strategia **îmbunătățirii continue**. Această strategie are în vedere faptul că un nivel ridicat al calității produselor și serviciilor nu poate fi obținut printr-o concentrare a eforturilor pe o perioadă limitată de timp și nu poate fi păstrat dacă precupările incearcă. De altfel, un nivel al calității poate fi apreciat ca „foarte bun” sau ridicat, în raport cu cerințele și nivelul de dezvoltare existente la un moment dat. Progresul tehnico-economic și social determină schimbarea cerințelor privind calificările, abilitățile și competențele absolvenților dar și a mijloacelor și metodelor de desfășurare a proceselor de instruire. De aici și o schimbare a opțiiei față de calitate: ceea ce este considerat la un moment dat ca fiind de bună calitate peste un anumit timp poate fi apreciat ca necorespunzător. Această dinamică a cerințelor față de calitate impune existența unei preocupări permanente pentru perfecționarea continuă a ofertelor.

2.2. Principiile managementului calității

Prof. Univ. Dr. Emil Maxim

Ultimile ediții (din 2001 și 2006) ale standardului ISO 9000 stabilesc pentru un sistem de management al calității opt principii, care se adresează conducerii de vârf a organizației și au scop să aducă satisfacții tuturor părților interesate [10].

Pentru autorizarea provizorie și acreditarea programelor de studiu au fost elaborate standarde specifice care sunt utilizate de către ARACIS și ARACIP. Aceste standarde sunt axate pe asigurarea calității și vizează: capacitatea instituțională, eficacitatea educațională și managementul calității. Standardele presupun existența unui sistem de management al calității în instituție și acesta trebuie să aibă la bază, ca referențiale de bune practici, standardele ISO.

2.2.1. Orientarea către client

Existența și funcționarea organizațiilor este condiționată de existența clientilor și de relațiile cu acesta. În relație dintre organizație și clienti, standardele pun accentul pe:

- cunoașterea și înțelegerea nevoilor curente și viitoare ale clientilor;
- îndeplinirea cerințelor clientilor;
- orientare spre depășirea așteptărilor clientilor.

Tabelul 2.1. Componentele managementului calității

Planificarea calității	Controlul calității	Asigurarea calității	Îmbunătățirea calității
Fixarea obiectivelor	Evaluarea calității reale	Furnizarea încrederii că cerințele privind calitatea vor fi independențe	Analiza situației existente
Identificarea clientilor	Compararea calității reale cu obiectivele și cerințele		Stabilirea obiectivelor pentru îmbunătățire
Identificarea nevoilor clientilor			Căutarea soluțiilor
Specificarea caracțe-risticilor produsului			Selectarea și implementarea soluțiilor
Specificarea proceselor			Analiza și evaluarea rezultatelor
Determinarea resurselor necesare	Stabilirea măsurilor pentru înălțarea diferențelor		

O altă orientare în definirea managementului calității are în vedere funcțiile managementului. Astfel, J. Kéla [4] definește managementul calității prin ansamblul activităților având ca scop realizarea unor obiective prin utilizarea optimă a resurselor, constând din:

- Planificare;
- Coordonare;
- Organizare;
- Control;
- Asigurarea calității.

Accentul este pus pe schimbarea de abordare și pe generalizarea preocupărilor privind calitatea în toate tipurile de organizații. Oricare ar fi abordarea predominantă în definirea conceptului, esențiale sunt orientările specifice, mult mai cuprinzătoare decât cele specifice asigurării calității și predominant strategice (tabelul 2.2).

Tabelul 2.2. Abordări actuale ale calității

Elemente de referință	Orientări anterioare managementului calității	Orientări specifice managementului calității
Produse	Produse fabricate	Toate produsele destinate sau nu vânzării
Procese	Cele legate direct de producție	Toate procesele: cercetare, proiectare, achiziții, producție, vânzări etc.
Clienți	Persoane sau organizații care cumpără produsele	Toți cei afectați de producția, comercializarea, exploatarea, scoaterea din uz a produselor
Categorii de organizații	Firme producătoare	Toate tipurile de organizații
Obiectivele calității	Tactice, fixate la nivelul departamentelor medii și inferioare	În primul rând strategice, fixate de managerii superiori
Costul noncalității	Cheltuielile legate de produsele cu defecte	Toate costurile care ar dispărea dacă totul ar fi perfect

Prin urmare, managementul calității este managementul axat pe calitate și orientat spre asigurarea succesului pe termen lung prin antrenarea tuturor membrilor organizației, satisfacerea clientilor și obținerea de avantaje pentru toate părțile care au interes legate de funcționarea acesteia, inclusiv,

în centrul preocupărilor managementului calității, trebuie să se afle permanent clientii. Se pornește de la nevoi, cerințe și așteptări ale acestora și se ajunge la măsurarea satisfacților.

*Nevoi
Cerințe → Specificații → Produs/Serviciu → Măsurare
Așteptări*

Satisfacții vor fi comparate cu cerințele și așteptările pentru a identifica și apoi explica abaterile și pentru a stabili măsurile pentru îmbunătățirea continuă.

Clienții, văzuți prin prismă managementului calității, se împart în două categorii: **clienti interni și clienti externi**. Clientii interni sau salariații organizației trebuie să fie motivați, antrenați, educați în spiritul calității. Aceasta presupune atât o instruire continuă cât și acțiuni de marketing social în rândul salariaților pentru a-i convinge să facă din problema calității atât o problemă individuală, cât și una de grup. O problemă importantă pe care o are de rezolvat un ofertant de servicii educaționale este definirea clientilor și identificarea cerințelor acestora, deoarece realizarea calității presupune satisfacția tuturor cerințelor.

O primă categorie de clienti sunt *studienții* care se află atât în situația de clienti externi, ca beneficiari și cumpărători ai serviciilor educaționale furnizate de universitate, cât și în cea de clienti interni, ca participanți direct la procesul educațional. Cerințele acestora vor viza condiții de participare și implicare în procesul de instruire dar și garanțarea furnizării unor competențe cerute pe piață municii și recunoscute la nivel național și internațional. Trebuie identificați și ținuți sub control factorii care influențează competențele absolvenților: calitatea pregătirii anterioare a studenților, calitatea proceselor de instruire, implicarea studenților, calitatea proceselor suport, resursele financiare de care dispun studenții și facilități pentru accesul la astfel de resurse etc.

Angajatorii reprezintă o categorie aparte de clienti care, de regulă, nu plătesc direct pentru produsul cerut dar ale căror cerințe au importanță deosebită pentru furnizorul de educație. Angajatorii mulțumii de calitatea pregătirii absolvenților sunt cei mai buni evaluatori ai calității procesului educational.

Statul este beneficiar direct al calității în educație, în calitate de angajator, dar și beneficiar indirect și principalul finanțător, chiar și pentru studenții cu taxă (de regulă, taxa acoperă doar o parte din cheltuielile de instruire). Statul este și principalul beneficiar al rezultatelor cercetării științifice.

Nu trebuie neglijati într-un sistem de management al calității nici clientii interni: studenții, personalul didactic și de cercetare, personalul administrativ, care ar cerințe specifice a căror îndeplinire condiționează calitatea. Crearea „nevoii de calitate” la salariați, a nevoii de a desfășura munca lor astfel încât să aibă în final satisfacția calității realizate este o problemă esențială a managementului calității, căreia managementul japonez a reușit să-i găsească cele mai bune soluții.

Pentru a cunoaște cerințele și satisfacțile părților interesate furnizorul de educație trebuie să realizeze periodic:

- sondaj de investigare a opiniei beneficiarilor direcți și indirecți privind calitatea serviciilor educaționale;
- un raport privind calitatea serviciilor educationale care este adus la cunoștința beneficiarilor prin afisare sau publicare;
- comunicarea prin mijloace specifice a stadiului autorizării sau acreditării programelor de studiu.
-

2.2.2. Leadership – implicarea conducerii

Liderul este o persoană care în baza unor calități formate sau înălțate exercită putere sau are o mare influență în cadrul unui grup social, indiferent de mărimea acestuia: echipă, formație, comunitate, organizație, stat.

Pentru o organizație, managerul de la cel mai înalt nivel stabilește misiunea și obiectivele

strategice. Pentru a antrena întreg personalul la realizarea obiectivelor, managerii trebuie să creeze și să mențină un mediu intern adecvat:

- să stabilească, să mențină și să promoveze politica și obiectivele referitoare la calitate;
- să se concentreze pe concentrarea întregii organizații asupra cerințelor clientilor;
- să se asigure de implementarea proceselor pentru satisfacerea cerințelor părților interesate;
- să se asigure că este implementat și menținut un SMC (Sistem de Management al Calității) eficace și eficient, pentru realizarea obiectivelor calității;
- să se asigure de disponibilitatea resurselor necesare;
- să analizeze periodic SMC;
- să decidă asupra măsurilor de îmbunătățire a SMC;
- să stimuleze implicarea personalului.

Realizarea sistemului de management al calității presupune eforturi și timp, iar managerii trebuie să fundamenteze necesitatele și să aloce resursele necesare.

Deși calitatea este problema tuturor, la nivelul universităților se constituie structuri organizatorice cu atribuții directe privind managementul calității: *Consiliul pentru Managementul Calității, numit în unele universități Consiliul pentru Asigurarea Calității, Comisia pentru Evaluarea și Asigurarea Calității la nivel de instituție, Serviciul Asigurarea Calității, Comisia pentru Asigurarea Calității la nivelul facultăților*. Aceste structuri sunt componente ale managementului universitar conceput cu trei componente: managementul academic, managementul administrativ, managementul calității [7].

Consiliul pentru Management (Asigurarea) calității are rol consultativ și este format din responsabili pentru asigurarea calității din fiecare facultate și are ca principale atribuții:

- formularea politiciei calității;
- analiza concluziilor sintetice ale evaluării și diagnosticului calității;
- analiza și urmărirea proceselor de modernizare și înoiere a ofertei (programe de studiu, curriculă, cursuri);
- analiza și avizarea sistemului de recompense pentru calitate.

Comisia pentru Evaluarea și Asigurarea Calității din universitate este constituită conform Legii 87/2006 pentru aprobarea ordinanței de urgență a guvernului 75/2005 privind asigurarea calității educației. Comisia este alcătuiră din 3-9 membri și coordonează aplicarea procedurilor și activităților de evaluare și asigurare a calității prevăzute de Lege și de hotărârile Senatului; formulează propunerile de îmbunătățire a calității pentru activitățile din universitate. Conducerea comisiei este asigurată de rector sau, mai frecvent, de un prorector.

Comisia pentru Asigurarea Calității din facultate este coordonată de responsabilul pentru asigurarea calității din fiecare facultate / departament / structură administrativă. Comisia are în compoziție 3 membri numiți de Consiliul facultății, dintre care 1-2 membri ai Biroului Comisiei, iar al treilea îndeplinește atribuțiile de secretariat și administrative. Comisia realizează activitățile de asigurare a calității în facultate, monitorizează calitatea programelor de studiu, elaborând anual *Raportul de evaluare internă* privind calitatea educației și asistă în facultate evaluările externe.

Responsabilul pentru asigurarea calității la nivel de facultate are ca principale atribuții:

- să se asigure că procesele SMC sunt stabilite, documentate, implementate și menținute;
- să demonstreze necesarul de resurse pentru funcționarea SMC din facultate;
- să propună măsuri pentru îmbunătățirea continuă.

2.2.3. Implicarea personalului

Personalul de la toate nivelurile organizației reprezintă factorul esențial pentru realizarea obiectivelor privind calitatea totală. Condiția eficacității acestui factor este implicarea totală prin folosirea cunoștințelor și abilităților. Calitatea nu mai este astăzi doar problema unor persoane cu atribuții speciale în domeniu, ci este *problema tuturor*. Toate persoanele din organizație trebuie să fie preocupate de calitatea activității pe care o desfășoară și de calitatea rezultatelor obținute. Faptul că este

problemă tuturor nu trebuie să însemne doar o responsabilitate globală, neconcretizată. Fiecare persoană trebuie să aibă propriile responsabilități privind calitatea.

Necesitatea implicării pleacă de la ideea că realizarea și păstrarea calității este, în primul rând, o problemă de atitudine. Implicarea presupune mai mult decât participarea, care poate însemna simpla prezență sau executarea unor sarcini impuse. Totuși angajații organizației, începând cu managerii de la cel mai înalt nivel, trebuie să aibă atribuții clare privind calitatea și să se implice în realizarea obiectivelor specifice.

2.2.4. Abordarea pe bază de proces

Standardul ISO 9001:2008. Sisteme de management al calității. Cerințe stabilește cerințele pentru un sistem de management al calității atunci când o organizație:

- are nevoie să demonstreze abilitatea sa de a furniza consecvent produse care să satisfacă cerințele clientului și cerințele reglementărilor aplicabile;
- dorește să mărească satisfacția clientului prin aplicarea eficace a sistemului, inclusiv a proceselor de îmbunătățire continuă a sistemului și prin asigurarea conformității cu cerințele clientului și a celor de reglementare aplicabile.

Modelul prezentat în figura 2.2. reflectă integrarea celor patru clauze ale standardului.

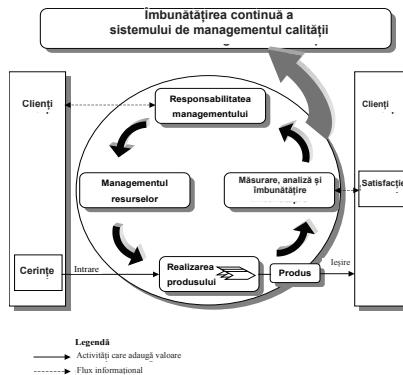

Fig. 2.2. Modelul ISO 9001

ISO 9001:2008 oferă atât o integrare pe verticală cât și una pe orizontală. În ceea ce privește integrarea pe verticală, managementul stabilește cerințele în cadrul secțiunii corespunzătoare **Responsabilității Managementului**, resursele necesare sunt identificate și angajate în cadrul **Managementul Resurselor**, procesele sunt create și conduse în cadrul secțiunii Realizarea produsului, iar rezultatele sunt măsurate, analizate și îmbunătățite în cadrul secțiunii corespunzătoare **Măsurări, Analizelor și Îmbunătățiri**.

Analiza realizată de management include bucla, ciclul revenind la secțiunea corespunzătoare Responsabilității Managementului pentru autorizarea și inițierea schimbării. În ceea ce privește integrarea pe orizontală, modelul ilustrează faptul că părțile interesate / clienții joacă un rol important la intrarea în

proces, prin cerințele exprimate de acestia, procesele sunt apoi puse în practică în vederea satisfacerii acestor cerințe, iar satisfacția clientilor este evaluată la ieșirea din proces. Datele de ieșire sunt utilizate pentru a îmbunătăți intrările proveniente de la părțile interesate, completând bucla orizontală.

Se observă că standardul ISO 9001:2001 este construit pe baza conceptului lui Deming – Plan – Do – Check – Act (Planificare, Execuție, Verificare, Acționare). Această abordare are la bază premisa că un rezultat dorit este obținut în mod mai eficient atunci când activitățile și resursele utilizate sunt conduse și organizate ca un proces.

Un proces este o succesiune de activități corelate sau este o activitate care transformă elemente de intrare în elemente de ieșire. Corelarea proceselor conduce la *rețele de procese*. Elementele de ieșire ale unui proces pot deveni elemente de intrare pentru unul sau mai multe procese. Elementele de intrare într-un proces pot fi interne sau externe organizației. Un rol important în furnizarea informațiilor privind elementele de intrare într-un proces îl au părțile interesate.

Standardele ISO 9001:2008 și ISO 9000:2006 conțin patru secțiuni care fac referire la procesele Sistemului de Management al calității (fig. 2.2):

- Responsabilitatea managementului
- Realizarea produsului
- Managementul resurselor
- Măsurare, analiză și îmbunătățire

Urmărind cerințele și recomandările din standardele ISO putem identifica mai multe categorii de procese:

- procese de management;
- procese de bază, numite și procese de realizare sau procese de afaceri;
- procese suport;
- procese feedback.

În cazul universităților, abordarea pe bază de proces în managementul calității presupune identificarea, descrierea și documentarea proceselor relevante, activități în care se implică atât conduceră universității cât și conducătorii facultăților și care presupun luarea în considerare a cerințelor și așteptărilor părților interesate. În acest scop, o echipe de specialiști imprenă cu responsabilității calității vor projecția o structură a sistemului de management al calității și vor stabili procesele relevante pentru universitate și facultăți, folosind diferite metode: metoda analizei diagnostic, anhänge în interiorul și exteriorul organizației, analiza cauză-efect, metode bazate pe discuții de grup etc. Suntem necesare mai multe etape a căror amploare și succesiune diferă în funcție de stadiul în care se află universitatea în ceea ce privește asigurarea și managementul calității. Un cadru general pentru desfășurarea acestor activități este prezentat mai jos:

1. Diagnosticul calității în universitate și facultăți, analiza și explicarea situației existente în raport cu cerințele și recomandările ISO 9000 sau alte referințe (Legea asigurării calității în educație, Statutul personalului didactic, Legea învățământului etc.). Vor fi avute în vedere cel puțin: managementul; resursele materiale, umane, financiare, informaționale; capabilitățile și competențele universității; structuri organizatorice și regulamente; rezultatele evaluărilor externe.
2. Identificarea cerințelor clientilor și a altor părți interesate.
3. Stabilirea obiectivelor universității și ale facultăților care se pot referi la:
 - creșterea eficienței și eficacității;
 - creșterea calității serviciilor;
 - creșterea satisfacției clientului;
 - dezvoltarea universității;
 - îmbunătățirea comunicării în organizație;
 - dezvoltarea parteneriatelor;
 - creșterea prestigiuului și a notorietății.
4. Definirea și descrierea proceselor și a interacțiunilor dintre acestea.
5. Documentarea proceselor.

Pornind de la acest cadru general putem identifica pentru o instituție de învățământ superior două procese de bază: procese didactice și procese de cercetare. În cadrul fiecărei subgrupe numărul și sfera de cuprindere a proceselor diferă de la o instituție de învățământ la alta în funcție de mai mulți factori: dimensiunea și structura internă, ciclurile de învățământ pentru care oferă programe didactice (nu toate universitățile dezvoltă ciclurile II și III), asigurarea cu personal didactic propriu, pregătirea și structura personalului didactic, baza materială disponibilă (spații de învățământ și dotarea acestora, spații pentru activități nedidactice), servicii oferite studenților, asigurarea resurselor financiare (allocații bugetare, fonduri proprii, mixt) etc.

I. Procese didactice:

- Proiectare și dezvoltare curriculum
- Planificarea proceselor didactice
- Relația cu clientul și părțile interesate: determinarea cerințelor, analiza cerințelor, comunicarea cu clientul și părțile interesate
- Proiectarea și realizarea cursurilor și a altor materiale didactice (proces distinct pentru programele de studiu prin învățământul la distanță)
- Furnizare de servicii – desfășurarea proceselor didactice
- Validarea proceselor de furnizare de servicii – evaluări interne și externe
- Monitorizarea și măsurarea proceselor didactice (indicatori referitori la mijloacele materiale utilizate, metode de predare, percepția studenților etc. Practic, universitatea trebuie să-și construiască un set de indicatori pentru măsurarea calității, indicatori care să aibă în vedere standarde specifice și cele mai bune practici în domeniul. Un sistem de indicatori este propus și de către ARACIS- (11-9-15))
- Monitorizarea și măsurarea competenței
- Monitorizarea și măsurarea satisfacției părților interesate
- Controlul neconformităților
- Îmbunătățire continuă

II. Procese de cercetare:

- Planificarea activității de cercetare
- Parteneriate în activitatea de cercetare
- Desfășurarea procesului de cercetare
- Îmbunătățire continuă

Într procesele suport întâlnite într-o instituție de învățământ superior putem menționa: identificare și trasabilitate¹; verificarea documentelor la admisire, atribuire număr matricol, înregistrarea rezultatelor evaluărilor, stabilirea competențelor, elaborarea documentelor de absolvire, relația cu absolvenții.

- gestionarea informațiilor;
- marketing;
- protecția și securitatea personalului (procedura de aplicare a legislației în vigoare);
- instruirea personalului;
- gestionarea resurselor informaționale în biblioteci;
- cazăre și masă pentru studenți;
- menținerea infrastructurii;
- procese de achiziții;
- analiza efectuată de management;
- comunicarea internă etc.

În sistemul de procese proiectat se vor regăsi și procesele referitoare la cele șase proceduri de sistem (controlul documentelor, controlul înregistrărilor, auditul intern, controlul produsului neconform, acțiuni preventive, acțiuni corrective)

¹ Identificarea are la bază o serie de specificații care trebuie să asigure posibilitatea individualizării produsului (pentru un student: număr matricol, nume, adresă, specializare, grupă etc.). Trasabilitatea reprezintă posibilitatea de refacere "istoricul" produsului pe baza înregistrărilor (pentru un student: licență absolvită, date privind admisirea la facultate, examene susținute etc.).

2.2.5. Abordarea sistemică a managementului

Procesele din organizație se află în interdependență și formează un sistem de procese. Identificarea, înțelegerea și conducerea acestora în mod sistemic vor contribui la creșterea eficacității și eficienței în rezolvarea obiectivelor organizației.

Astfel, dacă avem în vedere cele două grupe principale de procese de bază ele se află în strânsă interdependență și se condiționează reciproc: performanța universității este apreciată atât pe baza valorii absolventilor cât și pe baza producției științifice; studenții trebuie atrăși și în proiectele de cercetare, mai ales cei din ciclurile II și III; promovarea personalului didactic are în vedere criterii referitoare la activitatea didactică dar și la cea de cercetare etc.

2.2.6. Îmbunătățirea continuă

Îmbunătățirea continuă a performanței generale a organizației ar trebui să fie obiectivul permanent al acesteia.

O instituție de învățământ se află în permanentă competiție cu alte instituții iar sfera concurenței se largeste odată cu creșterea libertății studenților în alegerea țării și a universității în care să obțină competențele dorite. Îmbunătățirea devine tot mai mult o problemă strategică și trebuie să se concretezeze în obiective specifice cum ar fi: creșterea producției științifice, creșterea nivelului de pregătire al absolvenților, creșterea satisfacției studenților și a altor părți interesate, creșterea numărului de studenți străini, creșterea procentului de promovabilitate etc.

2.2.7. Argumentarea cu date a deciziilor

Deciziile trebuie să se bazeze pe date și informații iar sistemul de management al calității trebuie să conțină proceduri pentru colectarea, prelucrarea și arhivarea acestora. Datele se referă la procese, resurse, rezultate, performanța sistemului. Pentru a implementa acest principiu, după identificarea proceselor este necesară o inventariere a datelor care constituie intrări și ieșiri și care sunt relevante pentru funcționarea SMC și performanța instituției.

Tabelul 2.3. Tipuri de decizii și argumentarea cu date / informații

Procese/activități	Informații (date) relevante	Decizii fundamentate pe baza datelor
Admiterea în facultate	Rezultate (note) în timpul liceului Note la probele de concurs	Rezultatul concursului
Cifra de școlarizare pe programe de studiu	Disciplinele din program Personal didactic specializat pe disciplinele programului Spați de învățământ Dotări Resurse financiare (buget) Autorizare/acreditare	Cifra de școlarizare propusă (este necesară o procedură de fundamentare a cifrei de școlarizare)

Notă: Exemplul are caracter orientativ. Completarea tabelului necesită participarea mai multor persoane implicate în proiectarea și actualizarea SMC

2.2.8. Promovarea unor relații de parteneriat cu furnizorii

Organizația și furnizorii săi au interese comune pentru relații reciproce avantajoase. Îmbunătățirea acestor relații crește abilitatea de a crea valoare. Pentru o universitate sunt foarte importante relațiile de parteneriat cu organizațiile școlare din învățământul preuniversitar de la care primește viitorii studenți. Aceștia trebuie să aibă nivel de pregătire care să le permită integrarea ușoară în programele de pregătire dar și o bună orientare profesională, asigurată prin colaborarea dintre cele două categorii.

23

24

ACTIONIUNI SIMILARE VOR FI DESFĂȘURATE PENTRU IDENTIFICAREA TUTUROR PĂRȚILOR INTERESATE. ACESTE ACȚIUNI TREBUIE INVENTARIATE, ÎNGLOBATE ÎN PROCESE CORELATE ȘI TREBUIE SĂ CONTRIBUIE LA ÎMBUNĂTĂȚIREA IMAGINII ȘI A PRESTIGIULUI INSTITUȚIEI.

Stabilirea aşteptărilor implică identificarea cerințelor, speranțelor, motivărilor și atitudinilor diferitelor grupuri. Sună necesare, în acest scop, metode de informare și analiză, anechete, înterviuuri, atenție observare a mediului de afaceri. Necesitări și așteptări vor fi transpuse în cerințe și vor fi comunicate în întreaga organizație. Pot să apară uneori contradicții între cerințe și conținutul sau caracteristicile ofertei, în special din cauza înțelegerii greșite a propriilor necesități. Spre exemplu, întrebări cu așteptări de la facultate, studenții răspund de multe ori că vor o diplomă și note mari. Dacă vom întreba angajatorii ce așteptă de la absolvenții, cu siguranță nu se vor referi la diplomasă sau note ci la competențe. Intervin aiți procesele de comunicare internă și cele de comunicare cu clientii și părțile interesate, care trebuie să ducă la o definire clară a cerințelor și a modalităților prin care acestea pot fi satisfăcute.

Pentru a *satisfacerea deplină a cerințelor părților* interesate se recomandă ca organizația să proiecteze și să implementeze un sistem eficace și eficient de management al calității. Astăzi proiectarea căt și funcționarea sistemului presupun o schimbare radicală de atitudine a întregului personal al organizației și orientarea strategică.

Standardul ISO 9000:2006 precizează într-atribuțiile generale ale managementului de vârf necesitatea stabilirii: „viziunii, politicilor și obiectivelor strategice potrivit cu scopul organizației”, iar „politica referitoare la calitate și obiectivele calității sunt stabilite pentru a furniza o direcție spre care să se îndrepte organizația”.

Politica în domeniul calității conține principiile generale și permanente care contribuie la funcționarea organizației, astfel încât aceasta să obțină și să livreze calitate totală beneficiarilor direcți și societății în ansamblu. Aceasta trebuie să vizeze mai multe laturi: calitatea întrărilor în organizație, calitatea în interiorul acesteia și calitatea ieșirilor. Aceasta trebuie să ţină seama de toate trei direcțiile de asigurare și îmbunătățire a calității și să fixeze conduită generală a organizației pe termen mediu și lung și cu caracter de continuitate în domeniile respective.

Transpunerea în practică a politicii calității la nivel de organizație necesită elaborarea de strategii și tactici fundamentale sub aspectul obiectivelor urmărite și al resurselor necesare.

Diversificarea strategiilor și interferența acestora cu alte forme de strategii ale organizației creează unele dificultăți în procesele de analiză și fundamentare. Din această cauză, nu putem vorbi de „strategii pure” ale calității, ci de strategii în care problema calității este dominantă ca obiectiv sau ca factor de influență.

Conform standardului ISO 9000:2006, sistemul de management al calității reprezintă: „*ansamblul de structuri organizatorice, responsabilități, proceduri și resurse care au ca scop realizarea efectivă a calității*”.

Creșterea competitivității organizațiilor nu mai poate fi realizată astăzi fără creșterea calității. Aceasta este și motivul pentru care întregul personal trebuie să se implice și să desfășoare activități care să garanteze că organizația va realiza obiective la nivelul exigențelor clientilor. Cu atât mai mult, managementul trebuie să urmărească îndeaproape asigurarea tuturor condițiilor pentru realizarea calității prin implementarea în universitate a „Sistemului de Management al Calității” (SMC). Acesta este un sistem de management prin care „*se orientează și se controlează o organizație în ceea ce privește calitatea*”. Sistemul trebuie să convingă conducerea organizației și pe toți salariații să în legătură cu existența condițiilor pentru realizarea calității cerute (asigurarea internă a calității), pe beneficiari sau unele organisme externe în legătură cu calitatea ofertei (asigurarea externă a calității).

Sistemul de management al calității este axat pe organizarea întregii activități și asigurarea condițiilor pentru realizarea calității totale. Toate persoanele trebuie să fie antrenate în desfășurarea activităților, astfel încât să nu aibă ce-șe reproșa în legătură cu calitatea acestora. Simpla conștientizare și antrenare a personalului nu sunt suficiente. Efortul necesar este mai mare și presupune, mai întâi, acțiuni concrete în toate domeniile activității desfășurate: asigurarea calității corespunzătoare a resurselor umane, a calității mijloacelor tehnice și tehnologilor, a condițiilor corespunzătoare de

rii de instituții. Relații de parteneriat sunt necesare și cu furnizorii de servicii didactice care nu fac parte din categoria personalului propriu: cadre didactice asociate, specialiști din mediul de afaceri și din cercetare, universități partenare. De asemenea trebuie să avem în vedere relațiile de parteneriat cu universități și alte instituții care furnizează instruire pentru personalul didactic și de cercetare al universității.

2.3. Structuri de conducere și funcționare ale managementului calității.

Documentele calității

Prof. Univ. Dr. Emil Maxim

Strategiile privind calitatea orientate spre mediul extern, pornesc de la nevoie clientilor și ale celorlalte părți interesate, deci de la ceea ce reprezintă coordonata principală a managementului strategic.

Cunoașterea intereselor și cerințelor părților interesate presupune parcurgerea mai multor etape:

- identificarea părților interesate;
- stabilirea necesitărilor și așteptărilor fiecărei categorii de la oferta și strategiile organizației;
- stabilirea acțiunilor organizației pentru satisfacerea deplină a părților interesate.

Identificarea presupune stabilirea caracteristicilor și descrierea lor generică, dar și divizarea lor pe subgrupuri, segmente, până la nivelul indivizilor, dacă aceștia prezintă importanță distinctă pentru organizație.

Legarea calității în educație precizează beneficiarii educației, că principale părți interesate pe care trebuie să le aibă în vedere un furnizor de servicii specifice, respectiv o instituție de învățământ sau alt tip de organizație care desfășoară activități de formare inițială sau continuă:

- beneficiarii direcți: studenți sau alte persoane cuprinse într-o formă de educație permanentă;
- beneficiarii indirecți: angajații, angajații organizației, familiile beneficiariilor direcți, societatea.

La aceștia se adaugă și alte părți interesate cum ar fi:

- partenerii din țară și din afara țării care au relații de colaborare cu universitatea (instituții de învățământ superior, instituții de cercetare);
- organisme de evaluare externă a calității (ARACIS sau alte organisme de evaluare din țară sau din străinătate);
- furnizorii de materiale, echipamente etc.;
- organizații partenere în activitatea de cercetare sau care solicită consultanță, cursuri de securitate durată pentru personalul propriu;
- organisme de finanțare externă, în special pentru activitatea de cercetare;
- licee și elevii de liceu;
- sponsori universității.

Identificarea presupune acțiuni specifice pentru fiecare categorie în parte și se realizează prin procese specifice: comunicare, planificare, măsurare și analiză etc. Spre exemplu, în cazul entității student vom folosi:

- atribuirea unui număr matricol care permite individualizarea acestuia în cadrul universității sau la nivel național;
- repartizarea în formații de studiu, în funcție de opțiuni și performanțe;
- procese de comunicare cu tutorii, conducerea universității, personalul didactic, pentru identificarea unor aspecte particolare legate de aspirații, dificultăți în procesul de pregătire, probleme sociale specifice etc.

Procesele în care vom găsi activități necesare identificării pot fi:

- procese de comunicare internă;
- procese referitoare la relația cu clientul;
- identificare și trasabilitate.

mediu fizic, organizarea pe baze științifice a activității, asigurarea bazei materiale pentru activitățile auxiliare etc. Este necesar, în al doilea rând, un management axat pe calitate, management care începe cu declararea rectorului inclusă în manualul calității și continuă cu acțiuni specifice pe întreg fluxul activităților, prin care se realizează satisfacerea cerințelor clientilor cu oferta organizației.

Concepția sistemică a calității impune identificarea subsistemelor și a relațiilor dintre acestea. Totodată, acordă importanță egală tuturor componentelor, comparativ cu orientarea anterioră axată preponderent pe activități de identificare și înflătuare a neconformităților.

Continutul sistemului calității vine în evidență faptul că abordarea sistemică prin prisma TQM exclude posibilitatea realizării calității numai prin activități specifice desfășurate în cadrul comportamentului specific din organizație. Realizarea calității totale este un obiectiv esențial al managementului, dar și al tuturor comportamentelor să, în cadrul acestora, al tuturor angajaților.

Atribuții privind calitatea întâlnim la toate nivelurile structurii organizatorice și la toate persoanele dintr-o organizație. Importanța și complexitatea calității impun însă existența unor componente specializate cu atribuții axate prepondere pe problema calității și care să asigure îndeplinirea „funcțiunii calității” a organizației.

O cerință de bază pentru un sistem de management al calității, care era întâlnită și la sistemele de asigurare a calității, se referă la documentarea acestora.

Documentarea este necesară din mai multe motive:

- descrierea în documente asigură o mai bună sistematizare, evitarea omisiunilor, un grad mai ridicat de ordine și eficiență;
- asigură posibilitatea verificării sistemului;
- este un argument verificabil pentru alte organizații în legătură cu posibilitatea respectării cerințelor;
- poate servi la audituri și certificare.

Pentru a comunica în interiorul și exteriorul organizației intenția realizării SMC și pentru a asigura pe cei interesați de intenția și consecvența acțiunii, se impune elaborarea unor documente specifice, în mare parte precizate în standardele internaționale privind calitatea.

Principalele documente ale sistemului de management al calității sunt:

- manualele calității, documente care conțin informații referitoare la SMC, utile pentru realizarea unor scopuri interne și externe;
- planurile calității, documente care prezintă modalitățile de aplicare a SMC pentru programe, proiecte, contracte;
- procedurile sistemului calității, instrucțiunile de lucru, în care se precizează modalitățile concrete de realizare a activităților și proceselor pentru a răspunde cerințelor;
- ghiduri, documente care stabilesc recomandări sau sugestii;
- specificații, documente care stabilesc cerințele ce trebuie respectate;
- înregistrările calității, documente care furnizează dovezi, obiective privind activitățile desfășurate și rezultatele obținute.

Documentele trebuie să cuprindă responsabilitățile și prerogativele celor care produc, realizează audituri, inspecții, sau coordonează activitatea de asigurare și realizare a calității.

Manualul calității

Manualul cuprinde politica în domeniu și descrie conținutul sistemului de management al calității. Un manual elaborat pentru un sistem de management al calității proiectat conform ISO 9000 va fi structurat conform proprietății modelului de proceselor. Noua ediție a standardelor nu precizează un model anume pentru structura manualului, lăsând libertatea deplină organizației pentru elaborarea acestuia. Pentru o instituție de învățământ superior acest document poate fi elaborat în mai multe variante: un manual sintetic elaborat la nivelul instituției și manualul la nivelul facultăților.

Pe lângă aspectele privind conținutul acestui document, atenție deosebită trebuie acordată

utilizării efective în procesele organizației. În situația în care este elaborat doar pentru a răspunde unor cerințe formale, manualul riscă să devină un document de arhivă care are legătura cu calitatea doar prin numele său. Manualul trebuie să reflecte preocuparea efectivă a conducerii în domeniul calității și să conștientizeze salariații în legătură cu responsabilitățile ce le revin pentru realizarea programului calității.

La elaborare manualului trebuie avut în vedere un standard de referință, dar nu sunt excluse nici elemente specifice care nu sunt precizate în standarde. Fiecare organizație își elaborează manualul calității plecând de la un cadrul general, pe care îl adaptează condițiilor proprii.

În ceea ce privește redactarea, se recomandă ca fiecare pagină a manualului să aibă un antet tipizat, după care urmează detalierea conținutului secțiunii incluse în pagina respectivă.

Antetul de pagină poate avea forma următoare:

Emis de:	Universitatea	Revizia nr.
	Facultatea	Data:
	Manualul Calității	
Semnat de:		Pagina nr.

Y – numărul total de pagini

Prima pagină este semnată de rector și responsabilul cu calitatea și în cadrul ei se precizează condițiile în care se pot face unele modificări în manual.

Manualul va fi revizuit periodic, integral sau prin înlocuirea unor pagini, fapt ce va fi consensul într-o casetă specială cu precizarea datei la care a avut loc modificarea.

A doua pagină precizează caracterul confidențial al manualului și persoanele la care circulă (manualul ca document nu este public, având o arie de circulație limitată). Multe informații din manual sunt publice și sunt comunicate prin utilizarea unor mijloace specifice).

În pagina treia se inscriu imbunătățirile aduse în timp manualului.

Persoanele care au acces la manual

Emis de:	Universitatea	Revizia nr.
	Facultatea	Data:
	Manualul Calității	
Semnat de:	Functiile persoanelor cu acces	Pagina nr.

În paginile următoare, este prezentat conținutul – sumarul – manualului.

Urmează pagini pentru detalierea elementelor înscrise în sumar, majoritatea având caracter standar-dizat, cu posibilități de adaptare la fiecare organizație.

Procedurile calității

Realizarea calității impune aplicarea unor proceduri specifice pe categorii de activități și procese care contribuie la obținerea rezultatelor vizate și asigurarea condițiilor de folosire la beneficiari.

Conținutul unei proceduri poate fi:

Scop	Activitatea descrisă și aspectele calitative ale acestei activități.
Domeniu de aplicare	Prezintă sfera de aplicabilitate a procedurii (întreaga organizație, unul sau mai multe compartimente, anumite domenii de activitate).
Responsabilități	
Definiții și abrevieri	Se prezintă: Ce trebuie făcut Cine face Unde face Cum se face Care mijloace ajutătoare – echipamente, documente Cum se controlează și se înregistrează
Documente corespondente	Se menționează alte documente care sunt relevante pentru procedură
Documentare	Se precizează documentele care rezultă prin aplicarea procedurii și destinațiile acestora
Distribuire	Se menționează persoanele sau compartimentele la care se distribuie
Modificări	Cine are responsabilitatea și autoritatea modificării procedurii
Anexe	Schema logică a proceselor, dacă este necesară Alte anexe Schema logică a procedurii – dacă este utilă.

Procedurile calității pot fi limitate la un compartiment sau pot viza mai multe compartimente. În ultima situație, unul din compartimente trebuie să fie investit cu responsabilitate în ceea ce privește aplicarea procedurii.

La elaborarea procedurilor sistemului, contribuie specialiștii din compartimentul de asigurare a calității și din compartimentele și sectoarele în care aceasta va fi aplicată.

Proceduri documentate

O universitate nu este obligată să aplique standarde ISO pentru acreditare, dar trebuie să aibă implementat un sistem de management al calității, cerut și de standardele ARACIS în procesele de autorizare provizorie și de acreditare. Pentru proiectarea acestui sistem, cele mai bune referințe sunt standardele ISO.

Procedurile documentate cerute de ISO 9001:2008 pentru un sistem de management al calității sunt:

- controlul documentelor;
- controlul înregistrărilor;
- audit intern;
- controlul produsului neconform;
- acțiuni preventive;
- acțiuni corrective.

Controlul documentelor ISO 9001:2008 (4.2.3)

Documentele cerute de sistemul de management al calității trebuie controlate, iar procedura definește controlul necesar pentru:

- aprobarea documentelor, înainte de emitere, în ceea ce privește adecvarea acestora;
- analiza, a actualiza, dacă este cazul, și a reaproba documentele;
- se asigură că sunt identificate modificațiile și stadiul revizuirii curente a documentelor;
- se asigură că versiunile relevante ale documentelor aplicabile sunt disponibile la punctele de utilizare;
- se asigură că documentele rămân lizibile și identificabile cu ușurință;
- se asigură că documentele de proveniență externă sunt identificate și distribuția lor este controlată;
- se prevenă utilizarea neintenționată a documentelor perimate și a le aplică o identificare adecvată dacă sunt păstrate, indiferent de scop.

Documentele pot fi sub orice formă și pe orice mediu suport adecvat nevoilor organizației.

Evaluarea proceselor de generare, evaluare și control al documentelor se face pe baza unor criterii cum ar fi: viteza de procesare, ușurința utilizării, resursele necesare, politici și obiective și.a.

O instituție de învățământ superior lucrează cu documente oficiale, valabile pentru toate universitățile (diplome, situații scolare, documente comerciale și administrative tipizate), pentru care procedura trebuie să specifică modalitățile de îndeplineire a cerințelor d), e), f), g). Pe lângă acestea utilizează și documente specifice sistemului informațional propriu (cataloge, adeverințe, registre matricole, ordine de înmatriculare, exmatriculare, reînmatriculare, contracte de școlarizare etc.), pentru care procedura trebuie să aibă în vedere toate cerințele din standardul aplicabil.

Controlul înregistrărilor ISO 9001:2008 (4.2.4)

Această procedură trebuie să definească modul de realizare a controlului necesar pentru identificarea, depozitarea, protejarea, regăsirea documentelor, durata de păstrare și eliminarea înregistrărilor.

Înregistrările trebuie stabilite și menținute pentru a furniza dovezi ale conformității cu cerințele și ale eficienței funcționării sistemului de management al calității. Înregistrările trebuie să rămână lizibile, identificabile și să poată fi regăsite cu ușurință.

Auditul intern ISO 9001:2008 (8.2.2)

Auditurile interne trebuie efectuate de organizație la intervale planificate, luând în considerare importanța proceselor, a sectoarelor auditate, rezultatele auditurilor precedente, informații de la părțile interesate.

Auditul trebuie să stabilească dacă sistemul de management al calității:

- este conform cu modalitățile planificate, cu cerințele din standardele aplicabile și cu cerințele stabilește de organizație;
- este implementat și menținut în mod eficace.

Acesta va fi orientat și spre identificarea punctelor tarzi și a punctelor slabe ale sistemului de management al calității.

Controlul produsului neconform ISO 9001:2008 (8.3)

Realizarea de produse neconforme generează pierderi pentru organizație și insatisfații sau pierderi pentru părțile interesate. Procedura pentru controlul produsului neconform trebuie să dea siguranță organizației că astfel de produse sunt identificate și ținute sub control pentru a preveni utilizarea sau livrarea neintenționate.

Organizația trebuie să trateze produsul neconform prin una sau mai multe dintre următoarele metode:

- eliminarea neconformității detectate – remaniera (procedura de refacere a activităților de către studentii care nu au întrunit cerințele minime de promovare; refacerea lucrărilor de

diplomă, a tezelor de doctorat etc.);

b. autorizarea utilizării lui, a eliberării sau acceptării, cu derogare dată de o autoritate relevantă sau de către client – declasarea/spre ex., un doctorand poate finaliza o etapă de pregătire obținând un certificat, fără a mai continua până la obținerea titlului: un student poate renunța la facultate după o perioadă de studiu și obține o situație școlară pe care o poate utiliza în interes personal);

c. acțiuni care să împiedice aplicarea sau utilizarea intenționată inițial – rebut (exmatricularea unui student pentru fraudă, fără a mai avea dreptul să se înscrie la universitatea respectivă)

Înregistrările referitoare la natura neconformităților și la acțiunile ulterioare întreprinse trebuie păstrate.

Dacă neconformitatea este detectată după livrare sau după începerea utilizării, organizația trebuie să întreprindă acțiuni corespunzătoare efectelor, sau potențialelor efecte ale neconformității.

Neconformitatea în cazul instituției de învățământ superior poate avea în vedere:

- un program de studiu pentru care se pune problema restrucțuirii sau eliminării;
- un curs neconform pentru care apar aceleași probleme;
- un proces neconform (de predare, cazare, masă, examinare etc.);
- un student sau absolvent neconform, identificat în urma evaluării, pentru care se stabilesc modalități de refacere a activității, de exmatriculare cu posibilitatea reînscriserii, de exmatriculare definitivă (de regulă pentru abateri grave de la disciplina universitară);
- un proiect de cercetare pentru care se suspendă finanțarea.

Acțiuni corrective ISO 9001:2008 (8.5.2)

Acese acțiuni sunt adoptate după apariția unor neconformități în vederea prevenirii reapearii acestora. Procedura trebuie să definească cerințe pentru:

- analiza neconformităților (inclusiv a reclamațiilor clientilor);
- determinarea cauzelor neconformităților;
- evaluarea necesității de a întreprinde acțiuni pentru a da asigurare că neconformitățile nu reapar;
- determinarea și implementarea acțiunii necesare;
- înregistrarea rezultatelor acțiunii întreprinse;
- analiza acțiunii corrective întreprinse.

Pentru a identifica neconformitățile și cauzele acestora se folosesc diferite surse de informații: reclamațiile clientilor, rapoarte de audit intern, rapoarte de neconformitate, analiza efectuată de management, analiza datelor, măsurarea satisfacției consumatorilor, înregistrări relevante ale sistemului de management al calității, personalul organizației, măsurările proceselor, rezultatele autoevaluărilor.

Acțiuni preventive ISO 9001:2008 (8.5.3)

În vederea eliminării cauzelor neconformităților, organizația trebuie să stabilească o procedură documentată prin care să definească cerințe pentru:

- determinarea neconformităților potențiale și a cauzelor acestora;
- evaluarea acțiunilor pentru a preveni apariția neconformităților;
- determinarea și implementarea acțiunii necesare;
- înregistrările privind rezultatele acțiunii întreprinse;
- analiza acțiunii preventive întreprinse.

Toate aceste acțiuni sunt orientate spre identificarea factorilor care generează pierderi și prevenirea acțiunii acestora.

În funcție de nevoile proprii, instituția de învățământ superior poate elabora și alte proceduri pentru domeniul cum ar fi:

- funcționarea structurilor de conducere;
- organizarea activității didactice pe cicluri de învățământ;
- elaborarea planurilor de învățământ;
- organizarea și desfășurarea admiterii;

- examinarea și notarea studenților;
- organizarea evidenței studenților;
- organizarea și desfășurarea concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice;
- inițierea, aprobarea evaluarei periodică a programelor de studiu;
- evaluarea personalului;
- organizarea activității de cercetare științifică;
- analiza contractelor;
- ținerea sub control a unor activități specifice: conceperea și actualizarea curriculei; analiză și validarea documentelor; înmatricularea și exmatriculara studenților; actualizarea și validarea programelor informative utilizate în universitate; elaborarea materialelor de studiu pentru învățământul la distanță; derularea instruirii pe platforme e-learning;
- servicii asociate;
- tehnici statistice.

Organizațiile trebuie să-și proiecteze procedurile în funcție de procese, astfel încât acestea să asigure documentarea proceselor alături de alte mijloace care pot fi utilizate.

Planul calității

In activitatea de planificare a calității, se obțin documente numite *planuri ale calității*. Acestea specifică „*ce proceduri și resurse asociate trebuie aplicate, de către cine și când, pentru un anumit proiect, produs, proces sau contract*“. Trebuie făcută distincție între planul calității ca document al SMC și planul calității ca instrument managerial alături de, planul resurselor umane, planul de investiții, planul finanțier etc.

Înregistrările

O înregistrare este un document în care se specifică rezultatele obținute sau dovezile ale activităților realizate. Acestea sunt la baza documentării trasabilității, furnizează informații care dovedesc verificarea etc. Înregistrările trebuie să fie date și, unde este cazul, semnate de persoanele responsabile. Aceste înregistrări se arheiază și se păstrează o anumită perioadă de timp servind ca elemente probatorii sau ca bază de date pentru analiza calității. Putem menționa: rezultatele concursului de admitere, deciziile de înmatriculari, catalogele de examen, situațiile școlare și foile matricole, evidența contractelor de cercetare, documentele finanțării-contabile etc.

Instrucțiunile de lucru

Pentru execuția efectivă a activităților prin care se realizează calitatea se elaborează instrucțiuni specifice care descriu în detaliu operațiile și succesiunea lor. Acestea pot fi:

- instrucțiuni de lucru;
- instrucțiuni de control;
- liste de verificare;
- formular.

Scopul elaborării instrucțiunilor este de a sprijini desfășurarea activităților la locurile de muncă, iar gradul lor de detaliere diferă în funcție de complexitatea activității sau etapei la care se referă.

O instrucțiune trebuie să cuprindă:

- titlu;
- identificarea și ediția pe fiecare pagină;
- descrierea instrucțiunii;
- verificare și aprobat.

Instrucțiunile se detaliază pe comportamente până la nivelul locurilor de muncă, fiind incluse, în unele situații, în fișă postuluri.

Pentru creșterea operativității, instrucțiunile de lucru pot fi atașate procedurilor.

Într-o universitate se lucrează frecvent cu instrucțiuni de lucru pentru a evita

neconformitățile în derularea unor procese (instrucțiuni privind înscrierea candidaților la concursul de admitere, instrucțiuni privind desfășurarea examenelor și înscrierea rezultatelor în documente și baze de date etc.).

Ghiduri

O universitate lucrează cu un număr mare de studenți și vine cu modalități de selecție, repartizare pe programe de studiu, instruire, evaluare, promovare etc., specifice și în mare măsură diferite de cele întâlnite în învățământul preuniversitar. Pentru astfel de situații sunt necesare ghiduri care stabilesc recomandări, sugestii, alternative posibile etc. Aceste ghiduri conțin, de regulă, și specificații, adică cerințe obligatorii.

2. 4. Modele ale calității în învățământul superior

Prof. univ. dr. Claudiu Vasile KIFOR

Prof. univ. dr. Adriana STANILA

2.4.1. Modelul European Foundation for Quality Management-EFQM

Modelul European al EXCELENTEI este reprezentat de criteriile Premiului European pentru Calitate (acordat anual începând din 1991 și administrat de Fundația Europeană pentru Managementul Calității - EFQM - European Foundation for Quality Management).

Acest model reprezintă de fapt un nou SISTEM DE VALORI care comportă, la toate categoriile, 9 criterii de bază – dintre care, primele 5 se referă la FACTORI DETERMINANȚI (cum s-a obținut?) și ultimele 4 la REZULTATE (ce s-a obținut?), cele două grupe având ponderi egale, pe ansamblu [fig. 2.3] – și 32 subcriterii (pentru organizații mari), respectiv 22 subcriterii (pentru întreprinderile mici și mijlocii). Ponderile alocate fiecărui din cele 9 criterii de bază constituie obiectul unor ample studii și dezbateri la EFQM, putând suferi perioadice unele modificări (neesențiale). Cele 9 criterii ale Premiului European pentru Calitate formează o adeverăată rețea de CAUZE și EFECTE – reprezentate print-o diagramă care pune în evidență următoarea axiomă: „**REZULTATELE EXCELENTEI ÎN PRIVINȚA PERFORMANȚELOR, CLIENTILOR, PERSO-NALULUI SI SOCIETĂȚII SE OBȚIN PRIN PARTENERIATE, RESURSE ȘI PROCESE ADECVATE**”

Conceptele fundamentale ale Excelenței (conform modelului promovat de EFQM) [8]

sunt următoarele:

- **ORIENTAREA SPRE REZULTATE.** Excelența depinde de echilibrarea și satisfacerea nevoilor tuturor părților interesate în funcționarea organizației (salariați, clienți, furnizori, societatea civilă, acionari și alte persoane fizice /juridice având interese financiare în cadrul organizației);
- **CONCENTRAREA ASUPRA CLIENTULUI.** Clientul este întotdeauna „arbitrul” final al calității producătorilor și serviciilor oferite de piață. De aceea, loialitatea și fidelizează clientului ca și căstigurile obținute pe piață de pe urma clientilor pot fi optimizate cel mai bine printre-o concentrare clară asupra nevoilor clientilor – actuali și potențiali;
- **LEADERSHIP – UL-ȘI CONstanțA SCOPULUI.** Comportamentul liderilor unei organizații determină claritatea și unitatea scopului urmărit în cadrul organizației și creează un mediu în care organizația și salariații să pot excela;
- **MANAGEMENTUL PRIN PROCESE ȘI FAPTE.** Organizațiile funcționează mai eficient atunci când toate activitățile intercorelate sunt înțelese și gestionate în mod sistematic, decizile referitoare la operațiile curente sunt planificate iar toate îmbunătățirile se efectuează exclusiv pe baza unor informații fiabile (inclusiv percepțiile părților interesate în funcționarea organizației);
- **DEZVOLTAREA ȘI IMPLICAREA PERSONALULUI.** Personalul organizației poate fi complet valoros atunci când și acolo unde există valori comune, o cultură a încrederei și împunernicirii – în scopul încurajării implicării fiecărui și a tuturor;
- **INSTRIUREA–INOVAREA–AMELIORAREA CONTINUĂ.** Performanțele unei organizații

pot fi maximizate atunci când acestea se bazează pe un management adecvat al cunoașterii – incluzând distribuirea / utilizarea cunoștințelor în cadrul organizației – în condițiile existenței unei culturi a instruirii, înovării și ameliorării continue;

■ **DEZVOLTAREA PARTENERIATELOR.** O organizație lucrează mai eficient atunci când aceasta are și menține relații reciproce avantajoase – bazate pe încredere, distribuirea / utilizarea cunoștințelor și integrare – cu partenerii săi;

■ **RESPONSABILITATEA PUBLICĂ.** Interesele pe termen lung ale unei organizații și ale personalului acestia sunt satisfăcute cel mai bine atunci când se adoptă o abordare etică și se depășesc aşteptările și chiar regulele existente în cadrul comunității, în general.

Criteriile de bază ale Premiului European pentru Calitate – categoria „organizații mari” sunt prezентate în figura 2.3.

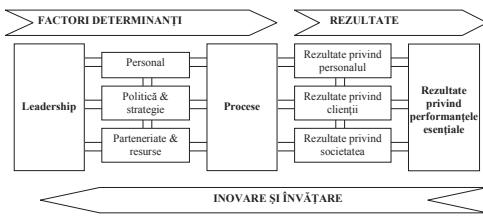

Fig. 2.3. Criteriile premiului european pentru calitate

2.4.2. Modelul Malcolm Baldrige

Malcolm Baldrige Award este o distincție de calitate în SUA, care a avut ca exemplu premiul japoanez Deming și care este acordată organizațiilor care fac eforturi deosebite și au succes în domeniul calității. Ea este acordată întreprinderilor de producție, de servicii și întreprinderilor mici.

In momentul intrării în vigoare a reglementării legale privind introducerea acestui Premiu de Calitate, organizațiile eligibile pentru premiu au fost doar cele educătoare de profit, dar în același timp legea prevede că eligibilitatea se extinde și la organizațiile non profit (universități, spitale, administrație publică etc.).

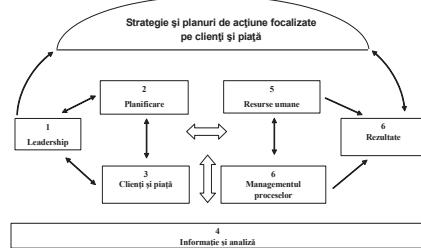

Fig. 2.4. Modelul Malcolm Baldrige

Ca și concepție, după cum se poate vedea din fig. 2.4, valorile și concepțele centrale sunt organizate în șapte categorii, elementele care se examinează fiind în mare parte asemănătoare cu cele ale Premiului European Pentru Calitate.

Premiul - Malcolm Baldrige pentru educație

Calitatea în învățământ, calitatea actului educațional, devine tot mai mult o preocupare care implică forțe și informații dintre cele mai diverse. Deoarece calitatea, mai ales în învățământul superior, este reglementată legal, este necesară elaborarea unei metodologii de lucru care să indice și să sprijine găsirea de soluții la problemele de orice natură.

Datorită necesității de soluționare căi mai eficiente a problemelor, a fost nevoie de analiza și determinarea unor valori și concepte etalon și care prin aplicare să ducă la îmbunătățirea actului educațional.

Obiectivele premiului Malcolm Baldrige pentru educație:

- să constituie baza pentru evaluarea practicilor de îmbunătățire aplicate în învățământ;
- să ajute la îmbunătățirea practicilor organizațiilor punând la dispoziție un set de cerințe cheie privind performanță;
- să faciliteze comunicarea;
- să promoveze relații de parteneriat între organizații;
- să ajute organizațiile la transmisarea unei educații de valoare.

Atingerea unor niveluri tot mai performante în organizațiile din învățământ atrage după sine căteva caracteristici importante:

- are obiective clare de îndeplinit și îmbunătățit;
- este bazat pe fapte înglobând aspecte măsurabile;
- este sistematic inclus în cicluri de planificare – execuție;
- se focalizează pe procese cheie;
- căutarea ca orice probleme să se eliminate încă din start;
- găsirea de oportunități pentru rezolvarea problemelor;

În abordarea tuturor problemelor trebuie să existe o implicare activă din partea cursanților elevi sau studenți.

Succesul unei activități constă în cunoașterea ei căt mai în amănunt. Având în vedere aceste aspecte se poate trage concluzia că pentru a ajunge și a controla un nivel de performanță trebuie ca și profesorii la rândul lor să fie motivați, de gradul lor de performanță depinzând și evoluția cursanților. Pentru cadrele didactice, dezvoltarea nu înseamnă doar elaborarea unui set de instrucții și informații, ci cunoașterea cursanților, a modurilor de evaluare.

Organizațiile din învățământ, prin natura activității lor, trebuie să stabilească contacte, legături, comunicări, schimburi de experiență, pentru îndeplinirea cu succes a programelor de învățare, și a stabilitării de parteneriate între elevi, studenți, grupuri de profesori, personal, grupuri sindicale, aceste contacte fiind foarte benefice tocmai datorită posibilității de comunicare care se creează.

Parteneriatele sau prilejul constituiriilor de grupuri mixte care să conducă sau să coordoneze diferite activități cu caracter instructiv – educational. Posibilitatea fuzionării unui volum mare de informații variată poate duce la simplificarea muncii, usurarea vieții, cunoașterea mai bine a mediului în care trăim.

Obiectivele acestor parteneriate vizează dezvoltarea diferitelor obiective, pe termen scurt, mediu sau lung, ceea ce poate fi realizat prin efort concentrat și să poată obține rezultate spectaculoase. Partenerii se vor orienta spre obiectivele parteneriatului, cerințele cheie, mijloacele comunicării regulate fiind părții de dezvoltare, progres și adaptare la condițiile de mediu.

Calitatea trebuie să ocupe un rol primordial în acțiunea de învățământ; de aceea conceperea clară, precisă, concisă fară ambiguități, trebuie să aducă acțiunii educational la standardul cel mai înalt. Acest lucru este posibil doar prin unitatea și claritatea obiectivelor, înțînd seama de necesitățile individuale ale elevilor, studenților, celor care necesită instruire.

Tot ceea ce apare nou în mediul școlar trebuie rapid asimilat pentru ca orice modificare sau

descoperire să fie folosită la adevărată ei valoare.

Un sistem, indiferent de ce natură ar fi el, trebuie să se focalizeze întotdeauna pe ceea ce trebuie și să se obțină. În aceste condiții funcționarea sistemului rezidă în capacitatea lui de a reflecta corect și la timp schimbările necesare pentru bună lău funcționare.

Pentru a satisface astfel nevoia de instruire, utilizarea unui complex echilibrat de indicatori de performanță oferă un mijloc eficient de comunicare a cerințelor și monitorizare a performanței.

2.4.3. Modelul ARACIS de evaluarea calității în învățământul superior

Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) își desfășoară activitatea în conformitate cu HG nr. 1257 / 2005 și a Ordonanței de urgență nr. 75 / 2005 privind asigurarea calității educației [13, 14].

Misiunea ARACIS este de a efectua evaluarea externă a calității educației oferte de instituțiile de învățământ superior și de alte organizații furnizoare de programe de studiu inițial și de formare continuă, specifice învățământului superior, care operează în România cu scopul de:

- a. a atesta capacitatea organizațiilor furnizoare de educație de a satisface așteptările beneficiarilor și standardele de calitate;
- b. a contribui la dezvoltarea unei culturi instituționale a calității învățământului superior;
- c. a asigura protecția beneficiarilor directi și indirecți de programe de studiu de nivelul învățământului superior prin producerea și diseminarea de informații sistematice, coerente și credibile, publice accesibile, despre calitatea educației;
- d. a propune Ministerului Educației și Cercetării strategii și politici de permanentă ameliorare a calității învățământului superior, în strânsă correlare cu învățământul preuniversitar.

În asigurarea calității educației sunt avute în vedere trei domenii fundamentale de organizare și funcționare a unei organizații care doresc să devină sau este deja instituție de învățământ superior. Criteriile, standardele și indicatorii de performanță sunt astfel formulate încât accentul să nu fie pus numai pe conformarea unei organizații la un set predeterminat sau predefinit de condiții cantitative și calitative, ci și pe angajarea deliberată, voluntară și proactivă a instituției pentru realizarea unor performanțe demonstrabile prin rezultate efective.

Domeniile de asigurare a calității, stabilite de OUG nr. 75/2005, sunt următoarele [13, 14]:

1. **Capacitatea instituțională**: instituția dispune de o organizare coerentă și de un sistem adecvat de conducere și administrare, are baza materială și resursele financiare necesare unei funcționări stabile pe termen scurt și mediu, precum și resursele umane pe care se poate baza pentru a realiza misiunea și obiectivele propuse asumate.

2. **Eficacitatea educațională** se referă la organizarea proceselor de predare, învățare și cercetare în termeni de conținut, metode și tehnici, resurse, selecție a studenților și a personalului didactic și de cercetare, astfel încât să obțină acele rezultate în învățare sau în cercetare pe care și le-a propus prin misiunea sa, care trebuie să fie clar formulate. Seturile de criterii de evaluare care corespund eficacității educaționale vizează:

a) proiectarea obiectivelor și rezultatelor:

- formularea clara și ușor de înțeles;
- adevarare la calificările universitare vizate (licență într-un domeniu sau specializare, master sau doctorat) și diferențiere pe discipline și/sau programe de studiu;
- asocierea riguroasă cu proceduri adecvate de evaluare internă a gradului de realizare;

b) organizarea cadrului de realizare a învățării, prin:

- planuri, programe de învățământ, metode de predare, criterii și tehnici de evaluare a studenților;
- recrutarea și dezvoltarea adecvată a personalului didactic;
- resursele și facilitățile de învățare disponibile, legate de activitatea financiară a organizației;
- organizarea fluxurilor de predare, învățare și examinare a studenților;
- serviciile studenților oferte, inclusiv activitățile extracurriculare.

Managementul calității se centrează pe acele strategii, structuri, tehnici și operații prin care

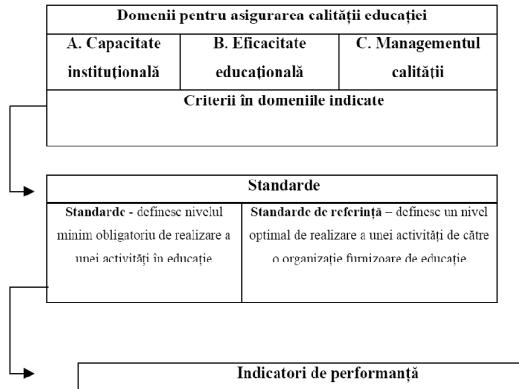

Fig. 2.5. Criteriile, standardele și indicatorii de performanță

Bibliografie

1. Campbell, Carolyn; Roznyai, Christina – Quality Assurance and the Development of Course Programmes, UNESCO/CEPES, Papers on Higher Education, Bucharest, 2001
2. ENQA – Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area, European Association for Quality Assurance in Higher Education, 2007
3. Grossman, Pam&McDonald, Morva – Back to the Future: Directions for Research in Teaching and Teacher Education, American Educational Research Journal; Mar 2008
4. J. Kéladá, La gestion intégrale de la qualité totale, Edition Québec, Québec, 1990
5. J. M. Juran, Suprămuță prin calitate, Editura Teora, București, 2002
6. Moodie, Gavin – Changing Higher Education, Minerva Springer, 2007
7. Nica, Panaita (coord.) – Calitate și adaptabilitate în managementul facultăților cu profil economic, Editura Sedcom Libris, Iași, 2002.
8. Opreas, C., Kifor, C. V., Managementul integrat al calității, Sibiu, Editura Universității Lucian Blaga din Sibiu, ISBN 973-739-035-2, 2005.
9. SR EN ISO 9001:2008. Sistem de management al calității. Cerințe
10. SR EN ISO 9000:2006. Sistem de management al calității. Principii fundamentale și vocabular
11. Nicolescu, O., Verboncu, I., Management, Editura Economică, București, 1995
12. ***ARACIS, Starea Calității în Învățământul Superior. Barometru Calității 2009, <http://www.aracis.ro/latest/single/view/comunicat-de-presa-5/22/>
13. Metodologia de evaluare externă, standardele, standardele de referință și lista indicatorilor de performanță (aprobate prin HG 1418/2006).
14. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației.

înstituția demonstrează că își evaluatează performanțele de asigurare și îmbunătățire a calității educației și dispune de sisteme de informații care demonstrează rezultatele obținute în învățare și cercetare. Importanța acestui domeniu constă, pe de o parte, în concentrarea asupra modului în care instituția gestionează asigurarea calității tuturor activităților sale, iar pe de altă, de a face publice informațiile și datele care probează un anumit nivel al calității.

Cele trei domenii sunt complementare, iar utilizarea lor este obligatorie, în conformitate cu prevederile legale. În acest sens, orice instituție de învățământ superior este invitată să ajungă la stadiul în care dispune de mijloacele și informațiile care sunt structurate pe cele trei domenii, înțând cont de profilul său specific și de misiunea și obiectivele pentru care a optat. Conducătorul instituției de învățământ superior, prin Comisia pentru evaluarea și asigurarea calității din instituție, este responsabil de elaborarea și realizarea strategiilor privind calitatea, structurate pe cele trei domenii.

Criteriile, standardele și indicatorii de performanță sunt aplicate în asigurarea calității și în acreditare (fig. 2.5) [13]. Acestea sunt utilizate de instituțiile de învățământ superior și de ARACIS, după cum urmează: (a) reprezentă baza de referință pentru managementul calității din instituție de învățământ superior; (b) oferă cadrul de construcție a bazelor de date și informații pe care instituțiile le pot utiliza pentru monitorizarea internă și demonstrarea externă a stării asigurării calității academice; (c) sunt utilizate de către ARACIS în procesul de evaluare și asigurare externă a calității, în vederea acreditării și a dezvoltării unei culturi a calității.

Criteriile se referă la fiecare dintre cele trei domenii stabilite prin lege și reprezintă aspectele fundamentale de organizare și funcționare a unei organizații furnizoare de educație. Fiecare criteriu îi corespunde un set de standarde. Rolul standardelor este de:

- a orienta instituțiile în autoevaluarea calității cu scopul de a-și aprecia propriile rezultate și performanță în mod independent precum și pentru a identifica domeniile în care să corecteze sau să-și îmbunătățească performanțele;
- a oferi un cadru pentru elaborarea rapoartelor instituționale de autoevaluare;
- a oferi baza evaluarii externe;
- a institui un cadrul comun de referință pentru asigurarea calității și pentru acreditare.

Valorile indicatorilor de performanță ai unui standard variază de la nivelul minim acceptabil, în funcție de care se conferă statutul de autorizare, respectiv de acreditare sau se menține acest statut, până la un nivel de referință pe care fiecare instituție îl adoptă în mod independent, inclusiv pe baza comparării sale cu alte instituții similare din țară sau din străinătate. Standardul este astfel definit încât, prin indicatorii săi de performanță, să corespundă nivelului minim acceptabil.

3. ÎMBUNĂTĂȚIREA CALITĂȚII ÎN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR

Prof. Univ. Dr. Claudiu Vasile Kifor
Prof. Univ. Dr. Constantin Oprean
Prof. Univ. Dr. Adriana Stănilă

3.1. Introducere. Metodologie de îmbunătățire a calității în învățământul superior

In capitolul 2 s-au prezentat diverse abordări ale managementului calității (Juran, Deming, Kelada ISO 9000 etc.), care însă nu diferă radical, majoritatea converg spre o punere în practică a următoarelor procese principale de management:

- planificarea calității;
- (în)erarea sub control a calității;
- îmbunătățirea calității.

Această abordare este ilustrată semnificativ de Trilogia Juran (fig. 2.1) cele trei procese fiind prezентate în strânsă legătură, fiecare oferind o metodă structurată pentru atingerea obiectivelor specifice ale calității.

In capitolul anterior am insistat asupra concepte specifice etapelor de planificare și tineră sub control a calității, cu exemple pentru sistemele de învățământ superior. Am considerat necesar să abordăm îmbunătățirea calității într-o secțiune separată, ca urmare a complexității problemelor care apar în acest domeniu dar și prin mintea de la constatarea că puține instituții de învățământ superior au reușit să implementeze efectiv proiecte de îmbunătățire continuă. Unul dintre principalele motive este acela că instituțiile de învățământ superior au încercat sa preia modelele care și-au dovedit aplicabilitatea în industrie și sa le utilizeze, fără o adaptare prealabilă la particularitățile sistemului de învățământ superior.

In etapele anterioare am insistat asupra concepte specifice etapelor de planificare și tineră sub control a calității, cu exemple pentru sistemele de învățământ superior. Am considerat necesar să abordăm îmbunătățirea calității într-o secțiune separată, ca urmare a complexității problemelor care apar în acest domeniu dar și prin mintea de la constatarea că puține instituții de învățământ superior au reușit să implementeze efectiv proiecte de îmbunătățire continuă. Unul dintre principalele motive este acela că instituțiile de învățământ superior au încercat sa preia modelele care și-au dovedit aplicabilitatea în industrie și sa le utilizeze, fără o adaptare prealabilă la particularitățile sistemului de învățământ superior.

Metodologia de îmbunătățire prezentată în acest capitol are la baza metodologia de îmbunătățire șase sigma promovată de Institutul Juran pentru calitate [6, 13] dar este adaptată la particularitățile instituțiilor de învățământ superior și completată cu exemple din acest domeniu.

Procesul de îmbunătățire are ca scop reducerea sau eliminarea pierderilor care pot să apără datorită deficiențelor existente sau potențiale, în diverse procese ale instituțiilor de învățământ superior.

Obiectivele de îmbunătățire derivă practic din obiectivele operaționale / strategice ale organizației. Este însă dificil a veni cu soluții / proiecte de îmbunătățire care să rezolve probleme foarte complexe (cum ar fi de exemplu obiectivul trecerii la nivelul de instituție de învățământ cu grad de încredere ridicat la un calificativ de încredere); în acest caz se recomandă a se împărtășii domeniul pe subdomenii și se fiecare din acestea sa demarzeze proiecte de îmbunătățire.

Dacă proiectele de îmbunătățire pot avea ca punct de pornire o serie de probleme concrete cu care se confruntă organizația:

- îmbunătățirea promovabilității la examene;
- reducerea abandonului studentilor în timpul studiului;
- îmbunătățirea percepției angajatorilor față de absolvenți;
- atragerea unui număr mai mare de candidați la admitere;
- creșterea vizibilității internaționale prin publicații științifice reprezentative;
- îmbunătățirea performanțelor în atragerea de fonduri nerambursabile de cercetare științifică.

Pentru ca un proces de îmbunătățire să fie eficient, trebuie să se desfășoare conform următoarelor etape:

DEFINIRE. Calitatea nu este niciodată îmbunătățită la modul general. Îmbunătățirea se realizează printr-o succesiune de proiecte, începând cu cele mai importante probleme. Problemele

care trebuie abordate vor fi clar specificate și îmbunătățirea estimată definită în termeni măsurabili. Se stabilește o echipă pentru proiectul respectiv și se alocă resursele și timpul necesar pentru ca proiectul să reușească.

MĂSURARE / ANALIZĂ. În această etapă echipa delimitază procesul care produce problema și descompune cauzele reale ale problemei.

ÎMBUNĂTĂȚIRE. Odată cauzele stabilite clar, este momentul să identificăm soluțiile de îmbunătățire. O îmbunătățire va produce rezultate mai bune, atât pentru organizație cât și pentru clienții acesteia. În plus trebuie să se atârnă în vedere mediu cultural care poate favoriza sau nu schimbarea.

CONTROL. Activitatea echipei de îmbunătățire nu se încheie atât timp cât nu s-a stabilit o procedură / un regulament pentru menținerea rezultatelor. Tot efortul investit în corectarea unei deficiențe poate fi în zadar, dacă nu există elemente de control care să funcționeze.

MULTIPLICAREA REZULTATELOR. Odată ce echipa de îmbunătățire obține rezultate positive, există încă două activități importante care trebuie realizate:

- să îi sprinje pe angajații cu probleme similare să aplique ceea ce echipa a învățat în urma proiectului de îmbunătățire;
- să se nominalizeze alte proiecte pentru rezolvare. La corectarea unei deficiențe, deseori descompunând cele noi care au fost ascunse poate pentru ani de zile. Acestea trebuie repartizate altor echipe pentru a fi rezolvate.

3.2. Definirea proiectelor de îmbunătățire

Calitatea nu este niciodată îmbunătățită la modul general. Îmbunătățirea se realizează printr-o succesiune de proiecte, începând cu cele mai importante probleme. Deficiențele care trebuie abordate vor fi clar specificate și îmbunătățirea estimată definită în termeni măsurabili. Se stabilește o echipă pentru proiectul respectiv și se alocă resursele și timpul necesar pentru ca proiectul să reușească.

Un proiect de **îmbunătățire** poate fi definit ca o problemă, identificată într-un anumit domeniu și programată pentru soluționare. Odată problema identificată și definită, se stabilește misiunea și sunt identificate resursele pentru a o îndeplinești. În cele din urmă, problema necesită o **rezolvare**. Un proiect de îmbunătățire nu este complet atât timp cât soluția nu este implementată și funcționează cu eficiacitate demonstrată.

Cele două declarații (de problema si de misiune) au rolul de a descrie:

- problema ce urmează a fi rezolvată, adică ce nu se desfășoară cum trebuie;
 - obiectivul proiectului, adică ce măsuri intenționează echipa să ia referitor la problema respectivă.
- O declarație referitoare la problema trebuie să fie:
- **specifică** – explică exact ceea ce se desfășoară necorespunzător și face o distincție între deficiență și probleme similare;
 - **observabilă** – descrie evidența vizibilă a problemei, se bazează pe date concrete, verificabile;
 - **măsurabilă** – indică scopul problemei în termeni cuantificabili răspunzând la întrebările: „Cât de mult?”, „Câte?”, „Cât de des?” Măsurarea este importantă din două motive:
 - permite să realizăm dacă problema este suficient de importantă pentru a-i acorda atenție;
 - dacă proiectul începe să se deruleze, oferă criterii pentru evaluarea soluțiilor de îmbunătățire.

Dacă nu există indicatori de măsurare, ei trebuie găsiți, înainte ca echipa de îmbunătățire să înceapă identificarea cauzelor:

- **controlabilă** – poate fi rezolvată în 6 sau 12 luni. Dacă problema este prea complexă, ea trebuie divizată în proiecte mai mici, controlabile.

Exercițiu 3.1. Aprecierea declarațiilor referitoare la problema

Cititi fiecare descriere de problemă și decideți dacă sunt corespunzătoare. În caz contrar, reformulați descrierea respectivă.

1. Mai mult de 30% dintre studenți nu au promovat cel puțin un examen
2. Abandonul în primii 2 ani de studiu este mare
3. Comunicarea la nivelul universității este slabă.
4. Universitatea „pierde” anual 5 milioane de lei ca urmare a neîndeplinirii indicatorilor din finanțarea de baza

O declarație a misiunii indică obiectivul proiectului, adică ce intenționează echipa să întreprindă referitor la problema.

Notă: Declarația misiunii trebuie să conțină aceeași variabilă și unitate de măsură ca și cea a problemei. În caz contrar, misiunea (sau obiectivul) nu corespund problemei; și chiar dacă misiunea este realizată, s-ar putea să nu rezolve problema.

O declarație a misiunii nu trebuie:

- să găsească o cauză;
- să sugereze un remediu;
- să stabilească vinovații.

Exercițiu 3.2. Aprecierea misiunilor

Pentru problemele identificate la exercițiu 3.1 formulați misiunea de rezolvare, conform cerințelor prezentate mai sus.

Pentru selecțarea echipei care va coordona proiectele de îmbunătățire vor fi identificate acele domenii ale universității care sunt mai apropiate de problemele identificate. Vor fi urmărite aspectele:

- domeniul în care este observată problema;
- locul în care pot fi găsite sursele sau cauzele;
- vor fi identificate persoanele care posedă cunoștințe, informații în identificarea cauzelor problemei;

Odată ce au fost alese diversele domenii, se va desemna un membru pentru fiecare dintre acestea. Această persoană trebuie:

- să cunoască o anumită latură a problemei;
- să dispună de timp pentru întâlnirile echipei de îmbunătățire și pentru responsabilitățile care îi vor fi repartizate.

În fine, un membru al echipei trebuie să fie capabil:

- să înțeleagă problema în întregime, adică să fie capabil să descrie foarte bine elementele majore ale proceselor asociate problemei și să explice modul în care diferitele componente ale procesului sunt în relație una cu alta;
- să lucreze cu comportamentele implicate pentru a implementa îmbunătățirile; aceasta înseamnă că pentru proiecte multi-departamentale, unii membri ai echipei trebuie să fie manageri, supraveghetori.

3.3. Măsurare. Descrierea procesului care generează problema

În această etapă se descrie modul în care se realizează monitorizarea / măsurarea proceselor „responsabile” de producerea problemei, indicatorii de performanță, sistemul de evaluare utilizat. Trebuie reținut, de asemenea, că problemele apar datorita faptului ca una sau mai multe activități în cadrul organizației nu se desfășoară în mod corespunzător; pentru a rezolva problema este necesara o

înțelegere a procesului, identificarea acestor activități și intervenirea în modul lor de desfășurare.

Pentru a înțelege modul de funcționare a proceselor / activităților se poate utiliza descrierea narrativa sau instrumente grafice. Din aceste instrumente grafice, diagrama flux este probabil cea mai utilizată.

3.3.1. Diagrama flux

Diagrama flux este o reprezentare grafică a succesiunii etapelor într-un anumit proces. Acest instrument ne permite să examinăm logica, sau lipsa de logică în succesiunea etapelor pe care le parcursim pentru obținerea unui anumit rezultat.

Construirea unei diagrame flux permite tuturor membrilor echipei de îmbunătățire o înțelegere a procesului ca un întreg.

Diagrama flux poate fi utilă și în definirea scopului proiectului de îmbunătățire, a limitelor acestui proiect.

Dacă o diagramă flux este construită corespunzător și reflectă procesul așa cum el se desfășoară în realitate, toți membrii vor avea imaginea comună, corectă a acestui proces. Mai mult, echipa nu va trebui să investească timp și energie pentru a observa procesul fizic, ori de către ori directe să analizeze anumite probleme, să analizeze teorii referitoare la cauzele problemei, sau să examineze impactul soluțiilor propuse. În figura 3.1 sunt prezentate diferite simboluri utilizate în diagrama flux.

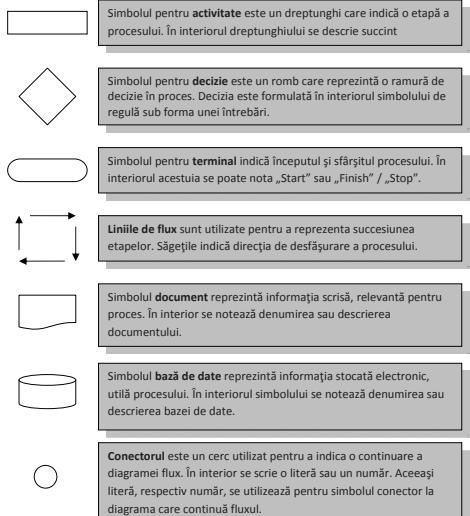

Fig. 3.1. Simboluri utilizate în diagrama flux

In figura 3.2 se prezintă un exemplu de diagramă flux pentru un proces de examinare on-line. Este vorba de un proces complex și, în aceste cazuri, se recomandă construirea unei diagrame generale, care apoi se descompune în activități specifice. In figura 3.2 se prezintă diagrama generală a procesului și se descompune suplimentar procesul de planificare a activității didactice.

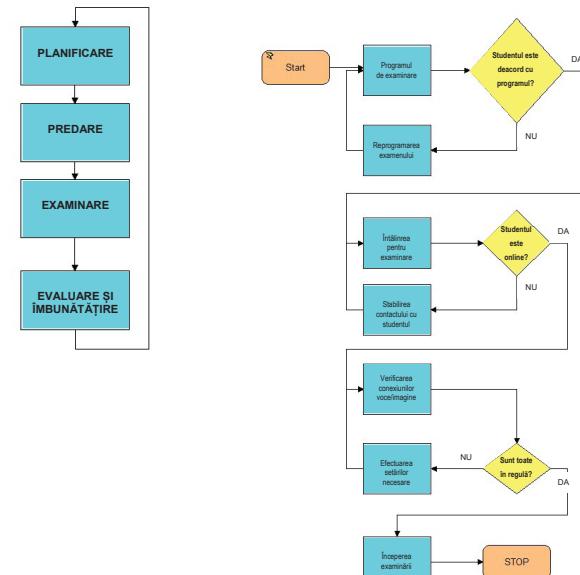

Fig. 3.2. Diagramă flux pentru un proces de examinare on-line

Exercițiu 3.3. Diagrama flux.

Elaborați o diagramă flux pentru:

- un proces de elaborare a curriculum – ului
- un proces de examinare
- un proces de predare
- procesul în care va desfășurați activitatea

3.4. Analiza

3.4.1. Identificarea cauzelor problemei

O relație cauză – efect simplă ne spune că la originea problemei (efectului) se află cauzele. Cauzele pot fi cunoscute cu certitudine, se cunoaște chiar măsura în care o anumită cauză influențează asupra producării problemei, sau pot fi intuiție; în acest ultim caz ele se numesc cauze potențiale. De exemplu, un student care primește un calificativ slab la un examen poate să spună părinților: „Profesorul a inclus în subiecte material care nu a fost predat la clasă”. Părinții vor considera aceasta doar o **cauză potențială** care contribuie la problema „calificativ slab”. Părinții vor lua în considerare și alte cauze posibile, cum ar fi: „Studentul nu a citit capitolurile corespunzătoare din curs”, sau „Studentul nu a participat la toate cursurile”. În același mod, când determinăm cauzele reale ale unei probleme, echipa de îmbunătățire trebuie să specifice cauzele posibile. A încerca să venim cu soluții, concluzii înainte să luăm în considerare cauzele posibile și să dăm oportunitatea de a se considera și alte cauze posibile, cum ar fi: „Studentul nu a citit capitolurile corespunzătoare din curs”, sau „Studentul nu a participat la toate cursurile“.

3.4.1.1. Instrumentul calității: Brainstorming

Brainstormingul este un instrument util pentru generarea ideilor inovative asupra unui subiect. Acest instrument ne ajută să încurajăm pe fiecare membru al echipei să participe și să contribuie cu idei în timpul întâlnirilor echipei. Sădintele de brainstorming trebuie să aibă la bază următoarele principii:

- **Nu este permisă critica.** Nici o idee nu va fi judecată dacă pare irațională, inutilă. Este necesar un mediu lipsit de critici pentru o gândire inovativă.
 - **Sunt încurajate ideile inovative, neconvenționale;**
 - **Accentul este pus pe cantitate.** Scopul brainstormingului este de a genera cât mai multe idei într-un interval scurt de timp (25 – 45 de minute). Mediatorul descurajează gândirea analitică sau critică, care are tendința de a devia fluxul liber al ideilor;
 - **Participanții trebuie să dezvoltă ideile colegilor de echipă.** O idee inovativă antrenează deseoii apariției altora. Participanții sunt încurajați să dezvolte sau să modifice ideile colegilor de echipă, sau să producă idei noi prin asociere.
- Brainstormingul poate fi realizat în multe etape ale proiectelor de îmbunătățire, și anume:
- la nominalizarea proiectelor, când nu există informație suficientă pentru a determina care proiecte trebuie alese;
 - la identificarea posibilelor cauze ale problemei;
 - la identificarea soluțiilor posibile;
 - la identificarea rezistenței posibile la aceste soluții.
- Etapele brainstormingului sunt:
- Formularea subiectului analizei
 - Subiectul sădintei de brainstorming trebuie formulat pentru a fi:
 - specific – clar în legătură cu subiectul;
 - cuprinzător – să nu excludă idei valoroase posibile;
 - să nu presupună anumit mod de gândire.
 - Respectarea regulilor brainstormingului
 - nu se critică ideile;
 - fi neconvențional în gândire;
 - se are în vedere cantitatea ideilor în termen scurt;
 - se dezvoltă ideile celorlăți.
 - Desfășurarea sădintei de brainstorming
 - se prezintă și discută subiectul, pentru a avea siguranța că participanții înțeleg scopul acestuia;

43

44

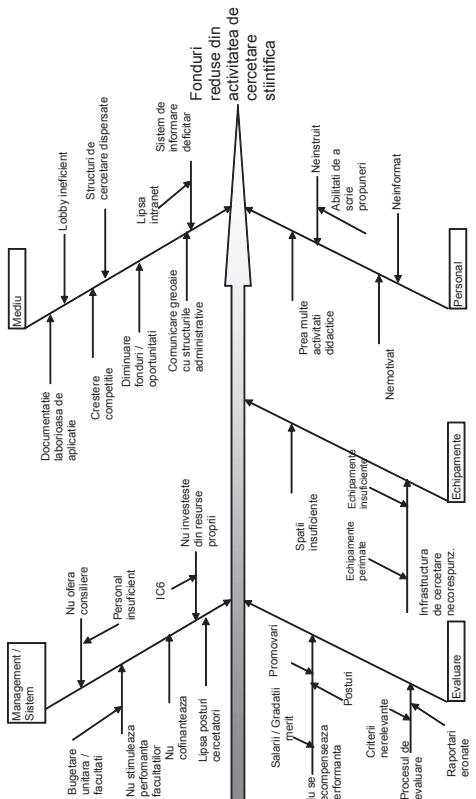

Fig. 3.3. Exemplu de diagramă cauză-efect

- se cere unui membru al grupului să scrie ideile pe flip chart sau tablă. Fiecare contribuție trebuie redactată, chiar dacă se repetă.
- se trag concluziile când încă atmosfera este incitantă.

• Prelucrarea ideilor

- se clarifică ideile pentru a avea siguranță că fiecare le înțelege;
- se grupează sau combină ideile similare;
- se dezvoltă criterii pentru evaluarea ideilor;
- pe baza criteriilor dezvoltate, se evaluatează ideile într-o manieră sistematică, și se selecteză doar acelea asupra cărora trebuie să se acționeze.

3.4.1.2. Instrumentul calității. Diagrama cauză – efect.

Diagrama cauză – efect este un instrument care îi sprijină pe membri echipei să identifice și să organizeze **cauzele potențiale** ale unei probleme. O diagramă cauză – efect nu poate identifica o cauză de bază (rădăcină); ea prezintă foarte simplu cauzele potențiale care pot să contribuie la efectul observat. Această reprezentare grafică ne permite să ne concentrăm căutarea pentru identificarea cauzei de bază (rădăcină) și contribuie la înțelegerea problemei de către echipă.

Acest instrument al calității are trei caracteristici importante:

- este o reprezentare grafică a factorilor care pot să contribuie la apariția fenomenului sau efectului care se examinează;
- relațiile între posibili factori cauzali sunt indicate clar. Un factor cauzal poate să apară în mai multe părți ale diagramei;
- relațiile sunt în general calitative și ipotetice. O diagramă cauză – efect este de regulă o etapă pregătităoare în dezvoltarea datelor necesare pentru stabilirea empirică a causalității.

Etapă de desfășurare

- se definește efectul (problema);
- se definesc grupele de cauze posibile. În general se definesc patru sau cinci, uneori șișe, mai rar șapte sau opt grupe de cauze; cele mai consacrate modele pentru stabilirea grupelor de cauze sunt 4M / 5M / 6M, inițialele reprezentând în ordine: materials (materiale); methods (metode); men (angajați); machines (mașini, utilaje); mother nature (mediu); measurement (măsurare);
- Se începe construirea diagramei prin definirea efectului într-o casetă în partea dreaptă și prin poziționarea categoriilor majore de cauze drept „canale de alimentare” pentru „efect”.
- se continuă cu descompunerea cauzelor până la maxim trei niveluri.
- utiliză în acest proces de descompunere este și tehnica „Cei 5 De ce?”.

În figura 3.3 este prezentată o diagramă cauză-efect care s-a construit pentru identificarea cauzelor care au condus la rezultate nesatisfăcătoare din punct de vedere al finanțărilor atrasă prin proiecte de cercetare științifică.

Unul dintre marile avantaje ale diagramei cauză – efect este că permite concentrarea atenției tuturor membrilor echipei asupra problemei specifice care trebuie rezolvată, într-o manieră sistematică, structurată.

Inainte de acceptarea unei cauze potențiale ca fiind reală, echipa trebuie să o testeze. Dacă nu există date disponibile, sau acestea sunt incomplete, echipa trebuie să colecteze date referitoare la cauzele potențiale.

Pentru a testa cauzele potențiale, o echipă trebuie:

- să decidă care cauze potențiale trebuie testate;
- să planifice colectarea datelor;
- să colecteze datele;
- să analizeze rezultatele.

Echipa va alege pentru testare cauzele de bază (rădăcină). Ele sunt localizate pe extremitățile ramurilor, sau sunt cauze care nu pot fi detaliați suplimentar. Aceste cauze pot fi marcate pe diagramă, pentru a observa mai ușoară. Dacă datele demonstrează că o cauză nu este relevantă sau are o pondere nesemnificativă în producerea efectului, acea cauză poate să fie eliminată din analiză.

Există trei modalități de testare a cauzelor potențiale:

- testarea doar a unei singure cauze potențiale;
- testarea unui grup de cauze potențiale;
- testarea tuturor cauzelor potențiale în același timp.

După ce au fost alese cauzele potențiale care urmează a fi testate, în această etapă se va plăni modul în care trebuie colectate datele pentru a le testa. Pentru aceasta se vor avea în vedere următoarele:

- proiectarea testului;
- descrierea datelor necesare;
- deciderea locului de colectare a datelor;
- deciderea modului de colectare a datelor. De exemplu:
 - cercetarea înregistrărilor existente;
 - observare directă;
 - interviuri personale;
 - interviuri telefonice;
 - chestionare.

Echipa trebuie să verifice datele colectate, pentru a avea siguranța că sunt respectate procedurile specifice și că există imparțialitate.

Datele trebuie prezentate sub o formă tabelară sau grafică; apoi echipa trebuie să găsească răspunsul la întrebările de genul:

- care cauze sunt confirmate de rezultate?
- care cauze sunt eliminate de rezultate?
- care sunt noile cauze sugerate de rezultate? Echipa trebuie să fie deschisă în permanență găsirii de noi cauze. Adesea, analiza datelor va sugera noi cauze care trebuie adăugate diagramei cauză-efect.

Pentru a exemplifica acest proces de testare a cauzelor de bază / rădăcină, revenim la diagrama din fig. 3.3 unde cauză potențială „prea multe activități didactice” ar putea contribui într-o proporție semnificativă la problema „rezultatele slabе privind proiectele de cercetare cîștigăte”; testarea acestui ipoteze ar putea însemna realizarea unei diagrame de corelație în vederea testării corelației dintre indicatorul „număr studenți / posturi ocupate și inițiativa în atragerea de proiecte de cercetare”.

În tabelul 3.1 se prezintă o astfel de situație, întocmită pe facultăți și se observă că facultățile care înregistrează o valoare ridicată a indicatorului „număr studenți / posturi ocupate înregistrează o inițiativă scăzută în atragerea de proiecte de cercetare. Acest lucru se poate observa și în diagrama de corelație rezultată (fig. 3.4) unde se observă o corelație negativă între cele 2 grupuri de date.

45

46

Tabelul 3.1. Intenția în atragerea de fonduri de cercetare prin proiecte depuse la competiții naționale

Indicator / Facultate	F1	F2	F3	F4	F5	F6	F7	F8	F9	F10	F11
Rap. nr. stud./post. ocupate	62	25	18	34	12	15	22	56	23	61	30
Intenția în atragerea de fonduri de cercetare prin proiecte depuse la competiții naționale	0	13	4	0	1	8	11	5	5	0	0

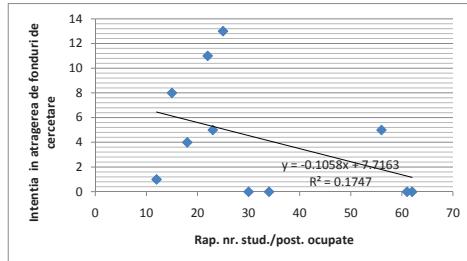

Fig. 3.4. Diagrama de corelație

Procesul se poate repeta pentru a testa relevanța altor cauze utilizând diagrama de corelație sau alte instrumente ale calității. Pentru o parte din cauze s-ar recomanda întocmirea unui cuestionar care să fie completat apoi de cadrele didactice / cercetători.

3.4.2. Concentrarea pe cauzele esențiale

Analiza problemelor scoate în evidență adesea multe cauze, după cum s-a văzut și în capitolul anterior. O parte din aceste cauze influențează într-o proporție semnificativă asupra producerii problemei dar sunt și cauze care au o influență mică sau chiar nesemnificativă. Acest lucru rezultă în urma testării cauzelor potențiale identificate cu ajutorul diagramei cauză – efect.

Este o pierdere de timp și resurse să încercăm să rezolvăm toate cauzele posibile, iar rezultatul s-ar putea să nu justifice efortul; scopul procesului de îmbunătățire este de a produce rezultate semnificative cu resurse limitate.

Principiul Pareto spune că sursele, cauzele unei probleme pot fi divizate în două categorii:

- **cauze vitale** - un număr mic de cauze care contribuie pentru cea mai mare parte a problemei.
- **cauze minore în număr foarte mare** – numărul mare de cauze rămase care, individual și colectiv, contribuie în mică măsură la producerea problemei.

Pentru proiectele de îmbunătățire se vor avea în vedere cauzele vitale și nu cele minore. Prin evaluarea impactului factorilor asupra unui anumit efect, diagramele Pareto scoate în evidență cele mai importante cauze ale unei probleme de calitate, acelea care trebuie investigate cu atenție.

3.4.2.1. Diagrama Pareto

Diagrama Pareto poate fi utilizată pentru a prezenta impactul fiecărui factor asupra problemei. Această diagramă evaluatează cauzele pornind de la cele mai importante până la cele mai puțin importante și arată impactul cumulat pentru primele două cele mai importante, primele trei cele mai importante etc., permitând în acest fel echipei proiectului de îmbunătățire să se concentreze pe factorii vitali.

În anii 50, Dr. Juran a remarcat fenomenul universal, pe care l-a denumit principiul Pareto: **în orice grupă de factori care contribuie la un anumit efect, o mică parte din acești factori aduc o contribuție majoră la producerea efectului** [6].

De exemplu:

- 20% dintre studenți contribuie cu 80% din totalul absențelor;
- 20% din personalul universității atrage 80% din totalul fondurilor de cercetare;
- 20% din personalul universității raportează 80% din articolele indexate BDI
- ... puțin peste 20% dintre universitățile românești au concentrat peste 90% din fondurile pentru cercetare alocate prin concurs (ARACIS Barometru încălțări - 2009 www.aracis.ro)

Construirea diagramei Pareto se face parcurgând următoarele etape:

- Stabilirea elementelor care trebuie studiate.

De o importanță deosebită pentru construirea diagramei Pareto este identificarea corectă a tuturor categoriilor implicate în problema investigată. Căteva metode de identificare a categoriilor care au o implicare în fenomenul / problema investigată ar putea fi:

- brainstorming;
- diagrama cauză - efect;
- diagrama flux.

- Colectarea datelor (dacă este cazul).

- Ordonarea datelor (se întocmește un tabel în care se trec cauzele, numărul de cauze în ordine descrescătoare, procentul cauzei, procentul de cauze cumulat).

- Trasarea axei verticale stânga.

Se va avea în vedere ca valoarea maximă inclusă pe axa verticală să fie cel puțin egală cu totalul cumulat al tuturor factorilor de pe axa orizontală. Se va indica de asemenea unitatea de măsură și valoarea unei diviziuni.

- Trasarea axei orizontală.

- se împărte axa într-un număr de diviziuni egal cu numărul de categorii avute în vedere;
- se indică categoria fie direct pe axă, fie într-o legătură alăturată.

- Trasarea axei verticale dreapta.

- se marchează de la 0 la 100 %;
- se unește valoarea totală de pe axa verticală stânga cu procentul de 100 % de pe axa verticală dreapta;

- Se trasează barele corespunzătoare fiecărei categorii în parte. Înălțimea barelor corespunde magnitudinii fiecărei categorii măsurată pe axa verticală stânga.

- Trasarea curbei cumulative. Punctele acestor curbe corespund procentajelor cumulate de pe axa verticală dreapta.

- Înscrierea mențiunilor necesare (proces, dată, număr de date, autor).

- Analiza informațiilor care rezultă din diagrame. Se identifică punctul de inflexiune al graficului cumulat și în funcție de acest lucru se stabilesc cele cărora categorii vitale asupra căror trebuie să ne concentrăm atenția.

Interpretarea analizelor Pareto. Indiferent de forma aleasă, diagramele Pareto trebuie să includă trei elemente de bază (fig. 3.5):

- factorii care contribuie la efectul total, evaluați din punct de vedere al contribuției lor;

48

- importanța fiecărui factor, exprimată numeric;
- procentul cumulat al factorilor.

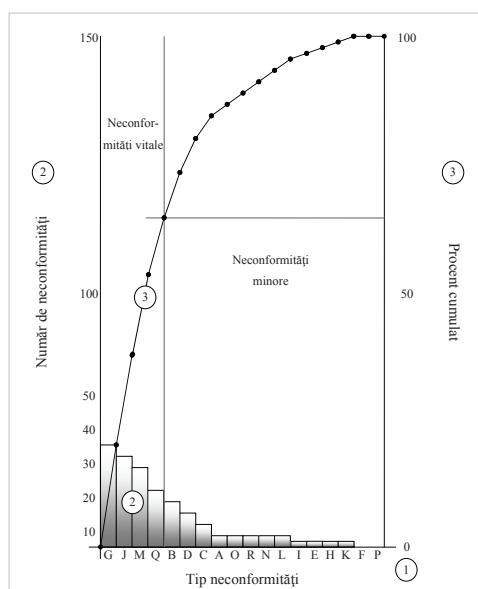

Fig. 3.5. Diagrama Pareto

Diagrama Pareto prezintă rezultatele analizei unei probleme prin divizarea factorilor potențiali care contribuie la apariția problemei în categorii, determinând impactul fiecărui factor asupra problemei, și apoi adăugând progresiv fiecare factor, pornind de la cel cu impactul cel mai mare până la cel cu impactul cel mai redus. Acești factori care contribuie la apariția problemei sunt cauzele. Echipa va lua în considerare doar acele cauze care aduc o contribuție majoră la apariția problemei.

3.5. Îmbunătățirea

Odată ce echipa de îmbunătățire a identificat cauza / cauzele rădăcină ale problemei, este pregătită să identifice soluții / îmbunătățiri. Etapa de îmbunătățirea se va desfășura parcurgând următoarelor activități:

- evaluarea alternativelor;

3.5.1. Evaluarea alternativelor

Etapa de îmbunătățire începe prin stabilirea soluției / soluțiilor care va / vor îndepărta sau va / vor reduce cel mai bine efectul cauzei / cauzelor problemei. Deoarece nu toate îmbunătățirile posibile sunt la fel de eficiente, echipa de îmbunătățire trebuie să ia în considerare o mulțime de variante și să fie de acord asupra celor mai eficiente și eficiente.

Prima sarcină a echipei este să identifice posibilele alternative; Brainstormingul se poate dovedi un instrument foarte util în această etapă. Odată îmbunătățirile posibilele identificate, membrii echipei trebuie să le evaluateze în raport cu impactul asupra problemei și asupra organizației.

Fiecare echipă trebuie să cădă de acord asupra criteriilor pe care le va utiliza. Cele mai multe criterii de evaluare a alternativelor includ:

- **costul total.** Costul implementării unei îmbunătățiri nu trebuie să depășească resursele disponibile. De obicei îmbunătățirile mișcăreau costurile, dar pot fi necesare anumite investiții inițiale;
- **impactul asupra problemei.** Echipa de îmbunătățire trebuie să estimeze impactul diferitelor alternative asupra problemei. Unele îmbunătățiri pot să rezolve mai multe probleme decât altele.
- **relația cost / beneficii.** Costul și impactul total sunt considerante importante, dar costul fiecărei alternative comparativ cu impactul său asupra misiunii echipei sunt chiar mai importante. O îmbunătățire cu un raport beneficiu / cost pe care nu ni-l putem permite este de neacceptat.
- **rezistență / impactul pe schimbările tehnologice și operaționale.** Schimbările tehnologice și operaționale creează de obicei transformări culturale la nivel de organizație, iar aceste schimbări pot genera rezistență. Oamenii sunt de regulă reticenți la experiențele noi. La evaluarea alternativelor, echipa trebuie să ia în considerare impactul fiecărei îmbunătățiri propuse asupra celor care vor fi afectați de această îmbunătățire. Rezistența posibilă nu este un motiv suficient de eliminare a unei îmbunătățiri, dar trebuie să fie căntărită în raport cu alți factori. Dacă toți ceilalți factori sunt egali, varianta care va produce probabil cea mai mică rezistență este de preferat.
- **timpul de implementare.** Echipele de îmbunătățire vor trebui să evaluateze timpul necesar pentru implementarea îmbunătățirii și să îl raporteze la urgența găsirii unei soluții. Cu cât este mai mare urgența, cu atât este mai important elementul timp.
- **incertitudinea și legătura cu eficacitatea.** Chiar dacă o îmbunătățire propusă este un raport favorabil beneficii / costuri, s-a putea să nu fie o soluție bună. De exemplu, o îmbunătățire s-ar putea să necesite o tehnică de predare netestată (cum ar fi Problem Based Learning, Work Based Learning etc.) sau schimbări organizaționale importante. Chiar dacă costurile sunt relativ scăzute, s-ar putea ca incertitudinea beneficiilor să fie prea ridicată;
- **mediu.** Nici o îmbunătățire propusă nu trebuie să pună în pericol sănătatea și siguranța comunității sau a angajaților. Impactul soluției propuse trebuie să fie cel puțin neutru, dacă se poate pozitiv.

După evaluarea diferitelor alternative de îmbunătățire, echipa convine asupra celelalte care promite cel mai mult. Uneori, o echipă poate să combine anumite caracteristici ale alternativelor propuse, alegând punctele tari ale fiecărei.

Această matrice poate fi utilizată pentru evaluarea alternativelor în raport cu anumite criterii de evaluare. Se poate utiliza notația:

- 3 - impact foarte favorabil;
- 2 - impact mediu favorabil;
- 1 - impact slab favorabil.
- Matricea poate fi utilizată în diferite moduri și anume:
- fiecare membru al echipei poate completa o matrice; la final se va calcula media tuturor punctelor;

49

50

tajelor obținute;

- echipa poate să discute fiecare criteriu și să ajungă la un consens asupra evaluărilor pentru fiecare îmbunătățire propusă.

Un model de matrice de selectare a alternativelor este prezentat în tabelul 3.□

■abelul 3.□ Matrice de selectare a alternativelor

□riteriu	□oluția 1	□oluția 2	□oluția 3
Costul total			
Impactul asupra problemei			
Relație cost / beneficiu			
Rezistență / impactul la schimbare			
Imp de implementare			
Incertitudine și eficacitate			
Sănătate și siguranță			
Punctaj obținut			

Exercițiu 3. □ Evaluarea soluțiilor

O echipă care studiază oportunitățile de îmbunătățire într-o instituție de învățământ a descopert că una dintre cauzele de bază (rădăcină) pentru întârzierile în obținerea materialelor educationale necesare era reprezentată de faptul că cele mai multe cereri necesită cel puțin patru semnături pentru aprobare. Uneori, materialele pot să aștepte zile întregi pentru una din aceste semnături. Fiecare aprobare are o anumită justificare: una verifică modul cum aprovizionarea este în concordanță cu programul analitic, iar celelalte trei certifică că aprovizionarea se face în concordanță cu bugetul departamentului / facultății / universității. Aceste aprobări sunt necesare pentru toate achizițiile mai mari de 300 lei. Din toate cererile, 20% au fost mai mici de 300 lei, iar 10% au avut o valoare mai mică de 100 lei.

Pentru a elimina aceste cauze de bază (rădăcină) au fost propuse mai multe îmbunătățiri. □rei dintre acestea sunt:

- stabilirea unui locuitor pentru fiecare dintre cele trei persoane care sunt împunericite să semneze. Secretarele vor înainta cererile la persoana responsabilă sau la locuitorul acesteia. Se va impune un termen de maxim două zile pentru fiecare semnătură;
- se va schimba baremul valorii pentru cererile care necesită 4 semnături la 300 lei;
- se elimină trei dintre semnături. Singura semnătură necesară va fi a persoanei cu responsabilitate managerială pentru existența bugetului aferent achiziției.

Utilizând matricea din tabelul 3.□ să se evaluateze aceste trei îmbunătățiri. Se vor utiliza atât informații oferite, dar și orice alte informații provenite din experiența personală sau care pot sprijini luarea unei decizii. Nu respingeți nici una dintre soluții, doar pentru că nu vă este pe plac. Evaluati logic fiecare variantă în funcție de criterii.

3.5. □ Planificarea procesului de îmbunătățire

ODată ce echipa a selectat o soluție de îmbunătățire, se planifică procesul de îmbunătățire prin realizarea următoarelor activități:

- **asigurarea că îmbunătățirea permite realizarea obiectivelor proiectului.** Este posibil ca echipa să trebuiască să analizeze obiectivele proiectului pentru a verifica dacă îmbunătățirea va conduce la obținerea rezultatelor dorite și că toți membrii echipei sunt de acord în această privință;
- **determinarea resurselor necesare.** Echipa trebuie să determine, cât mai corect posibil, resursele necesare pentru implementarea îmbunătățirilor propuse. Aceste resurse includ: oameni, bani, timp, materiale;

■abelul 3.2. □ransformări culturale necesare		
□ursa de rezistență	□edici	□ontrameșuri
Director economic	Cost ridicat	Prezentarea studiului de fezabilitate / impac□
Şef catedră	Nefiindcere	Instruire
Cadre didactice	Mentalitate invecită Refuz introducere	Conștientizare asupra beneficiilor

3.5. □ Ovedirea eficacității

Înainte ca o îmbunătățire să fie adoptată, trebuie să-i fie dovedită eficacitatea în condiții operaționale. Există mai multe metode de dovedire a eficacității unei îmbunătățiri potențiale, care pot fi utilizate individual sau combinate.

■estul pilot este adesea cea mai bună modalitate de a demonstra că o îmbunătățire își atinge scopul, deoarece oferă oportunitatea de verificare a soluției în condiții reale de operare. Un al doilea avantaj al testului pilot este că utilizează îmbunătățirea la o scară limitată, așa că deficiențele pot fi recunoscuți înaintea implementarea schimbării organizaționale.

■imularea este necesară de obicei când una din celelalte opțiuni este prea scumpă sau există un risc prea mare în raport cu eșecul posibil. Simularea nu este condusă în mediu real de operare, deși se vor face eforturi ca aplicația să fie cât mai aproape de realitate. Acția care vor implementa în cele din urmă îmbunătățirea, trebuie să fie implicați în planificarea și interpretarea rezultatelor.

3.5.5. Implementarea

Implementarea necesită introducerea schimbării în rândul celor care urmează să o aplice. Unii dintre acești angajați au fost membri ai echipei de îmbunătățire și sunt astfel familiarizați cu soluția propusă. Alții vor avea nevoie de mai multe informații și timp pentru pregătire □ouă cerințe critice pentru succesul soluției de îmbunătățire.

Implementarea unei schimbări trebuie să includă de asemenea:

- un plan clar;
 - descrierea schimbării;
 - explicație, indicând motivele pentru care schimbarea este necesară;
 - implicarea celor afectați în diverse moduri de planificare și pregătirea pentru schimbare.
- Schimbarea poate să necesite de asemenea:
- proceduri scrise;
 - instruire;
 - noi echipamente, materiale etc.
 - modificări de personal;
 - modificări ale responsabilităților pentru anumite poziții.

Membrii echipei de îmbunătățire trebuie să colaboreze cu personalul implicat pentru a avea siguranța că planurile sunt puse în aplicare și că toate resursele sunt disponibile înainte ca orice schimbare să fie demarată. Cu cât este schimbarea mai complexă, cu atât va fi mai mare nevoia de pregătire și planificare.

În funcție de natura schimbării, este posibil ca echipa de îmbunătățire să solicite suport și / sau resurse din alte compartimente ale organizației sau al top-managementului înainte de implementarea la scară largă.

3.6. Controlul

Prin proiectarea și implementarea de elemente de control, echipa de îmbunătățire se asigură că ameliorările sunt puse în practică și menținute. Controlul înseamnă măsurarea performanței reale, compararea sa □u raport cu performanța dorită, și acționarea asupra decalajelor. Controlul previne reparația problemelor și menține realizările obținute prin îmbunătățire. Echipa își va înști și va aplica instrumente ale calității pentru a dezvolta și implementa noi elemente de control. Dacă noile

- **stabilirea procedurilor și a altor schimbări necesare.** Înainte de implementarea soluției, echipa trebuie să descrie explicit procedurile necesare pentru adoptarea remediuului propus. Echipa trebuie să descrie de asemenea ce schimbări sunt necesare în politicile organizaționale, procedurile, sistemele, instrucțiunile de lucru, relațiile între compartimentele existente;

- **evaluarea cerințelor re □ritoare la resursele umane.** Succesul oricarei îmbunătățiri depinde de persoanele care vor implementa schimbările necesare. Este posibil să fie necesare instruirii ale personalului, aceste instruirii urmând a fi decise în funcție de resursele de instruire necesare.

De exemplu, să presupunem din etapa anterioară a rezultat ca soluție de îmbunătățirea implementarea unui nou sistem informatic pentru reducerea erorilor din cataloge / registre matricole / foi matricole. Proiectarea îmbunătățirilor ar putea presupune:

- **asigurarea că îmbunătățirea permite realizarea obiectivelor proiectului** - conform celor prezentate mai sus;
- **determinarea resurselor necesare pentru instruire / implementare** □urse umane (informatician - 2 luni, laboranți - 2 săptămâni, secretare □3 zile; cadre didactice □zi); resurse materiale: retea □ calculatoare cu soft... are aferent; timp pentru proiectare / implementare instruire etc.
- **stabilirea procedurilor.** Se vor dezvolta proceduri / tutoriale pentru diverse categorii de utilizatori.

3.5.3. □chimbarea culturii

Prin natura lor, eforturile de îmbunătățire conduc la schimbări organizaționale. Efectul intenționat al schimbării este de a oferi ceva mai bun clienților interni și externi □un produs sau serviciu mai bun, un proces de lucru mai eficient, pierderi reduse etc. Efectul real, chiar dacă din punct de vedere tehnologic pare atrăgător, are o consecință socială. Orice schimbare poate fi văzută de cei afectați ca o amenințare și, până când amenințarea nu este neutralizată, aceasta va fi dificil de realizat. Rezistența la schimbare a celor afectați, cum ar fi cadre didactice, personal auxiliar, tehnicieni în laboratoare este definită ca rezistență culturală.

Rezistența culturală este o consecință naturală a schimbării, în special orice schimbare bruscă modifică obiceiurile, tradițiile, statul sau practicile stabile. Nimănui nu îi convine să i se spună că modul de lucru actual nu mai este acceptat, în special dacă practica respectivă durează de mulți ani. Rezistența culturală la o astfel de schimbare se va produce chiar și printre aceia care vor beneficia de urma schimbării propuse și chiar cred în ea.

Este indicat de aceea să fie prevăzute □periode de incubare □pentru ca îmbunătățirile să fie puse în aplicare.

Exemple:

- noua metodă necesită ca angajații să învețe noi proceduri și calificări. Aceasta reduce valoarea acelora considerați experți în metodele anterioare de lucru;
 - angajaților li se cere să muncească în echipă cu alți angajați cu care nu au muncit înapoi;
 - angajaților li se cere să își modifice programul de lucru.
- Pentru planificarea schimbării trebuie să ai în vedere:
- identificarea tuturor surselor probabile de rezistență;
 - evaluarea predicilor și sprijinului pentru schimbare;
 - identificarea contramăsurilor necesare pentru a depăși barierile.

În tabelul 3.2 se prezintă sursele de rezistență ce pot apărea la implementarea unui proiect și predicile pe care aceștia le pot pune în implementarea proiectului dar și contramăsurile pe care echipa de îmbunătățire le poate identifica

elementele de control nu vor fi adoptate, este probabil ca toate eforturile de îmbunătățire să fie pierdute când problema reappears. Pentru menținerea acestor rezultate, echipa de îmbunătățire trebuie să implementeze proiecte elemente de control efice și să perfecteze îmbunătățirile.

3.□.1. □roiectarea elementelor de control

Pentru a avea siguranță că îmbunătățirea este menținută, echipa trebuie să dezvolte un control eficac al calității. Controlul calității se desfășoară pe o buclă feed-back, iar pentru a construi această buclă, echipa va trebui:

- să ofere mijloacele de măsurare a rezultatelor procesului îmbunătățit;
- să stabilească standarde de control pentru fiecare măsură;
- să determine modul în care performanța reală va fi comparată cu cea a standardului de referință;
- să proiecteze acțiuni pentru a reglementa performanța, dacă aceasta nu respectă standardul.

Mijloacele de măsură care se vor dezvolta în această etapă pot fi utilizate și mai târziu, pentru controlul proceselor.

Deshide este important să se măsoare rezultatele finale, măsurările în interiorul procesului sunt cele mai utile pentru identificarea surselor potențiale cu deficiență. Este întotdeauna mai ușor să elimini o deficiență, sau să descorezi la o fază incipientă, decât să remediezi după ce deficiența s-a produs. Diagrama din figura 3.□ne ajută să identificăm zonele în care mijloacele de măsură interne vor fi cele mai utile.

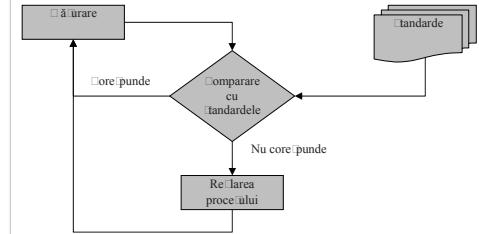

Fig. 3.□ Buclă feedback

Pentru a realiza această comparare, se vor realiza următoarele activități:

- se compară rezultatul performanței obținute cu obiectivul de calitate (standard, specificație, procedură etc.);
- se interprează diferența observată și se determină dacă există sau nu conformanță în raport cu standardul / specificația / procedura etc.;
- se decide asupra acțiunilor care trebuie luate;
- se simulează acțiunile corrective, de obicei o ajustare a procesului pentru a-i reduce domeniul de variație.

Dacă rezultatele procesului nu respectă standardele, este necesar să se stabilească un plan de acțiune. Pentru aceasta este util să se completeze o diagramă de control.

O diagramă de control rezumă un plan de acțiune pentru un proces care nu este sub control. Aceasta include de obicei:

- variabile de control (ce se măsoară);
- cum se măsoară;

- unde și când se măsoară;
- standarul utilizat;
- cine analizează;
- cine acționează;
- ce se va întreprinde.

3.2.2. efectarea îmbunătățirii

Când o echipă de îmbunătățire perfectează îmbunătățirea, aceasta este atât de fiabilă încât probabilitatea de eșec este minimă. Iată câteva tactici care pot ajuta o echipă să realizeze acesta:

- proiectarea sistemelor care să reducă probabilitatea de apariție a erorii;
- menținerea buclelor feedback căt se poate de scurte;
- utilizarea în special a controlului activ în detrimentul celui pasiv.

Odată îmbunătățirea implementată, angajații care deservesc procesul pot fără îndoială să identifice modalități de perfectare a îmbunătățirii.

3.7. Multiplicarea rezultatelor și stabilirea de noi proiecte

Rezultatele proiectului sunt maximizate prin intermediul MULȚIPLICĂRII un proces pentru alti comportamente ale organizației pentru aplicarea îmbunătățirilor dezvoltate de echipa de îmbunătățire, dar modificate în mod corespunzător pentru a fi utilizate într-o locație diferită, atunci când este cazul. În această etapă se identifică și noi proiecte ce pot fi demarate.

Aceste activități dă siguranță că o îmbunătățire eficace pentru o problemă este aplicată pentru probleme similare și că organizația continuă să facă îmbunătățiri pentru a oferi "calitate" partilor interesate.

Dacă o cauză rădăcină a fost identificată și remediată satisfăcător, lecțiile învățate pot fi aplicate problemelor similară.

În decursul unui proiect de îmbunătățire, este foarte probabil ca echipa să întâlnească noi probleme care trebuie abordate. Pe măsură ce acestea sunt descoperite, echipa trebuie să informeze managementul sau pe cei responsabili de aceste probleme, și să recomande noi proiecte de îmbunătățire dacă este cazul.

Această etapă are mai multe justificări:

- la definirea scopului proiectului, echipa de îmbunătățire are în vedere doar cauzele vitale și exclude o parte din cele identificate. Uneori o parte din aceste cauze [neglijate] trebuie să fie reconsiderate și să devină baza unui nou proiect;
- pe măsură ce echipa descoperă o cauză rădăcină a unei probleme, alte deficiențe asociate, dar insuficient documentate pot fi descoperite.

Bibliografie

1. Bendell, D., What is six sigma? Quality World, 2000
2. Brusee, W., Statistics for six sigma. McGraw-Hill, 2000
3. Chen, C., Roth, D., The big book of six sigma. McGraw-Hill, 2000
4. George M., Roelands D., Castle B. What is Lean Six Sigma? McGraw-Hill, New York, 2000
5. Oifor, C., Oprean, C. A Business Process Reengineering framework based on a generic ISO 9000 process model. Proceedings of the 2-th Congress of the Romanian-American Academy of Science and Art, Montreal, Canada, 2000, pag. 300-308. Published by Politehnica International Press, Montreal, Canada, ISBN: 2-9300000-2-0
6. Oifor, C., Oprean, C. Ingineria calitatii. Îmbunătățirea șase sigma, Ed. Universității Lucian Blaga din Sibiu, ISBN 978-973-1003-20-2

- Blaga, L., Sibiu, 2000
7. Oifor, C., Oprean, C. Ingineria calitatii. Ed. Universității Lucian Blaga din Sibiu, 2002.
8. Oprean, C., Oifor, C., Managementul integrat al calitatii, Sibiu, Editura Universității Lucian Blaga din Sibiu, ISBN 978-973-1003-20-2
9. Oprean, C., Oifor, C., Managementul Calitatii, Sibiu, Editura Universității Lucian Blaga din Sibiu, ISBN 978-973-1003-20-2
10. Snee, R. D., Goertzel, R., Six sigma beyond the factor model. Pearson Prentice Hall, 2000
11. Truscott, W. Six Sigma: Continual Improvement for Business. Butterworth-Heinemann, Burlington, 2003.
12. The Lean Institute. The Six Sigma Basic Training Kit. McGraw-Hill, New York, 2002.
13. Houston, D., Rethinking Quality and improvement in higher education, Quality Assurance in Education, 2000
14. Quality Management in higher education. Self evaluation for Quality improvement. OM Inspectorate of Education, Livingston, 2000

4. ÎMBUNĂTĂȚIREA ÎMBUNĂTĂȚIRII

Introducere si scop

Problemele, neconformitățile, există în orice organizație și într-un proporție mai mare sau mai mică asupra bunului mers al acesteia; și asupra costurilor: este acceptată ideea că apropiativ 2% din cifra de afaceri a unei organizații reprezintă nonconformitate. Si în cadrul instituțiilor de învățământ superior nu confruntăm des cu probleme; uneori le ignorăm pur și simplu, în alte cazuri le considerăm a fi "normale" și, adesea incercăm să le și rezolvăm; căteodată reușim (sau aşa considerăm noi) (depinde de ce obiective ne-am propus), altorii renunțăm când constatăm că de mult se complica lucrurile. Cu certitudine, foarte rar suntem dispuși a investi resurse (temp, bani) etc.) pentru a rezolva efectiv problemele.

Scopul acestui studiu de caz este de a prezenta un proiect de rezolvare a problemelor pe baza metodologiei descrise în capitolul 3. Este vorba de o problemă reală cu care se confrunta organizația respectivă, legată de promovabilitate redusă; de aici, etapele și soluțiile propuse sunt fictive.

Situatia actuala

Facultatea A este una dintre facultățile reprezentative din universitatea B. În ultimii 30 de ani absolvenții acestei facultăți au fost angajați în organizații de prestigiu din întreaga lume și se remarcă o satisfacție a angajatorilor referitor la nivelul de competență pe care acestia îl-au dobândit în decursul anilor de studiu.

Totuși, în ultimii ani remarcăm o degradare a ceea ce am putea numi "competențele studenților". Remarcam mai exact că tot mai mulți studenți au dificultăți în a promova 1, 2 sau 3 examene / semestru, ceea ce produce o nemulțumire profundă atât din partea cadrelor didactice cît și din partea conducerii facultății / universității.

Cine este vinovat pentru aceasta situație? STUDENTUL? Adică pregătirea tot mai slabă după absolvirea liceului, lipsa de motivație, faptul că mare parte din aceștia sunt angajați? Sau oare CADRELE DIDACTICE? Faptul că aceștia au multe ore, nu și-au actualizat de mult timp cursurile, nu își adaptează cursul la cerințele industriei și ale studenților. Sau oare SISTEMUL EDUCAȚIONAL pur și simplu, orarul foarte încărcat, facilitățile de predare, lipsa laboratoarelor etc.

Sunt întrebări pe care le punem când ne confruntam cu astfel de probleme în ideea de a găsi cauzele problemei pentru ca apoi să venim cu soluții. Dar am identificat, într-adevăr toate cau-

55

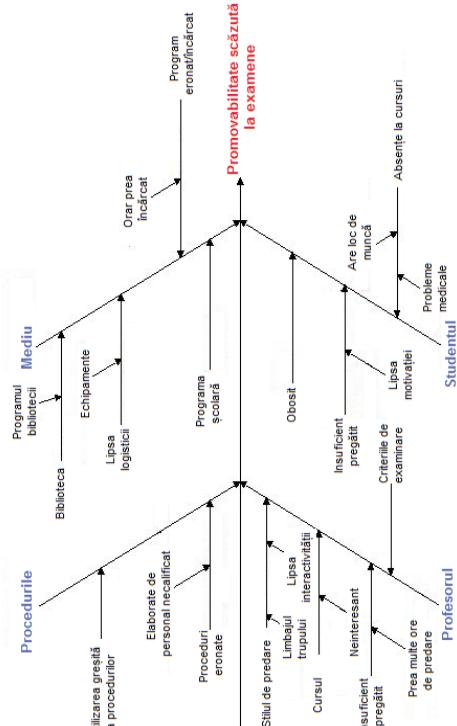

Fig. 4.1. Diagrama cauza – efect

zele problemei? Suntem dispuși să mergem până la "rădăcina" și să nu ne mulțumim doar cu cauze foarte generale gen STUDENT, PROFESOR, PROCEDURI etc.? După ce am identificat toate cauzele putem să indicăm care dintre aceste sunt mai importante și contribuie, în proporție covârșitoare, asupra problemei? Si apoi, pentru aceste cauze să venim cu soluții posibile, iar între aceste soluții să le alegem pe acelelea care asigură practic rezolvarea problemei în raport cu cerințele formulate. Si, nu în ultimul rând, să fim dispuși să implementăm aceste soluții și, eventual, să le extindem și la alte departamente.

Din păcate, de cele mai multe ori problema ne este / pare cunoscută, suntem foarte familiarizați cu modul de manifestare. Cunoaștem de asemenea și cauzele și chiar avem tendința să le excludem pe cele care nu ne convin sau care ne afectează în mod direct. Si urmărează soluția la aceste "cauze" mai mult sau mai puțin reală. Soluția care, de cele mai multe ori, nu da rezultate (asta în cazul în care am reușit să depășim și etapa de implementare).

Iată de ce considerăm ca a actiona intr-un astfel de mod "arbitrar, haotic" nu are cum să producă rezultate. Dacă dorim rezultate, atunci rezolvarea problemei trebuie să fie făcută printr-un proiect de îmbunătățire care începe cu definirea problemei și se finalizează în momentul în care soluția este implementată și își dovedește eficacitatea (a se vedea capitolul 3). O să încercăm să prezentăm un astfel de proiect pentru problema identificată mai sus.

Proiectul de îmbunătățire

DEFINIREA PROBLEMEI SI A MISIUNII SI STABILIREA ECHIEPII

Problema: Mai mult de 30% dintre studenții facultății au cel puțin un examen nepromovat
Misiunea: Reducerea procentului de studenți care nu au promovat cel puțin un examen cu 10% în decursul anului universitar 2009 – 2010.

Selectarea echipei:

- prodecan – manager proiect;
- șefi de catedră;
- studenți

MĂSURARE SI ANALIZA

Odată definita problema, echipa de îmbunătățire trebuie să identifice cauzele care contribuie la apariția problemei.

In cazul nostru, s-a format un focus grup din 6 persoane alcătuit din studenți și cadre didactice care, într-o prima etapă, au identificat grupele de cauze și apoi le-au detaliat până la nivel de cauze de bază / rădăcina (fig. 4.1).

Avem acum o imagine asupra cauzelor care contribuie la apariția problemei. Este vorba de **cauze potențiale** și nu știm dacă și în ce măsură influențează asupra producerei efectului. Analiza va continua cu luarea în considerare a cauzelor de bază / rădăcina; o cauză gen *student* este mult prea generală și nerelevanță în procesul de rezolvare a problemei. Cauzele vor fi încă o dată analizate, se vor elimina cauzele care se acceptă de către membrii grupului care au o influență nesemnificativă asupra problemei și se stabilește în ce mod va derunge culegerea și prelucrarea datelor pentru a identifica, în termeni cantitativi, ponderea fiecărei cauze în producerea problemei (efectului). În acest caz o chestionare a celor implicați (studenți, cadre didactice) ar fi probabil cea mai bună metodă.

După prelucrarea datelor (tabelul 4.1) se poate realiza diagrama Pareto cu înțețea principalelor cauze asupra problemei analizate (fig. 4.2).

Tabelul 4.1. Prelucrarea datelor

Cauză	Precență
Lipsa interactivității	20%
Lipsa de motivație	10%
Prea multe ore de predare	5%
Programa școlară	5%
Orar prea încărcat	3%
Utilizarea greșită a procedurilor	2%

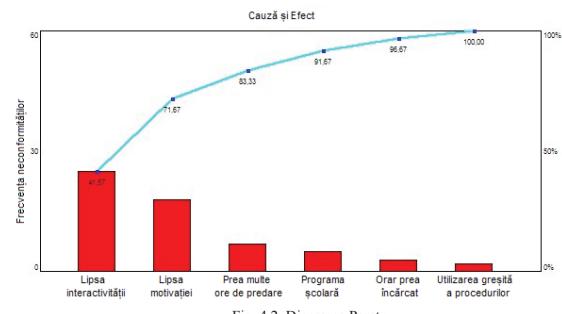

Fig. 4.2. Diagrama Pareto

EVALUARE ȘI ÎMBUNĂTĂȚIRE

Analiza continuă cu identificarea soluțiilor la cele mai importante cauze (tabelul 4.2). Se sugerează apoi să se definească criteriile de evaluare ale posibilelor soluții la fiecare cauză, apoi să se evaluate soluțiile în raport cu aceste criterii (tabelul 4.3).

Tabelul 4.2. Identificarea posibilelor alternative

Cauze	Alternativa 1	Alternativa 2	Alternativa 3
Lipsa de interactivitate			
Lipsa de motivație			
Prea multe ore de predare			
Programa școlară			
Orar prea încărcat			
Utilizarea greșită a procedurilor			

Tabelul 4.3. Matrice de selectare a soluției

Cauză: Lipsa de interactivitate			
Ritieriu	Alternativa 1	Alternativa 2	Alternativa 3
Punctaj obținut			

Procesul trebuie să continue cu implementarea efectivă a soluțiilor, menținerea sub control și eventual multiplicarea rezultatelor și în alte departamente.

În vederea implementării se sugerează elaborarea și punerea în aplicare a unui plan de acțiune, conform modelului din tabelul 4.4.

Tabelul 4.4. Implementarea acțiunilor de îmbunătățire

Nr. Crt	Cauzele (cu ponderea cea mai mare)	Aceune corectivă	Resurse necesare	Responsabil	Termen	Stadiul de realizare % (eficacitate)

Proiectul se consideră a fi finalizat când soluțiile funcționează, produc rezultat și, eventual sunt extinse și la alte departamente.

Prima sesiune de formare în management universitar (pilotare),
Centrul de Competență în Management Universitar
coordonat de Universitatea "Lucian Blaga" din Sibiu, 2-3 martie 2010

Modul analizamentul calității în înțărâmantul uerior
Coordonator modul ProUniadr. dr. Ion Tanțău

Imagini din cadrul sesiunii de formare în management universitar (pilotare),
Centrul de Competență în Management Universitar
coordonat de Universitatea "Lucian Blaga" din Sibiu, 1-2 noiembrie 2010

Modul analizamentul calității în înțărâmantul uerior
Coordonator modul ProUniadr. dr. Ion Tanțău

Modul de lucru format din cerioane cu unctii manuale în
temul de înzâmantul uerior arinind
unirătător din raso. Iu. oca. abu. radea. are. ibiu

„Modul „Analiză și caleitățile în învățământul și teritorial”
temul de învățământ și teritorial arinănd unitatea filialor
din școli de rădăcina este la Pitești

Prof.univ.dr. laudiu Ion

Investing in people!

EUROPEAN SOCIAL FUND

Human Resources Development Operational Programme 2007 – 2013

Priority axis: Education and training for supporting the economic growth and the development of knowledge based society

Area of intervention: Quality in Higher Education

Project title: Improving Academic Management

Contract no. : POSDRU/2/1.2/S/4

Quality Management in Higher Education

Module coordinator – Prof. Constantin Oprean Ph. D., University "Lucian Blaga" of Sibiu

Module development team:

Prof. Claudiu Vasile Kifor Ph. D., University "Lucian Blaga" of Sibiu

Prof. Adriana Stănilă Ph. D., University "Lucian Blaga" of Sibiu

Prof. Anca Cristina Stanciu Ph. D., University Ovidius Constanța

Prof. Emil Maxim Ph. D., University "Alexandru Ioan Cuza" Iasi

Mentor: Elizabeth (Liz) Turner, Quality Support Officer, Quality Support Unit, Liverpool John Moores University

April 2011

1

Contents

Module Objectives	3
Module Summary	3
Implementation period	3
Target group	3
Assessment methods	3
Module brief description:	5
Authors contribution	5
References	12
2. QUALITY MANAGEMENT (QM) IN HIGHER EDUCATION	13
2.1. QM – definition and basic concepts	13
2.2. Principles of quality management	15
2.2.1. Customer orientation	15
2.2.2. Leadership – management involvement	16
2.2.3. Staff involvement	17
2.2.4. Approach based on process	18
2.2.5. Systemic approach to management	21
2.2.6. Continuous improvement	21
2.2.7. Decisions based on data	21
2.2.8. Promoting partnership relations with suppliers	21
2.3. Leadership and operation structures of quality management. Quality Documents	22
2.4. Quality models in higher education	30
2.4.1. European Foundation for Quality Management Model-EFQM	30
2.4.2. The Malcolm Baldrige American Quality Award	31
2.4.3. ARACIS model of quality assessment in higher education	33
References	36
3. QUALITY IMPROVEMENT IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS	37
3.1. Introduction. Methodology to improve higher education quality	37
3.2. Defining the improvement projects	38
3.3. Measurement. Description of the process which generates the problem	39
3.3.1. Flow charts	40
3.3.2. The analysis	41
3.4.1 Identifying causes of problem	41
3.4.2. Focusing on key causes	46
3.5. Improvement	48
3.5.1. Alternatives evaluation	49
3.5.2. Improvements planning	50
3.5.3. Culture change	51
3.5.4. Proving effectiveness	52
3.5.5. Implementation	52
3.6. Control	52
3.6.1. Designing control instruments	52
3.6.2. Perfecting the improvement	53
3.7. Results reproduction and new projects establishment	54
References	54
4. CASE STUDY. QUALITY IMPROVEMENT IN A HIGHER EDUCATION INSTITUTION.	55

Module Objectives

By attending this module the participants:

- Will analyze different theories and models of quality management
- Will analyze factors that influence quality in general in higher education
- Will analyze and develop models of quality at an organizational level
- Will develop a quality improvement process at organizational level

Module Summary

1. Quality concept and features for higher education
2. Quality management in higher education. Models of quality in higher education
3. Quality improvement in higher education institutions
4. Case study. Improving the quality of a higher education institution

Implementation period

- Total hours: 30
- Number of hours face-to-face: 12
- Number of hours for e-learning platform interaction: 14
- Hours for final evaluation: 4

Target group

- Vice-rectors
- Deans/Vice-Deans
- Heads of department
- Quality directors / responsible
- Administrative staff

Assessment methods

In the chapters of the module a series of exercises were provided; solving them is not a prerequisite for the final assessment, but it can help the participants to better understand the concepts presented and to realize the project.

The participants will prepare a project for quality improvement in the higher education institution in which they operate, based on theoretical concepts presented in Chapters 1 and 2 and improvement methodology in Chapter 3; as an example a case study was presented in Chapter 4. It is recommended to establish work groups (3 to 5 participants) who will be responsible for different sections of the draft improvement. Each group will present its project in front of other participants; the assessment is based on the following criteria:

- relevance of the chosen case study and its correspondence with reality
- proper appliance of quality methods and techniques
- results relevance and their applicability in the educational institution;
- presentation

Recommended structure of the project:

- Presentation of the organization and of the analyzed context. The university chosen for case study will be presented, as well as the area chosen for improvement. Types of problems which can be approached:

- low attractiveness for a specialization among high school graduates;
- high absenteeism at courses;
- high rate of abandonment;
- small percentage of graduates employed in areas where they graduated;
- abandonment / interruption of a large number of research projects;
- other issues proposed by participants;

- Defining the problem, the mission and the proposed team;
- Measurement
 - Data measurement and analysis. It specifies the categories of data that were analyzed to substantiate the problem and shows the results of this analysis
 - Process analysis. Specifying the procedures, the regulations governing the activity and that have a major influence in producing the problem (we recommend the development of process diagrams)
- Analysis - This will prepare the cause and effect diagram and will identify the root causes. The causes will be weighted and a Pareto chart elaborated.
- Improvement. The first 3 most important causes will be selected and for each one will be established possible alternatives. The alternatives are selected based on certain criteria set by the participants, the aim being to identify the most suitable solutions.

Causes	Identifying solutions		
	1 st Alternative	2 nd Alternative	3 rd Alternative

Matrix for alternatives selection

Criteria for selection	1 st Alternative	2 nd Alternative	3 rd Alternative
Obtained score:			
Solution:			

- Implementation. It describes how the implementation process should work in the institution that is considered, by filling the table below.

Solution implementation

No.	Causes (with highest relevance)	Solution/ Corrective action	Necessary resources	Responsible	Due date	Implementing progress % (effectiveness)

Good practice guide on Evaluation

-Selection of the theme and formation of the work group

- These activities will be realised during the training session
- Group members will elect a leader who will coordinate the project

- Each group member will be responsible for a certain section of the draft
- There will be established : means of communication, critical points and presentation methods

-The project realization

- The project will be completed as planned in the previous stage
- Participants will communicate through email/forum/other means
- The group leader will follow the objectives realization and establish possible further meetings (which can also be virtual)

-Project submission

- Until the date announced by the module coordinators, the project leader has to forward the results to this email address: claudiu.kifor@ulbsibiu.ro, requesting confirmation of receipt
- The project must meet the requirements and the contribution of each group member must be indicated.
- The presentation method will be specified: Skype - for this one an ID will be provided - or by telephone, indicating the phone numbers of the members
- The members will agree on a date for the presentation (for each group member)

-Project presentation

- Participants need to be ready at least 15 minutes before the agreed time of the presentation and will wait for the call of the module coordinator
- A presentation lasts approximately 15 minutes

-Evaluation

- After all sections have been presented by group members, the module coordinator together with the other trainers will evaluate the projects and presentations and will communicate the results to the students.

-Creating and sending certificates to students

- The module coordinator forwards the results of the students to the project coordinator (UEFISCSU), who prepares the certificates
- Certificates are sent to participants

Module brief description:

This module's objective is to provide the participants with an overview of the main quality management concepts in higher education institutions. In the beginning, the participants are familiarized with the concept of quality and its peculiarities in higher education systems, then they are presented with the principles of quality management and how they should govern virtually any organization, and are shown models of quality management (EFQM, Malcolm Baldrige, ISO 9001, ARACIS) which have proven their utility in the higher education institutions. In the chapter concerning continuous improvement a practical improvement methodology is approached, along with the recommendation that this methodology should be used by the participants in solving problems of their own institutions. The chapters are supplemented with case studies, exercises; solving these exercises is recommended for the participants, but not mandatory. The assessment will be done based on an improvement project that participants will realize, considering the institution where they perform their activities.

Authors contribution

Prof. Constantin OPREAN Ph. D. – University “Lucian Blaga” of Sibiu, coordination of the module and chapters 3 and 4

Prof. Claudiu Vasile Kifor Ph. D., University “Lucian Blaga” of Sibiu, chapters 2, 3, 4

Prof. Adriana Stănilă Ph. D., University “Lucian Blaga” of Sibiu, chapters 3 and 4

Prof. Anca Cristina Stanciu Ph. D., University Ovidius Constanta, chapter 1

Prof. Emil Maxim Ph. D., University Alexandru Ioan Cuza, Iasi, chapter 2.

5

1. QUALITY CONCEPT AND PARTICULARITIES FOR HIGHER EDUCATION

Prof. Anca Cristina Stanciu Ph. D.

The importance of education in general and of higher education in particular in the present and future state of a nation is widely recognized. Education is an act of conscience, on the quality of which depends largely not only the future welfare of that nation, but at the same time, the power, influence and even its existence as a distinct entity in regional and world configuration.

If the national priority is institutional reform, then a branch priority is constituted by the reform of education and academic research. Education is a component of institutional reform which creates an opening to the economic reform. Hence, the result will be trained people who can generate changes in the spirit of economic reform: ready for change, having a proper mindset and an institutional and quality culture.

Higher education is the one that generates the experts who will lead in the near future Romanian society and economy integrated in the European Union. Forming a quality-oriented behaviour is a major constraint in Romania's European integration process and it is also "vital for achieving a prosperous economy" (M. Juran). A major importance in this context has the educational component, not only as far as the quality of performance is concerned, but also for the integration of the need for quality in the national culture. The individual mentality must assimilate the belief that there can be no prosperity without a responsible and quality work.

Starting from this mission, it appears that the entire activity of the university should be directed towards increasing the competitiveness of the institution both nationally and internationally through: quality of offer and of the activity's results, a performant management, a financial policy adequate for rational use of resources and attraction of new resources, strengthening the international dimension of its activity, encouraging a responsible attitude of all staff.

In addition to performance orientation and competitiveness, which are generic requirements, the need to introduce quality management in higher education is also determined by concrete and immediate requirements such as:

- societies requirement of efficient and transparent use of public resources allocated to higher education;
- creating and developing a quality culture in the university, both for its own staff and also among students;
- ensure efficient preparation of graduates to meet current market economy demands and perspectives of Romania;
- alignment to standards and practice of European higher education institutions in quality management, condition for strengthening the international dimension of the university;
- increase confidence that the Romanian society will meet the needs and expectations of its explicit and implicit benefit of higher education institutions;
- increase the international community confidence in the ability of Romanian higher education to provide an efficient activity;
- identify weak links and prevent non-conformities that may arise in academic performance;
- effective work across all key areas of competence, organizing and functioning based on a university-specific;
- continuous quality improvement of university performance.

The duty of any institution in the national education system, regardless of type, level and form of organization, is to provide teaching, learning and research quality, the need to build an institutional quality culture education, to help personal and professional development of students, the welfare of society.

Quality is considered in present, along with price, one of the main factors of competitiveness in a market economy. Relationship between quality and performance variables is difficult to interpret. Apparently there is a positive relationship between quality and cost, but

generally, there isn't a significant positive link between quality and price objective. There seems to be a relationship quality / costs, which follows the logic of product mix (product types) and various aspects that the event market demands.

General concept of quality is used in various areas, including the production of goods and services. Meanings of this concept are philosophical, technical, economic and social in nature.

Starting from the philosophical meaning of the concept, we can formulate the following definition: "products and services quality is given by the synthesis of the main properties (characteristics) that expresses the degree of utility in meeting the needs".

Definitions in speciality literature [2]:

Juran - **quality** = suitability for use;

Crosby - **quality** = conformity with requirements;

ISO - **quality** = set of properties and characteristics of a product (service) which have the property to satisfy the needs expressed or implied [7].

Content of technical, economic and social quality concept results from its dynamic and complex character. This complexity is proven by the many definitions and trends:

Let's focus on some commonly used formulations:

• **it is a quality product** (meets the expectations);

• **it is a quality organization** (capable to meet requirements);

• **has poor quality** (doesn't deliver the features).

These few sentences usually include only the size of "quality performance", that's why sometimes we add: "it is a quality product but too expensive for me or not available."

The following explanation: "quality / price ratio is excellent" introduces the concept of reward and measure in assessing the response to expectations.

The quality concept differs in regard with those expressions familiar but less precise:

• Quality is the ability to use ("M. Juran);

• Quality is conformity with specifications ("P. Crosby);

• Quality is conformity to requirements ("C. Herson);

• Quality is determined by customer needs or user ("P. Lyonnet);

• Quality is zero defects, zero inventories, zero delay, scratch paper, etc. zero accidents. "P. Crosby);

In higher education, quality is appreciated both by the resulting product as measured by knowledge and competence, but also through the educational process, which, according with SR ISO IWA Quality management systems. Guidelines for application of ISO 9001: 2000 in education [9] has as result an educational product. Higher education institutions should become main components in the construction and affirmation of knowledge society. An evaluation system for teachers' activities becomes a necessity which gives the specialist the opportunity to be permanently adapted to the fast changes occurring in its field of competence, but also to consider the idea of an academic shift. In many cases it may be useful or even necessary to leave our original field of specialization for another, more interesting and dynamic, thereby adapting to increasingly fast change due to scientific and technical progress.

Quality of teaching could be defined as the ensemble of all characteristics of the learning and teaching process which give it the ability to satisfy certain current and future needs of interested parties (students, companies, society) in the training and performance skills, knowledge creation and reassessment.

Quality of teaching (teaching and research) is, together with the quality of university management, one of the most significant components that provide clues as to the proper organization of the university and on its orientation towards results and performance to excellence.

A quality teaching activity is the one which ensures a superior level of education and training, on medium and long term, that ultimately ensures customer satisfaction. Quality of teaching depends on many factors which are interrelated, namely: quality of entries in the system, quality of trainers, technical support of quality teaching [3].

If we relate to the classical definitions of quality, in higher education institution the customer requirements may be expressed in terms such as: "What should a graduate know and do in a particular area?" Currently these requirements are implicit, not being subject to a contract. Identifying and defining them cannot only be the responsibility of higher education institution, but also be accomplished only with the implication of representatives of interested parties in that area (employers, professional associations etc.). The requirements are translated into conditions (features and characteristics) and must conform to criteria determined by the higher education institution with customer representatives. Solving the technical conditions listed is an internal problem of the institution and it is related to the structure and content of the study programs (curricula and syllabuses). It includes identifying the subjects, their content and assessment procedures - examination that may lead to meeting the required conditions and implicit requirements referred to. Information related to the design phase of the study program required needs to be mentioned in the documents certifying the concern of the institution to meet its customer expectations.

At this time, often the vision "quality = meeting requirements" takes the form of "compliance with minimum requirements", quality being seen as a filter, products or services being accepted or rejected based on satisfying minimum standards or criteria. [3]

In higher education institutions funded by the government there is a worrying feature: both the internal costs of non-quality, which are reflected by an inefficient use of resources allocated, and the external ones (reflected by unemployment, inadequate qualification of teachers in primary education and the environment, the inability of researchers and consultants to create a relevant value) are paid entirely by the society. In this context there must be identified and defined the judicious requirements and expectations that the society has related with the higher education institution and a framework of rules by which it can ensure that academic work is directed to satisfying the requirements and expectations outlined [3].

In the case of higher education institutions, quality control adjustments circuits can be applied for:

- Activities related to education: design structure and content of the offer in accordance with labour market requirements and capability of the institution, quality and timeliness of information contained in the courses, adequacy of teaching/learning and assessment methods and evaluation, conduct in appropriate circumstances of the educational process etc.

- Scientific research: originality and thematic opportunity, consistency of the results, scientific probity, ethics of experimentation, the results of recovery mode, etc.;
- Internal organization: the delegation of authority and accountability, efficiency and transparency in the use of human and material resources, equity and encouraging performance as the promotion of personnel, training for staff, etc. [3]

Educational process becomes more complex under the impact of new information technologies and it shifts the emphasis from teacher to the student. Evaluation of the educational process content, depends on its structure and its functional capacity. Overall structure of the educational process is independent of specific domain knowledge and contains the following components: development of explicit knowledge, tacit knowledge development, development of processing capacity of such knowledge, generate new knowledge, assessment of all such knowledge and skills.

Development and implementation of quality management in a university involves creating an organizational culture based on the concept of assessment. In other words it will be a movement from a culture of reporting to a culture of evaluation. In such an organizational culture, students are important players in university life and their view on teacher's performance is a necessary component in evaluating and improving the quality of education. Universities should establish a set of tools that would assist in achieving objectives.

Evaluation criteria focus on, either the results and past events of a period or on future potential.

For the results to be conclusive, the assessment criteria must be:

- accurately formulated, in writing;
- limited in number;
- clearly stated;
- measurable and quantifiable;
- easily applicable;
- established at an national level.

The predetermined objectives of a higher education institution result from the demands of society and market, or may exceed these, playing a role in generating demand. They serve as reference values for adjusting circuits between the levels university-foreign customers. From here on, the institution's management formulates its strategic objectives, which will serve as benchmarks for the lower levels and, therefore, acts as regulation parameter between the levels. On this basis, for example, on the planning-design level will be implemented strategies to develop a coherent offer of a faculty (as profile and specialization), and values "*must*" for the lower levels: the development of curricula and syllabuses, etc. The results, respectively the characteristic sizes of lower levels will be transmitted to the higher levels, thereby closing the adjustment circuits.

The quality control loops is realised both at a certain level of the institution (department, faculty, administrative services, etc.) and also between these subunits in cooperation or dependency (Figure 1.1). It is also noted that quality control loops are closed not only internally, in the institution of education, but must follow the results of the university in the external environment (graduates and their employers) by making necessary adjustments based on information obtained from them.

Education in higher education is conducted, in terms of university autonomy, in a competitive framework, which is becoming more pronounced due to the increased offer of training on one hand and, on the other, due to the reduction in the number of candidates. Beyond the measures planned at national level to optimize the situation, there must ensure the graduates with high-level professional skills. This is the result of conjugated actions aimed to achieving the objectives formulated by the beneficiaries (graduate and employer), which must take place in a quality assurance system clearly structured and effective.

To accomplish this, a series of actions are:

- a) Develop an operational framework for implementing the dynamic concept of university's autonomy, mainly by defining the relationships university - faculties, to increase real autonomy.
- b) Define the conditions of autonomy, their own levels of quality and quality assurance techniques, focusing on obtaining specific results in students' training and research. This will be done through the analysis of existing resources, internal and external constraints, national and international standards and in terms of anticipated results. Quality management must become, according to the European Quality Assurance System, a tool for continuous improvement of teaching, research and management.
- c) Efficient mechanisms for quality assurance in universities, faculties, departments, divisions. In evaluation, the emphasis will be on quality of learning processes, of teaching, of scientific research processes, of internal and external services.
- d) Periodic internal evaluation of the quality of teaching and scientific activities, at the departments, faculties and research centres levels, based on solving processes of nonconformities.
- e) Using assessment's results to increase the efficiency of didactical, research and managerial activities. In this process, students, as direct beneficiaries, must be actively involved.
- f) Periodic external evaluation (through certification) of educational activities, scientific activities, institutional management and public presentation of results.

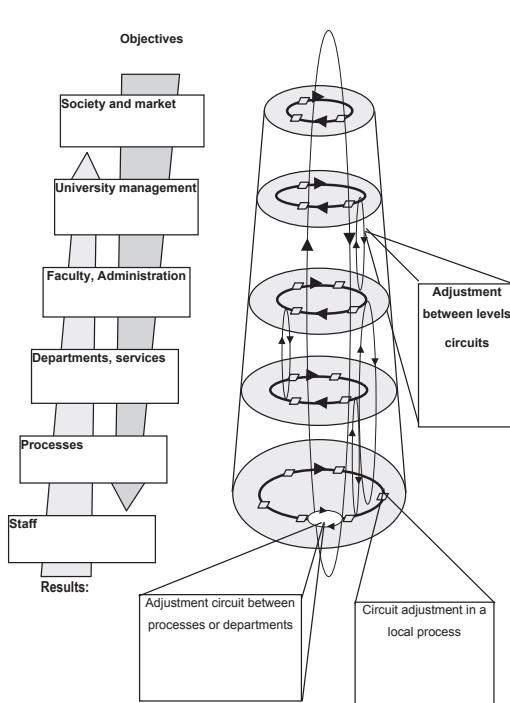

Fig.1.1 Structure of a quality adjustment circuits in a higher education institution [3]

Inter-university collaboration at European level is a reality, for broad and lasting results it is necessary to harmonize the actions of the EU states with the actions from national level (adopting a higher education structure in line with the European one) and institutional level, that will lead to tangible and sustainable long term results. The development and the integration in partnerships / European consortia for launching study and research projects should be a priority.

This requires:

- a) Matching study programs for a closer correlation with European education programs, for the purpose of wide-scale appliance of the European credit transfer system of equivalence and recognition of diplomas.
- b) Guide-lining the disciplines content to ensure that students / graduates obtain the necessary skills to integrate on the European labour and education market.
- c) Developing integrated study programs in partnership / consortiums with Romanian and European universities (especially at Masters' and PhD level), that may also lead to obtaining joint degrees;
- d) Promoting study programs in international languages in order to encourage mobility of students and teachers and to attract foreign students;
- e) Developing educational modules and partnerships through mutual mobility of teachers in partner institutions;
- f) Widespread integration and support for teachers and students in the development of European educational programs;
- g) Developing partnerships with European universities and research centres for joint research activities;
- h) Integrating the centres and research teams in European research networks.

Quality assurance policies and strategies in the national education system in Romania have as a permanent landmark the constant correlation with the guidelines and actions promoted at European and global level, in line with the recommendations of the European Association for Quality Assurance in Higher Education, recommendations that were endorsed by the Ministerial Conference in Bergen (19-20 May 2005). The main achievements of the construction of European educational plan can be found in:

- Statement from Sorbonne (1998): SEIS – European Higher Education Area
- Statement from Bologna (1999): 6 targets for compatibility / convergence of higher education systems by 2010 - through the diploma recognition system, the system of Bachelor - Master - PhD cycles, the European credit transfer system (ECTS), promoting mobility of students and teachers, promoting European cooperation in quality assurance, promoting European dimension of higher education.

- Lisbon Meeting (2000): "During 2010-2020, Europe will become the region with the most competitive economy in the world" (currently there are important differences between the EU and US-Japan)

- Salamanca Convention (2001): universities recognize that their students need and require skills that can be used effectively for continuing the study or to employ in Europe; (the need for qualifications compatible networks is described by the referential skills in order to create and evaluate the curriculum, providing university autonomy and flexibility in implementing the curriculum).

- Berlin Meeting (2003): defining and implementing a national quality assurance system in higher education. It was agreed that "the primary responsibility for quality assurance in higher education belongs to each institution." ENQA was mandated (European Network for Quality Assurance in Higher Education) to develop standards, guidelines and procedures for implementation and operation of quality assurance in higher education.

- Bergen Reunion (2005): set of recommendations (regarding: standards, guidelines and procedures, the national / transnational qualification, cycle descriptors, minimum number of ECTS credits, lifelong learning, etc.

ENQA Report – BERGEN MEETING, (The Report "Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area" - 41 pages) contains, in summary:

- introduction to the basic (principles, goals and objectives, etc.) standards and guidelines for quality assurance in higher education;

- list of European standards and guidelines for internal quality assurance in higher education institutions;
- list of European standards for external quality assurance of higher education;
- list of European standards for external quality assurance agencies;
- description of "Peer Review" system for quality assurance agencies (international context, cyclical rating of agencies, the Register of quality assurance agencies operating in Europe, Consultative Forum for Quality Assurance in Higher Education);

References

1. Olaru, M., Isaac-Maniu, A., Lefter, V., Pop, N., Popescu, S., Dragulanescu,N., Roncea,L., Roncea, C. - Tehnici și instrumente utilizate în managementul calității, Ed. Economică, București, 2000.
- 2.Oprean, C-tin, Kifor, C - Managementul integrat al calitatii-Sibiu, Ed.Uiversitatii Lucian Blaga 2005.
- 3.Popescu, S., Bratiu, C. coord. - Ghidul calitatii în invatamantul superior, Proiectul CALISRO, Ed. Universitatii din Bucuresti, 2004.
- 4.Rabau, C., Turner, L. - Quality risk management. Modernising the architecture of quality assurance, Perspectives vol.10 Nr.2 April 2006.
- 5.Todorescu,L.- Calitatea în invatamantul superior-oportunitate si importanta,in Buletin AGIR nr 1-2/2009/aprilie-septembrie
- 6.ENQA – Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area, European Association for Quality Assurance in Higher Education, 2007
- 7.SR EN ISO 9000:2006-Sisteme de management al calitatii-Principii fundamentale si vocabular
- 8.SR EN ISO 9001:2008 -Sisteme de management al calitatii.Cerinte.
- 9.SR ISO IWA 2:2006-Sisteme de management al calitatii.Liniile Directoare pentru aplicarea ISO9001:2000 în domeniul educatiei
- 10.http://www.enqa.eu/pubs_lasso
- 11.http://www.ceps.ro/publications/pdf/Implementation_online.pdf
- 12.http://www.enqa.eu
- 13.http://www.eua.be/eua-news/view-item/article/884

12

13

2. QUALITY MANAGEMENT (QM) IN HIGHER EDUCATION

2.1. QM – definition and basic concepts

Prof. Emil Maxim Ph. D.

Literature provides us with many definitions of Quality Management, each highlighting certain elements of the concept.

Josef M. Juran considers that quality management is „all the means by which we obtain quality” [5]. In his opinion quality management is based on 3 key processes which constitute the *quality trilogy* (fig. 2.1):

- quality planning;
- quality control;
- quality improvement.

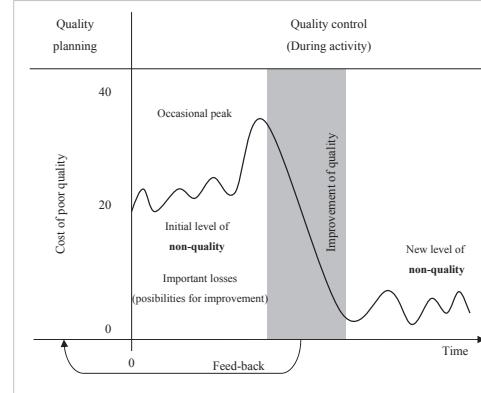

Fig. 2.1. Juran Trilogy

A similar definition is adopted by the ISO standards which consider quality management as *all coordinated activities to direct and control an organization in terms of quality* [8]. This is achieved through: quality planning, quality control, quality assurance, quality improvement (table 2.1).

All these activities must be designed and constructed in a comprehensive new vision, focusing on compliance with partners and other stakeholders to provide confidence in the organization and its ability to meet all requirements.

For a higher education institution, quality management becomes the main way to increase performance and prestige. This should not be confused with quality assurance required by specialized bodies (ARACIS). Unfortunately, in many universities, quality management and accreditation is considered one and the same, and efforts are made to achieve the requirements of standards, but the most important aspect gets neglected - **continuous improvement**. Most universities who take institutional quality culture as a mean of achieving academic excellence in basic processes (education and scientific research), but also in support processes, are guided by the ISO standards in quality management, focusing on planning, quality assurance, inspection and continuous improvement.

Quality planning entails periodic surveys for determining the objectives of study programs, school figures and scientific research objectives. Identifying customers (or rather the stakeholders) and their needs require studies by customer categories to measure the requirements and satisfaction. Specifying the product characteristics would include specifying the skills and competencies of graduates and the content of curriculum, courses, etc. The effective control of teaching and research activities involve specific processes. The documentation for these processes provides the basis for internal and external evaluation and constitutes the essential prerequisite for continuous improvement.

Quality assurance involves applying specific models like those used by ARACIS to achieve recognition and accreditation of study programs.

Quality control is especially a managerial one and involves assessment procedures for students and teachers, measuring customer and other stakeholders' satisfaction.

A comprehensive strategy that derives from a principle of quality management is **continuous improvement**. This strategy envisages that a high level of quality products and services can be obtained by concentrating efforts on a limited time and cannot be maintained if the concerns cease. Moreover, a level of quality can be assessed as “very good” high, compared with the requirements and the development existing at a time. Technical, economical and social progress determines a change in requirements of graduates but also in the means and methods of conducting training processes. Hence a change of perspective towards quality: what is considered at a time as being of good quality can be reconsidered after a while as inappropriate. This dynamic of requirements towards quality requires a permanent concern for continuous improvement of offers.

2.2. Principles of quality management

Prof. Emil Maxim Ph. D.

Last editions (2001 and 2006) of the standard ISO 9000 state that for a system of quality management there are eight principles addressed to the top management of an organization with the goal of bringing satisfaction to all stakeholders [9].

For provisional authorization and accreditation of study programs specific standards were developed that are used by ARACIS and ARACIP. These standards are focused on quality assurance and concern: institutional capacity, effectiveness and quality management education. Standards require a system of quality management in the institution and must be based, as referential of good practices, on ISO standards.

2.2.1. Customer orientation

The existence and operation of an organization is subject to their customers and relations with them. In the relationship between organization and customers, the standards focus on:

- knowledge and understanding of current and future needs of customers
- customer requirements
- guidance to overcome customer expectations.

The focus of quality management should always be on customers. It starts from the needs, requirements and their expectations and goes all the way to measurement of satisfaction

Table 2.1. Components of quality management

Quality planning	Quality control	Quality assurance	Quality improvement
Objective setting	Evaluation of real quality	Providing confidence that quality requirements will be met	Analysis of existing situation
Customer identification	Comparison of real quality with objectives and demands		Establishing objectives for improvement
Identifying customer needs			Search for solutions
Specification of product characteristics	Establishing measures to eliminate differences		Selecting and implementing solutions
Process specification			Analysis and evaluation of results
Determination of resources needed			

Another guideline in defining quality management is by considering management functions. Thus, J. Kéladá [4] defines quality management as all activities aimed at achieving goals by optimal use of resources, consisting of:

- planning;
- coordination;
- organization;
- control;
- quality assurance.

Changing the approach and the widespread concern for quality is emphasised in all types of organizations. Whatever the prevailing approach in defining the concept is, the specific orientations are essential, much broader than the ones specific to quality assurance and predominantly strategic (Table 2.2).

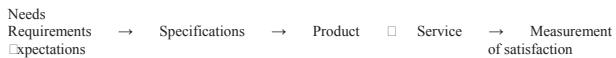
Table 2.2. New approach on quality

Reference elements	Guidelines previous to quality management	Guidelines specific to quality management
Products	Products manufactured	All products for sale or not
Processes	Processes related directly to production	All processes: research, design, procurement, production, sales, etc.
Customers	Persons or organizations buying products	All those affected by production, sale, exploitation and removal from use of the products
Types of organizations	Production companies	All types of organizations
Quality objective	Tactic, established at low and medium department levels	Strategic, established by top management
Cost of non-quality	Costs related to poor products	All costs that would disappear if everything would be perfect

Therefore, quality management is a type of management focused on quality and aimed at ensuring long term success by involving all members of the organization, providing customer satisfaction and achieving benefits for all parties which have an interest in its operation, including society as a whole.

14

15

Satisfaction will be compared with the requirements and expectations to identify and then explain the irregularities and to establish measures for continuous improvement.

Customers, seen in the light of quality management, are divided into two categories: **internal customers** and **external customers**. Internal customers or employees of organizations must be motivated, trained, educated in the spirit of quality. This would include continuous training and social marketing activities among employees to convince them to make the issue of quality an individual and a group problem. An important issue that one has to solve as a supplier of educational services is to define the customer and to identify his requirements as achieving quality means satisfying all requirements.

A first class customers are students who are both in a position as external customers, as beneficiaries and (some time) buyers of educational services provided by the university and as internal customers, as direct participants in the educational process. Their requirements will cover the conditions of participation and involvement in the training process but also guarantee the supply of skills required by the labor market, and recognized nationally and internationally. Factors affecting graduates' skills should be identified and controlled: the quality of earlier preparation of students, the quality of the training process, student involvement, quality of support processes, financial resources available for students and facilities to access such resources, etc..

Employers are a special category of customers who typically do not pay directly for the required product but whose requirements are critical to the education provider. Employers satisfied with the quality of the graduates are the best evaluators of the quality of education.

Le governement is a direct beneficiary of quality education, as employer, but also indirectly as it is the main supplier of funds, even for students who pay a fee (usually the fee covers only part of the costs of training). The government is the main beneficiary of scientific research results.

Internal customers should not be overlooked in a quality management system. They are students but also teachers and research staff, administrative staff, who have specific requirements which condition the quality of their performance. Creating a **need for quality** for employees, the need to conduct their work so that they achieve the satisfaction of quality is a key issue of quality management that would seem Japanese management has been able to find the best solutions to.

To know the requirements and satisfaction of stakeholders, education providers must regularly undertake:

- surveys to investigate the views of direct and indirect beneficiaries of quality educational services;
- a report on the quality of educational services which is brought to the knowledge of beneficiaries by posting or publishing;
- communication by specific means of the state of authorization or accreditation of their study programs.

2.2.2. Stakeholders management implementation

The leader is a person who, on the basis of abilities formed or innate, exercises great influence in a social group, regardless of its size: team, formation, community, organization, state.

For an organization, managers at the highest level establish mission and strategic objectives. To train all staff to achieve objectives, managers must create and maintain an appropriate internal environment:

- establish, maintain and promote the quality policy and objectives;
- ensure the whole organization is focused on customer requirements;

- ensure the implementation of processes to meet stakeholders demands;
- ensure that a QMS (Quality Management System) is implemented and maintained effectively and efficiently to achieve quality objectives;
- ensure the availability of necessary resources;
- regularly review the QMS;
- decide on measures to improve the QMS;
- encourage staff involvement.

Achieving quality management system requires effort and time, and managers should base needs and allocate necessary resources.

Although quality is everyone's issue, at university level there are organizational structures with direct responsibilities for quality management: **Quality Management Council**, called in some universities **Council for Quality Assurance, Committee for Evaluation and Assurance of Quality** at the institution level, **Service of Quality Assurance, Committee for Quality Assurance** at faculty level. These are part of university management structures designed with three components: academic management, administrative management, quality management [1].

Quality Management Council is an advisory body which consists of members responsible for quality from each faculty and has as main tasks:

- elaborate quality policies;
- analysis of synthetic conclusions after quality evaluation and diagnostics;
- analysis and monitoring processes of modernization and renewal of the offer (study programs, curriculum, courses);
- analysis and certification for quality awards system

Committee for Evaluation and Assurance of Quality of the university is established by Law 2006 for the approval of Government Emergency Ordinance 200 on quality assurance in education. The Commission consists of 29 members and coordinates the application of procedures and evaluation activities and quality assurance stipulated by law and by decisions of the Senate, proposing to improve the quality of university activities. The management committee shall be chaired by the rector or, more frequently, by a vice-rector.

Committee for Quality Assurance of the faculty is coordinated by the responsible for quality assurance from each faculty department administrative structure. The commission is composed of 12 members appointed by the faculty, of which 1 or 2 members of the Council Office, and the third meets secretarial and administrative duties. The commission carries out quality assurance in the university, monitors the quality of educational programs, develops annually **Report of internal evaluation** on the quality of faculty education and assists in external evaluations.

The person responsible for quality assurance at the university has as main tasks

- to ensure that QMS processes are established, documented, implemented and maintained;
- to establish resources for the operation of QMS in faculty;
- to propose measures for continuous improvement.

2.2.3. Involvement

Staff at all levels of the organization is the key factor for achieving total quality. The condition for the effectiveness of this factor is full involvement using knowledge and skills. Quality today is not only the issue of persons with special responsibility in this area, but everyone's problem. All people in the organization must be concerned with the quality of the activity they perform and the quality of their results. The fact that this is everyone's problem should not mean just a global responsibility. That is to say everyone should not only mean a global responsibility, which goes unfulfilled. Each person should have their own responsibilities towards quality.

The need for involvement starts from the idea that achieving and maintaining quality is primarily a matter of attitude. Involvement requires more than participation, which could mean the mere presence or performance of duties imposed. All employees of the organization, from managers of the highest level must have clear responsibilities for quality and to be involved in addressing specific benchmarks.

2.2.4. Approach based on process

Standard ISO 9001:2001 Quality Management System. Establishes the requirements of a quality management system when an organization:

- o needs to demonstrate its ability to consistently provide products that meet customer requirements and applicable regulatory requirements
- o wants to increase customer satisfaction through effective application of the system, including the processes for continual improvement of the system and by ensuring compliance with customer requirements and the applicable regulatory requirements

The model shown in Figure 2.2 reflects the integration of the four clauses of the standard

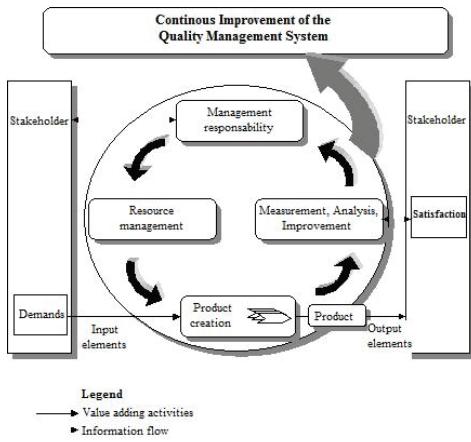

Fig. 2.2. The quality management system based on process (ISO 9001)

ISO 9001:2001 provides both vertical and horizontal integration. Regarding vertical integration, management sets the requirements in the Management Responsibility section, resources are identified and engaged in the Resource Management section, processes are created and operated under the Product Creation section, and results are measured, analyzed and improved in the Measurement, Analysis, Improvement section.

The analysis realized by management closes the loop, the cycle returns to Management Responsibility for authorization and initiation of change. With regard to horizontal integration, the model illustrates that stakeholders/customers play an important role in the entry process, the requirements expressed by these processes are then implemented to meet these requirements, and customer satisfaction is measured at the end of the process. Output data is used to improve input from stakeholders, complementing the horizontal loop.

It is noted that ISO 9001:2001 is built on the concept of **Planning-Do-Check-Act** (Planning, Execution, Verification, Drive). This approach is based on the premise that a desired result is achieved more effectively when activities and resources are used managed and organised as a process.

A **process** is a sequence of related activities or an activity that transforms input elements into output elements. Linking processes leads to networks of processes. Output elements of a process can become the input for one or more processes. Input elements in a process may be internal or external to an organization. An important role in providing information regarding the input elements within a process is held by the stakeholders.

Standards ISO 9001:2001 and ISO 9004:2001 contain four sections which relate to the processes of the Quality Management System (Fig. 2.2):

- o Management responsibility
- o Product realization
- o Resource management
- o Measurement, analysis and improvement

Following the recommendations and requirements of ISO standards we can identify several types of processes:

- management processes
- basic processes: calling a meeting or business processes
- support processes
- feedback processes

In the case of universities, process-based approach in quality management involves the identification, description and documentation of relevant processes, activities that involve both the management of the university and faculty leaders and which involve taking into consideration the requirements and expectations of stakeholders. To this end, a team of specialists together with people responsible for quality will design a structure of the quality management system and set the relevant processes for universities and faculties using different methods: method of diagnostic analysis, investigations inside and outside the organization, cause-effect method, methods based on group discussions, etc.. We need many stages, which differ in breadth and succession, depending on the state in which the university is in terms of quality assurance and quality management. A general framework for carrying out these activities is presented below:

1. Diagnosis of quality in universities and faculties, analysis and explanation of the situation in relation to the requirements and recommendations of ISO 9000 or other referential (Law on quality assurance in education, Teaching Staff, Education Law, etc.). There will be considered at least: management, material resources, human resources, financial resources, information resources, capabilities and expertise of the university, organizational structures and regulations, results of external evaluations.

2. Identifying customer requirements and other stakeholders

- **Identifying** customer requirements and other stakeholders
 - increased efficiency and effectiveness;
 - increased service quality;
 - increased customer satisfaction;
 - university development;
 - improving communication in the organization;
 - developing partnerships;
 - raise the profile and reputation
- **Definition and description** of processes and interactions between them
- **Process documentation.**

Using this framework we can identify for an institution of higher education two basic processes: teaching processes, and research processes. Within each subgroup the number and scope

of processes varies from one educational institution to another depending on many factors: size and internal structure, cycles for providing educational programs (not all universities develop cycles II and III), ensuring the proper teaching staff, training and staff structure, teaching spaces properly equipped, spaces for non-teaching activities, student services, providing financial resources (budget allocations, own funds, mixed), etc..

□ Educational processes

- Curriculum designing and developing
- Planning of educational processes
- Relationship with customers and stakeholders: requirements identification, requirements analysis, client and stakeholders communication
- Design and implementation of courses and other educational materials (separate process for programs of study by distance learning)
- Delivery of services - conducting educational processes
- The validation process for the provision of services - internal and external reviews
- Identification and traceability: verification of documents on admission, serial number designation, recording the results of assessments, establishes competencies, preparation of the graduation documents and the relationship with alumni.
- Monitoring and measurement of educational processes
- Monitoring and measurement of competence
- Monitoring and measurement of stakeholder satisfaction
- Control of nonconformities
- Continuous improvement

□ Research processes.

- Planning research
- Partnerships in research
- Research process realization
- Continuous improvement

- Identification and traceability¹: verification of admission documents, attribution of serial number, registration of assessment results, determining responsibilities, preparation of graduation documents, relationship with alumni.
- Information management;
- Marketing;
- Protection and security;
- Staff training;
- Management of information resources in libraries;
- Accommodation and meals for students;
- Maintenance of infrastructure;
- Procurement processes;
- Management analysis;
- Internal communication, etc

¹ Identification is based on a series of specifications which have to ensure the individuality of the product (for a student: registration number, name, address, specialty, group, etc.). Traceability is the ability to restore the history of the product from the records (for a student: graduated high school, college admission data, exams, etc.)

In the process system designed there will also be reflected the six system procedures for the processes (control, monitoring records, internal audits, control of non-conform product, preventive action, corrective action).

2.2.6. *Systemic approach to management*

The processes within the organization are interdependent and form a system of processes. Identifying, understanding and their management in a systemic way contributes to increased effectiveness and efficiency in achieving the organization's objectives.

Thus, if we consider the two main groups of these basic processes they are closely interdependent and mutually conditioning: university performance is assessed on the basis of both graduates and on scientific production, students should be attracted in research projects, especially those in cycles II and III, promotion of staff is considering criteria relating to teaching activities but also to research activities, etc.

2.2.7. *Continuous improvement*

Continuous improvement of the overall performance of the organization should be its permanent objective.

An educational institution is in constant competition with other institutions and field competition widens with increasing students freedom in selecting the country and the university in which to obtain the desired competencies. Improvement is increasingly becoming a strategic issue and must be translated into specific objectives such as increasing scientific production, increasing the preparedness of graduates, increasing student and other stakeholders' satisfaction, increasing the number of students, increasing the percentage of graduate students etc.

2.2.8. *Decisions based on data*

Decisions must be based on data and information and the quality management system should contain procedures for collecting, processing and archiving them. Data refers to the processes, resources, results and performance of the system. To implement this principle, after the identification process there should be an inventory of data inputs and outputs which are relevant to the operation and performance of QMS institution.

Table 2. □ Types of decisions and arguments with data □ information		
Processes activities	Relevant information data	Decisions based on data
Admission to the university	Results during high school □ Results at admission contest	Admission contest results
Number of students per study program	The subjects of the program Teachers specialized on the disciplines within the program □ Educational facilities Features Financial resources (budget) Authorization/Accreditation	Number of students proposed for tuition

Note: The example is indicative. Filling the table requires participation of several people involved in designing and updating QMS

2.2.9. *Promoting partnerships with suppliers*

The organization and its suppliers have common interests for mutually beneficial relations. Improving these relationships increases the ability to create value. Very important for a university is a partnership with high schools from which it receives future students. They must have the training level to allow easy integration in training programs as well as good career guidance, provided by the cooperation between the two categories of institutions. Partnership relations are necessary to be established with educational service suppliers who are not part of staff: associated teachers, experts from business and research, partner universities. We also need to consider the relations of

partnership with universities and other institutions that provide training for the teaching and research staff of the university.

2.3. *Stakeholders and operation structures of quality management. Quality documents*

Prof. Univ. Dr. Emil Maxim

Quality strategies oriented towards external environment, start from the needs of customers and other stakeholders, so basically the main coordinate of strategic management.

- knowing the interests and requirements of stakeholders requires completion of several steps:
- Identification of stakeholders;
- Determining the needs and expectations of each category;
- Establishing measures to fully comply with the needs of organizational stakeholders.

Identification involves the establishment and generic description of their characteristics, but also their division in subgroups, segments, up to the individuals, if they represent separate importance to the organization.

The law of quality in education specifies the recipients of education, as major stakeholders that need to consider a specific service provider, an educational institution or other organization engaged in initial or continuing training:

- direct beneficiaries: students and others contained in a form of learning
- indirect beneficiaries: employers, employees of the organization, the families of direct beneficiaries, society.

These are joined by other stakeholders such as:

- partners in the country and abroad that collaborate with the university (higher education institutions, research institutions)
- external quality assessment bodies (ARACIS or other assessment bodies in the country or abroad);
- suppliers of materials, equipment etc.;
- partner organizations in research or seeking advice, or short courses for its staff;
- external funding bodies, especially for research;
- high schools and high school students;
- university sponsors.

Identification involves specific actions for each category and is accomplished through specific processes: communication, planning, measurement and analysis, etc.. For example, in case of a student entity we will use:

- assigning a serial number that allows his/her individualization in the university or at a national level;
- distribution in study profiles, depending on their options and performance;
- processes of communication with tutors, university management, teaching staff to identify particular issues related to aspirations, difficulties in preparation, specific social problems, etc..

Processes in which we find activities necessary for identification can be:

- Internal communication processes;
- Client relationship processes;
- Identification and traceability;

Similar actions will be undertaken to identify all stakeholders. These actions must be inventoried, embedded in linked processes and should contribute to improve the image and prestige of the institution.

Setting expectations involves identifying needs, hopes, motivations and attitudes of different groups. The following are needed for this purpose, information and analysis methods, surveys, interviews, a careful observation of the business environment. Needs and expectations will be

translated into requirements and will be communicated throughout the organization. Sometimes there may occur contradictions between requirements and the content and features of supply, in particular due to misunderstanding of needs. For example, when asked what they expect from faculty, students often respond that they want a diploma and high marks. If we ask what employers expect from graduates certainly they will not refer to grades or diploma but to the degree of skills. Here internal communication processes and communication with customers and stakeholders must be involved so that they lead to a clear definition of requirements and procedures by which they can be satisfied.

To fully meet the requirements of stakeholders, organizations should design and implement an effective and efficient quality management system. Both the design and operation of the system requires a radical change of attitude for staff of the organization and strategic guidance.

ISO 9000:2006 specifies that one of the responsibilities of top management is the need to establish: "vision, strategic objectives and policies suited to the organization" and "the quality policy and quality objectives are established to provide direction towards which the organization can proceed".

Quality policy includes general and permanent principles that contribute to the functioning of the organization, so that it can obtain and deliver total quality direct to beneficiaries and society as a whole. This should concern many sides: the quality of entries in the organization, quality within it and output quality. It must take into account all three directions and improve quality assurance and medium and long term general management of the organization and continuity in those areas.

The implementation of quality policy requires organizational strategies and tactics grounded in terms of objectives and resources required.

Diversification of strategies and their interference with other strategies of the organization creates some difficulties in the process of analysis and substantiation. Therefore, we can't speak of "pure strategy" of quality, but strategies in which the question of quality is a dominant or a mitigating factor.

According to ISO 9000:2006, the quality management system is: "the overall organizational structure, responsibilities, procedures and resources aimed at achieving effective quality".

Increased competitiveness of organizations today cannot be achieved without increasing quality. This is the reason why the entire staff should be involved and should undertake activities to ensure that the organization will make offers capable of satisfying the customers' requirements. Furthermore, management should closely monitor all the conditions for achieving quality assurance through the implementation of the "Quality Management System" (QMS). This is a management system through which "is guided and controlled an organization in terms of quality". The system should convince: management and all its employees about the existence of conditions for achieving the required quality (internal quality assurance), the beneficiaries or some external bodies about the quality of supply (external quality assurance).

The quality management system is focused on organizing all activities and ensuring conditions for achieving total quality. All persons must be involved in unfolding activities so as not to have what to reproach in connection with their quality. Simple awareness and staff training are insufficient. The effort required is greater and requires first concrete action in all areas of work undertaken: ensuring adequate quality of human resources, quality of technical means and technologies, appropriate environmental conditions, scientifically organized business, ensuring the material base service activities, etc.. It is necessary, secondly, that management focuses on quality, management that starts with the statement of the rector included in the Quality Manual and continues with specific actions throughout the flow of activities, through which the organizations offer satisfies customer requirements.

The systemic concept of quality requires the identification of subsystems and their relationships. Also, there will be granted equal importance to all components, compared with previous guidance, focused primarily on identifying and reshuffling activities and on detecting defects during manufacturing.

The content of the quality system reveals that the systemic approach in terms of achieving quality TQM excludes the possibility of achieving quality only by specific activities conducted in the department of quality of an organization. Achieving total quality management is a key objective, but of all departments and, within them, of all employees.

responsibilities regarding quality are at all levels of organizational structure and for all individuals in an organization. The importance and complexity of quality require the existence of specialized components with tasks focused mainly on the issue of quality and ensuring fulfillment of "quality function" in the organization.

A prerequisite for a quality management system, which was also seen in the quality assurance systems, refers to their documentation.

Documentation is necessary for several reasons:

- description in the documents provides a better systematization, a higher degree of order and efficiency and avoids omissions
- ensures the possibility of verifying the system
- is a verifiable claim to other organizations about the possibility of respecting requirements
- may serve to audits and certification.

To communicate inside and outside the organization the intention to achieve the QMS and to ensure those interested in the intention and the consistency of the action, specific documents must be developed, largely set in international standards of quality.

The main documents of the quality management system are:

- quality manuals, documents containing information on the QMS, useful in order to achieve internal and external purposes
- quality plans, documents showing how to implement the QMS products, projects and contracts
- quality system procedures, work instructions, which specify concrete ways of achieving the activities and processes to meet requirements
- guides, documents setting out recommendations or suggestions
- specifications, documents establishing requirements to be met
- quality records, documents providing evidence, targets and activity performance

The documents should include the responsibilities and prerogatives of those who produce, carry out audits, inspections and coordinate activities and implementation of quality assurance.

Quality Manual

The manual contains the policy and describes the content of the quality management system. A manual prepared for a quality management system designed in accordance with ISO 9000 will be structured according to its own model of processes. New edition of the standards do not specify a particular model for the structure of the manual, allowing full freedom to develop its organization. For an institution of higher education this document may be produced in several variants: a synthetic manual developed at the institutional level and a manual developed at faculty level.

In addition to issues concerning the content of this document, attention must be paid for actual use in organization processes. here it is developed only to meet formal requirements, the manual is likely to become an archival document that relates to quality just by its name. The manual should reflect the actual concern of management for quality and to make employees aware about their responsibilities to achieve program quality.

In preparing the manual, there should be a reference standard considered, but we should not exclude any specific elements that are not specified in standards. each organization develops its quality manual starting from a general framework which is adapted to their conditions.

In what concerns editing it is recommended that each page of the manual to have a typed header, followed by details of the section included in that page.

The header of page can have the following form:

Issued by:	University Faculty Quality Manual	Inspection nr.... Date:
Signed by:		Page nr.: ☐ of ☐

The first page is signed by the rector and the person in charge of quality and within it there are specified the conditions under which they can make some changes manually.

The manual will be revised periodically, whole or by replacement of pages, which will be recorded in a special box indicating the date on which the change took place.

The second page of the manual states its confidentiality and people who have access to it. On the third page are improvements made to the manual over time.

People who have access to the manual

Issued by:	University Faculty ☐ ☐ ☐ Quality Manual	Inspection nr.... Date:
Signed by: ☐ first and last names of the persons who have access to the manual	☐ position of persons with access	Page nr.: ☐ of ☐

In the following pages there is presented the summarised version of the manual.

The following pages are used for detailing the items shown in the summary. most of them are standardized in nature, with opportunities to adapt to each organization.

Quality procedures

Achieving quality requires the application of specific procedures by type of activities and processes that contribute to the realisation of the product and ensure the conditions of use for the recipient. The content of a procedure may be:

2□

2□

☐ purpose	The work described and qualitative aspects of this work.
☐ scope	Represents the scope of the procedure (the entire organization, one or more compartments, certain fields).
☐ responsibilities	
☐ definitions and abbreviations	It presents definitions, abbreviations used in the procedure or refers to documents in which they are found in a standardized form.
☐ description of procedure	The presentation: ☐ hat to do <ul style="list-style-type: none"> ☐ who does ☐ here to do ☐ hat aids equipment, documents are needed ☐ how to monitor and record
☐ corresponding documents	It mentions other documents relevant to the case
☐ documentation	It specifies documents resulting from the procedure and their destinations
☐ distribution	It mentions the people or departments that they are distributed to
☐ changes	☐ has responsibility and authority to amend the procedure
☐ attachments	☐ logic scheme of processes if necessary <ul style="list-style-type: none"> Other annexes ☐ logical scheme of the procedure ☐ if it is useful.

Quality procedures may be limited to one department or may cover several sections. In the latter case, one of the compartments must be invested with responsibility for applying the procedure.

In developing the system procedures, help specialists from the quality assurance departments and sectors in which it will be applied.

Documented procedures

A university is not required to apply for ISO accreditation, but it must have a quality management system implemented, required by AQAIS in the provisional authorization and accreditation process. To design this system the best referees are ISO standards.

Documented procedures required by ISO 9001:2000 for quality management system are:

- document control
- control of records
- an internal audit
- control of non-conform product
- preventive action
- corrective action.

Control of records

Documents required for the quality management system must be controlled and the procedure defines the needed controls for:

- approval of documents prior to issue, in terms of their suitability
- review, update, if necessary, and re-approve documents
- ensure that changes are identified and the current revision status of documents
- ensure that relevant versions of applicable documents are available at points of use

e ensure that documents remain legible and easily identifiable

f ensure that documents of external origin are identified and their distribution is controlled

g prevent unintended use of obsolete documents and applying them a proper identification if they are kept for any purpose.

Documents can be in any form and in any medium a suitable support for the needs of the organization.

Assessment of process generation, evaluation and control of documents is based on criteria such as processing speed, ease of use, resources, policies and objectives, etc.

In an institution of higher education working with official documents, valid for all universities (diploma, school situations, commercial and administrative documents), the procedures should specify how to meet the requirements d), e), f), g). In addition they use their own information system and specific documents (catalogues, certificates, registers transcripts, orders registration, expulsion, re-registration, school contracts, etc.) for which the procedure should take into consideration the requirements of applicable standards.

Control of records

This procedure should define the required control for identification, storage, protection, retrieval of documents, during storage and disposal of records.

Entries must be established and maintained to provide evidence of compliance with the requirements and the effective functioning of the quality management system. Records shall remain legible, identifiable and easy to find.

Internal Audit

Internal audits should be conducted by the organization at planned intervals, taking into account the importance of processes, sectors audited, the results of previous audits, information from interested parties.

The audit should determine whether the quality management system:

- a) conforms to planned arrangements, the requirements of applicable standards and requirements set by the organization
- b) is implemented and maintained effectively.

It will be oriented towards identifying strengths and weaknesses in quality management.

The control of products conformity

Realization of non-conforming products generates losses for the organization and dissatisfaction or losses for stakeholders. The procedure for controlling non-compliant products must provide the organization with assurance that such products are identified and controlled to prevent unintended use or delivery.

The organization must treat non-compliant products by one or more of the following methods:

- a) the elimination of the non-compliance detected reshuffle
- b) authorizing the use of, the discharge or acceptance, with a derogation given by the proper authority or by the customer downgrading
- c) actions to prevent the application or the original intended use scrap.

Records relating to the nature of nonconformities and subsequent actions taken must be retained.

If non-compliance is detected after delivery or after starting use, the organization must take action according to the effects or potential effects of non-compliance.

Non-compliance for higher education institution may consider:

- a) program of study for which the question of restructuring or disposal is raised
- b) a non-compliant lecture for which the same problems occur

2□

2□

- c) an inconsistent process (teaching, accommodation, board, examination, etc.)
- d) a non-compliant student or graduate, identified in the evaluation, for who the possibility of an activity rendering, including potential expulsion with a chance of re-entering, permanent expulsion (usually for serious violations of academic discipline) are established
- e) a research project for which funding is suspended.

corrective actions | S □ știmărirea și îmbunătățirea

These actions are taken after the occurrence of nonconformities to prevent their repetition. The procedure must define requirements for:

- a) analysis of nonconformities (including customer complaints)
- b) determining the causes
- c) assessing the need for action to give assurance that nonconformities do not recur
- d) determining and implementing action needed
- e) recording results of action taken
- f) analysis of corrective action taken.

To identify nonconformities and their causes different sources of information are used: customer complaints, internal audit reports, reports of noncompliance, management analysis report, data analysis, measurement of consumer satisfaction, the relevant records of the quality management system, personnel organization, process measurement, results of self-evaluations.

preventive action | S □ știmărirea și îmbunătățirea

In order to eliminate the causes of nonconformities, the organization should establish a documented procedure by which to define requirements for:

- a) determining potential nonconformities and their causes
- b) assessing the measures to prevent nonconformities
- c) determining and implementing action needed
- d) records the results of action taken
- e) analysis of preventive action taken.

All these actions are aimed at identifying factors that generate losses and prevent their effects.

Depending on their needs, the higher education institution may develop other procedures for areas such as:

- Operating management structures
- Organizing the teaching in cycles
- Development of curricula
- Evaluating students
- Organizing the student records
- Teaching promotions
- Initiating, approving and periodically assessing the study programs
- Evaluating of the staff
- Organizing scientific research
- Contracts analysis
- Controlling the specific activities: designing and updating curricula, analysis and validation of documents, registration and expulsion for students, updating and validating software used in university, development of study materials for distance learning, conduct training on e-learning platforms
- Related services
- Statistical techniques.

Organizations must design procedures based on processes so that they provide documentation for them along with other means that may be used.

2□

2□

Quality models in higher education

Prof. Claudiu Vasile Kifor Ph.D.

Prof. Adriana Stanila Ph.D.

2.4.1 European Foundation for Quality Management Model-EFQM

The European EXCELLENCE model is represented by the criteria of the European Prize for Quality (granted since 1990) and administered by the European Quality Management Foundation (EFQM).

This pattern represents actually a new SYSTEM OF AXIOMS. There are 9 fundamental criteria (the first five of them refer to DETERMINANTS and the last four refer to OUTCOMES (what was obtained)). The two groups have equal counter weights. There are also 12 sub-criteria (for large enterprises) and 22 sub-criteria respectively (for small and medium enterprises). The counter weights allocated to each of the 9 basic criteria are subject to heated debates at the EFQM and may suffer several (insignificant) modifications throughout time. The 9 criteria of the European Quality Prize create a network of AXIOMS and OUTCOMES represented by a diagram highlighting the following axiom: AXIOM 1: DETERMINANTS → AXIOM 2: OUTCOMES, AXIOM 3: AXIOMS AND AXIOM 4: AXIOMATION A → OBTAIN D B → A → THRESHOLS → SOCIOS AND ADQAT → OSSSS.

Fundamental Excellence concepts (according to the EFQM model). The EFQM admits that there are several potential approaches worldwide regarding excellence. The concepts mentioned below are not exhaustive, and their hierarchy is not relevant □□□

- ORIENTATION TO AXIOMS AND OUTCOMES. Excellence depends balancing and meeting the requirements of all parties which are involved in the good functioning of the organization (employees, clients, suppliers, society, shareholders and other parties which are stakeholders in the organization) □
- FOCUS ON THE CONTEXT. The client is always the final referee of product quality. That is why customer loyalty and profit can be better optimized by a precise focusing on the needs of customers both current and potential.
- LEADERSHIP AND COHERENCE CONSISTENCY. The behavior of leaders in the organizations determines the clarity and the unity of the purpose which guides the enterprise and creates an environment in which the organization and employees alike may have outstanding results.
- MANAGEMENT BASED ON FACTS AND OBSERVATIONS. Organizations function more effectively when all interrelated activities are understood and managed in a systematically and when all decisions regarding current operations are made only in the presence of viable and valid information (including opinions of interested parties in the functioning of the organization).
- INTEGRATION OF COMMUNITY AND INNOVATION. The personnel of the organization may be fully used when and where there are commonly shared values, a culture of trust and strength, in view of encouraging individual and collective involvement.
- TRAINING IN INNOVATION CONTINUOUS IMPROVEMENT. The performances of an organization may be maximized when they are based on proper knowledge management including the dissemination use of knowledge and know-how in the organization, in an environment where a culture on training, innovation and continuous improvement is present.
- PARTNERSHIPS AND COLLABORATION. An organization works more efficiently when it develops win-win partnerships based on trust, dissemination use of knowledge with its partners.

Quality Plan

These plans specify "what procedures and associated resources must be applied by whom and when, for a specific project, product, process or contract". There is a distinction between the quality plan as a QMS document and the quality plan as a management tool with the production plan, human resources plan, investment plan, financial plan etc..

Records

A record is a document stating results achieved or evidence of activities performed. These are the basis for the documentation of traceability, provide information proving checkout, etc. Entries must be dated and, where appropriate, signed by those responsible. These records are archived and kept, in time serving as evidence or as a database for quality analysis. □□ can mention: results of the admission contest, registration decisions, catalogues exam, school statements and records, research contracts records, financial accounting documents, etc.

Work Instructions

For effective implementation of activities which make quality happen, there must be developed specific guidelines that describe in detail the operations and their sequence. These may be:

- Working instructions
- Control instructions
- Checklist
- Forms.

The goal is to help develop instructions to support employment activities. Their degree of detail varies depending on the complexity of the activity or phase covered.

An instruction must include:

- Title
- Identification and edition on each page
- Described instruction
- Certification and approval.

Instructions are detailed on departments to the level of employee, in some cases being included in job descriptions.

To increase the operability, work instructions can be attached to the procedures.

In a university the work is often regulated by instructions to avoid nonconformities in the running of the process (instructions on the registration of candidates at admission, instructions regarding examinations and on the registration of results in documents and data bases etc.).

Guides

A university is working with a large number of students and comes with selection methods, sharing the programs of study, training, appraisal, promotion, etc., specific and largely different from those encountered in higher education. For such situations guidelines that establish recommendations, suggestions, etc. or even possible alternatives are necessary. These guides usually contain specifications, implying mandatory requirements.

- BENEFACTION, LONG TERM interests of an organization and of its personnel are best satisfied when there is an ethical approach to these interests and when they exceed expectations of and even existing rules inside the community.

The Basic Criteria for the European Quality Prize – Large Organizations are presented in fig. 2.□

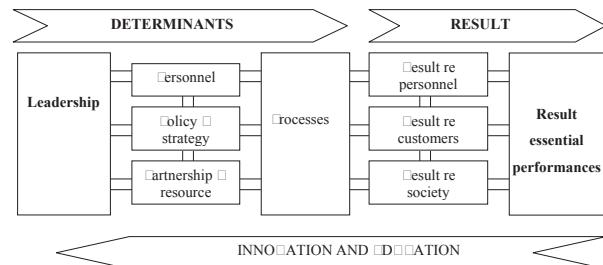

Fig. 2.□ European Prize for Quality criteria

2.4.2 The Malcolm Baldrige American Quality Award

Malcolm Baldrige Award is a quality distinction in USA, which has as example the Japanese Deming Award and which is given to companies that make great efforts and are successful in the field of quality. It is awarded to manufacturing companies, service providers and small enterprises.

When legal regulations concerning the introduction of this Quality Award come into force, the eligible organizations for this prize were just the ones bringing revenue, but at the same time the law states that the eligibility may be extended to non-profit organizations (universities, hospitals, public administration).

Theoretically, as it can be seen in figure 2, the values and the central concepts are organized in seven categories, the elements that are examined are similar to the ones in the European Award for Quality.

3□

3□

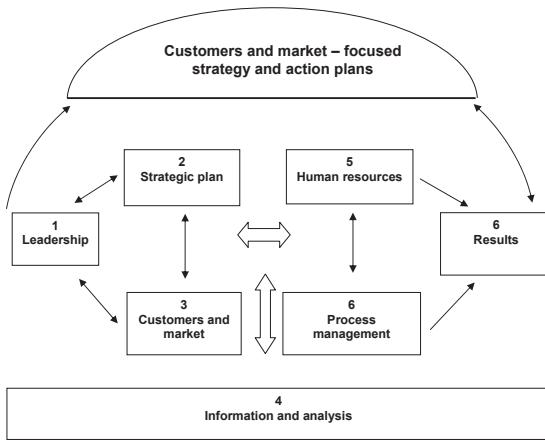

Fig. 2. Malcolm Baldrige Model

The Malcolm Baldrige Education Award

The quality of the educational process becomes more and more a concern involving the most diverse forces and information. Since quality, especially for the higher education is legally settled, there is still the need to elaborate a working methodology to show and support a way to find solutions to any kind of problems.

Because of the need to find a more efficient way to solve the problems, it was imperative to identify and analyze some values and standard concepts which after implementation should lead to the improvement of the educational act.

The Objectives of the Malcolm Baldrige Education Award

- to represent the groundwork for the evaluation of the improvement practices applied in education
- to help develop the practices of the companies assuring a set of key demands regarding the performance
- to enhance performance
- to promote partnership relations between organizations
- to help organizations pass down a quality education.

Teaching higher and higher levels in the education organizations leads to some important characteristics:

- it has clear objectives to fulfil and enhance

- it is based on facts covering measurable aspects
- it is systematically included in scheduled execution cycles
- it focuses on key processes
- searching for any problems and eliminating them even from the start
- finding opportunities and solving problems.

In approaching the problems there must be an active involvement from both pupils and students.

The success of an activity means knowing its every detail. Considering these aspects we can draw the conclusion that in order to reach and control that level of performance, teachers as well must be motivated, the evolution of the students depending on their level of performance. For teachers' development does not only mean elaborating a set of instructions and information, but also getting to know the students, the ways of evolution.

The educational organizations, by the nature of their activities, must establish contacts, connections, communication, foreign exchanges in order to successfully fulfil the educational programs and to establish a partnership among pupils, students, groups of teachers, staff, union groups, these contacts being useful precisely due to the possibility of communication created.

Partnerships offer the opportunity to form mixed groups which can lead and coordinate different activities with an instructive educational character. The possibility of merging a large volume of diverse information can simplify work, make life easier and will make one better know the environment.

The objectives of this partnership aim to develop different short, medium or long term goals which offer the possibility through sustained effort to obtain spectacular results. The partners will orientate towards the partnership's objectives, the key demands, the means of communication being development levers, progress and environmental adaptation.

Quality must occupy a primary role in the educational act, that is why a clear, precise, concise, without ambiguities conception must bring the educational act to the highest standard. This situation may be possible only with the unity and clarity of the objectives, taking in consideration the individual necessities of the students, pupils, those who need instruction.

Everything that comes new in the educational environment must quickly be assimilated so that any change or discovery to be used at its true value.

A system, irrespective of its nature, must always focus on what it must obtain. Therefore, in these conditions, the functionality of the system lays on its capacity to think over correctly and on time the changes in order to work better.

In order to satisfy the need for education, the usage of a balanced complex of performance indicators offers an efficient way of communicating the demands and supervising the performance.

2.4.3. ARACIS model of quality assessment in higher education

Romanian Agency for Quality Assurance in Higher Education (ARACIS) operates in accordance with the Government Decision no. 200/2000 and the Emergency Ordinance no. 100/2000 regarding the quality of education.

ARACIS mission is to conduct external evaluation of the quality of education offered by the higher education institutions and other organizations providing study programs and initial training specific to higher education operating in Romania in order to:

- a) to certify the capacity of the education providers to meet the beneficiaries' expectations and the quality standards
- b) to help develop an institutional culture of quality in higher education
- c) to ensure the protection of direct and indirect beneficiaries of the study programs of higher education by producing and disseminating consistent and credible systematic information, publicly available, regarding the quality of education

d) to propose to the Ministry of Education and Research strategies and policies for sustainable improvement of quality in higher education, in close correlation with the under higher education.

In assuring the quality of education there are covered three key areas regarding the functioning and organization of an organization that wants to become or is already a higher education institution. The criteria, the standards and the performance indicators formulated in such a way that the emphasis should be put not only on the compliance of an organization to a predetermined or predefined set of quantitative and qualitative conditions, but also on the deliberate, voluntary and proactive engagement of the institution for obtaining some performances proved by actual results.

Areas of quality assurance, established by Ordinance no. 200, are the following:

Institutional capacity: the institution has a coherent organization and an adequate system of management and administration, has the material and financial resources necessary to function on short or mid-term, and human resources on which it can rely in order to achieve the engaged mission and the proposed objectives.

Educational efficiency refers to the organization of teaching, learning and research in terms of content, methods and techniques, resources, selection of students and teaching and research staff, so to get those intended results in learning or research by its mission, which must be clearly stated. The evaluation criteria that corresponds the educational effectiveness endorse the following:

a) Designing the objectives and the results:

- Clear and understandable formulation;
- Suitability to the targeted academic qualifications (license in a field or specialization, MSc or PhD) and stratification of the subjects and / or programs of study;
- Rigorous combination with internal evaluation procedures appropriate to the level of achievement;

b) Organizing framework learning plan through:

- Plans, curricula, teaching methods, assessment criteria and evaluation techniques of the students;
- Recruitment and proper improvement of teachers;
- Available learning resources and facilities, related to the financial activities of the organization;
- Organization of the teaching, learning and examination flows of the students;
- Offered student services, including extracurricular activities.

3. Quality management focuses on those strategies, structures, techniques and operations through which the institution demonstrates that it evaluates the performance of quality assurance of education and it dispose of information systems that have demonstrates results in learning and research. The importance of this field is, on one hand, the focus on how the institution manages the quality of all its activities and on the other, to publish the information and data that proves a certain level of quality.

The three areas are complementary and their use is mandatory in accordance with the legal provisions. In this respect, any higher education institution is invited to reach the state which will enable it the means and information that is structured on three areas, taking into account the profile or the specific mission and objectives that were chosen. The manager of the higher education institution, by the Committee on Quality Assurance of the institution, is responsible for the development and implementation of strategies for quality, structured on the in discussion three areas.

The criteria, the standards and performance indicators are applied in quality assurance and accreditation (fig 2.) These are used by higher education institutions and ARACIS, as it follows: (a) is represents the reference for quality management in higher education institutions, (b) provides the construction framework of databases and information that the institutions can use to

monitor the internal and external demonstration of the state of academic quality assurance, (c) are used by ARACIS in the evaluation process and external quality assurance in the accreditation and the development of a culture of quality.

The criteria refer to each of the three areas established by law and represent the fundamental aspects of organization and functioning of an organization providing education. Each criterion corresponds to a set of standards. The role of standards is:

- to guide the institutions in self-assessing the quality in order to independently acknowledge their results and performances and to identify areas in which to correct or improve their performances
- to provide a framework for institutional self-evaluation reports;
- to provide an external evaluation framework
- to establish a common reference framework for quality assurance and accreditation.

The values of the standard performance indicators range from the minimum acceptable level, according to which the authorization (accreditation) status is received or maintained, up to a reference level that each institution independently adopts it, including based on its comparison with other similar institutions in the country or abroad. The standard is defined so that, by its performance indicators, to correspond to the minimum acceptable level.

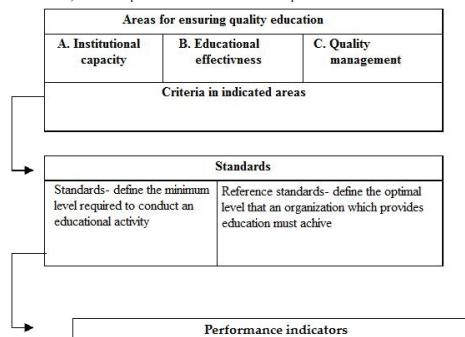

Fig 2. Criteria, standards and indicators of performance

References

- Campbell, Carolyn Ozsnyai, Christina Quality Assurance and the Development of Course Programmes, NCSOS, Papers on Higher Education, Bucharest, 200□
- 2. □ NQA Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area, European Association for Quality Assurance in Higher Education, 200□
- Rossman, Sam McDonald, *Moving Back to the Future: Directions for Research in Teaching and Teacher Education*, American Educational Research Journal, Mar 200□
- Iada, La gestion intégrale de la qualité totale, édition Québec, 1990
- M. Iură, Suprematia prin calitate, Editura Teora, București, 2002
- 6. Moodie, *Planning Higher Education*, Minerva Springer, 200□
- Nica, Iancu (coord.), *Alitati și adaptabilitate în managementul facultăților cu profil economic*, Editura Sedcom, Iași, 2002.
- Oprean, I., *Management integrat al calității*, Sibiu, Editura Universității Lucian Blaga din Sibiu, ISBN 978-973-12-200-1, 200□
- 9. S ISO 9001:200□ Sistem de management al calității. Ererite
- 10. S ISO 9000:2006. Sistem de management al calității. Principii fundamentale și vocabular
- Niculescu, O., Berbonea, I., *Management*, Editura Economică, București, 199□
- 12. □ ARAIS, Starea calității în învățământul Superior. Barometru Calității 2009, http://www.arais.ro/latest/single_view/comunicat_de_presa_22
- Metodologia de evaluare externă, standardele, standardele de referință și lista indicatorilor de performanță (aprobate prin H 200□/2006).
- Ordonația de urgență a Guvernului nr. 200□ privind asigurarea calității educației.

3. QUALITY IMPROVEMENT IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

Prof. Claudiu Vasile Kifor Ph.D.
Prof. Constantin Oprean Ph.D.
Prof. Adriana Stăniță Ph.D.

□ □ Introduction. Methodology to improve higher education quality

In chapter 2 have been presented different approaches to quality management (Turan, Deming, Edzards ISO 9000 etc.), which does not differ significantly, mostly converging towards putting into practice the following main management processes:

- Quality planning
- Quality control
- Quality improvement

This approach is significantly illustrated Turan Trilogy (Fig. 2.□) where three processes are presented in conjunction, each offering a structured method for achieving quality goals.

In the previous chapters we have insisted on specific stages of quality concepts for planning and control, with examples for higher education systems.

□ e considered necessary to approach quality improvement in a separate section, due to the complexity of problems arising in this area but also starting from, the finding that few higher education institutions have failed to implement effectively continuous improvement projects.

One of the main reasons is that higher education institutions have tried to take models that have proved their applicability in the industry and use them without prior adaptation to the particularities of the higher education system.

There is a unanimous opinion in the literature that improvement is difficult if it is not based on a methodology with clear steps, combined with tools capable of facilitating the deployment of these stages □ 2, 6, 12, □ □ □ □

Improvement methodology presented in this chapter is based on six sigma improvement methodology promoted by the Turan Institute for Quality (6, □ □ but adapted to the specific institutions of higher education and completed with examples from the field.

The improvement process aims to reduce or eliminate losses that may occur due to actual or potential deficiencies in various processes of higher education institutions.

Improvement goals practically derive from strategic/operational objectives of the organization.

It is difficult to come up with solutions □ improvement projects that solve complex problems (such as for example the objective of passing to a high confidence educational institution from a trusted mark). In this case it is advisable to divide the domain into sub domains and each of them to start improvement projects.

But improvement projects may have as starting point a series of concrete problems facing the organization:

- improving the rate of exam graduates
- reducing student drop-out during the study;
- improving the perception of employers towards graduates;
- attracting a greater number of candidates for admission;
- increasing the international visibility by scientific representative publications.
- improving performance in attracting grants for scientific research.

For an improvement process to be effective, it must be conducted according to the following steps:

D.FINITION. Quality is never improved in a general matter. Improvement is achieved through a succession of projects, starting with the most important problems. Issues to be addressed will be clearly specified and estimated improvement defined in measurable terms. A team is

established for the project and the necessary resources and time are allocated for the project to succeed.

IMPROVEMENT CANA SIS. At this stage the team defines the process that causes the issue and discovers the real causes of the problem.

IMPROVEMENT. Once cases clearly established, it is time to identify solutions for improvement. An improvement will produce better results for both the organization and its customers. In addition there must be considered the cultural environment that may favour or not changing.

CONTINUOUS. The work of the improvement team does not end as long as a procedure □ regulation is not established to maintain results. All the effort invested in correcting a deficiency may be in vain if there are no control elements that are functioning.

MISSION. Once the improvement team gets positive results, there are two important activities to be performed:

- to support employees with similar problems to apply what the team learned from the improvement project;
- to nominate other projects for settlement. At the correction of deficiencies, often we discover new ones that have been hidden for years. These should be distributed to other teams to be resolved.

□ defining the improvement projects

Quality is never improved in general. Improvement is achieved through a succession of projects, starting with the most important problems. The deficiencies to be addressed will be clearly specified and estimated improvement defined in measurable terms. A team is established for the project and the necessary resources and time are allocated for the project to succeed.

An improvement project can be defined as a problem identified in a given area and scheduled for settlement. Once the problem identified and defined, the mission is established and resources to remove it are identified. Finally, the problem requires a solution. An improvement project is not complete as long as the solution is not implemented and operating with demonstrated efficacy.

The two statements (the problem and mission) are meant to describe:

- the problem to be solved, meaning that is not conducted properly□
- objective of the project, meaning that the team intends to take action on the matter.
- A statement on the issue must be:
- specific □ explains exactly what is performing poorly and makes a distinction between failure and similar problems□
- observable □ describes the visible evidence of the problem is based on factual, verifiable data□
- measurable □ indicates the goal of the problem in quantifiable terms for answering the questions: "How much?", "How many?", "How often?". Measurement is important for two reasons:
 - permits to realize if the issue is sufficiently important to pay attention□
 - if the project begins to unfold, provides criteria for evaluating improvement solutions. If there are no measurement indicators, they must be found, before the improvement team starts to identify the causes□
- controllable □ can be solved in 6 or 12 months if the problem is too complex, it should be divided into smaller manageable projects.

Exercise 3.1. Assessing the statements referring to the problem

Read each description of the problem and decide if they are appropriate. Otherwise, rephrase that description.

□ More than 10□ of students didn't pass at least one exam

2. Abandonment in the first two years of study is high

□ Communication at the university level is low.

□ University loses five million lei annually due to non-fulfilment of the indicators basic financing.

A mission statement indicates the objective of the project, meaning what the team intends to take on the problem.

Note Mission statement must contain the same variable and measurement unit as the problem. Otherwise, the task (or target) does not correspond to the problem, and even if the mission is accomplished, it might not solve the problem.

A mission statement should not:

- find a cause□
- suggest a remedy□
- establish guilt.

Exercise 3.2. Evaluating the missions

For the problems identified in ex □ formulate the resolving mission, as required above.

In order to select the team which will coordinate improvement projects there will be identified those areas of the university which are closer to the identified problems. Issues that will be pursued:

- the field in which the problem is observed□
- the place where the sources or causes to be found□
- there will be identified those who possess the knowledge, the information in identifying the causes of the problem□
- there will be considered the structures that may be helpful in implementing solutions.

Once the various fields were chosen, one member will be appointed each of these fields.

This person must:

- know a particular aspect of the problem□
- have time for the improvement team meetings and the responsibilities that will be shared. Finally, one team member must be able to:
- fully understand the problem, meaning to be able to describe very well the major elements of the processes associated with the problem and explain how different components of the process are related to each other
- work with departments concerned to implement improvements, this means that for multi□ departmental projects, some team members to be managers, supervisors.

□ Measurement. Description of the process which generates the problem

At this stage it describes how to carry out the monitoring □ measuring processes "responsible" for the production of the problem, performance indicators, and the evaluation system used. Note also that the problems occur because one or more activities within the organization are not performing properly, it is necessary to address an understanding of the process, identifying those activities and their mode of operation supervening time. To understand the operation of

processes activities there can be used narrative descriptions or graphical tools. From these graphical tools, the flow chart is probably the most used.

3.3.1. Flow charts

The flow chart is a graphical representation of the sequence of steps in a certain process. This tool allows us to examine the logic, or lack of logical sequence of steps you take to achieve a certain result. Building a flow chart allows all team members to improve understanding of the process as a whole.

The flow chart may be useful in defining the scope of the improvement project, the limits of this project. If a flow chart is constructed properly and reflects the process as it takes place in reality, all members will have common image, correct the process. Furthermore, the team will not have to invest time and energy to observe physical, often wants to analyze problems, to explore theories about the causes of the problem, or examine the impact of proposed solutions. In Figure 3.2 are different symbols used in flow chart.

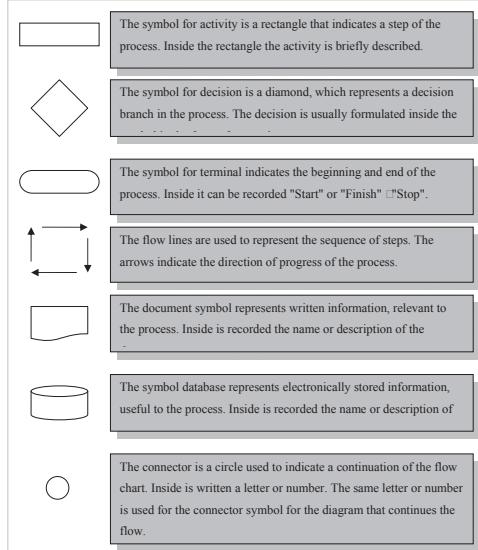

Fig. 3.2. Symbols used in the flow chart

Figure 3.2 shows an example flow diagram for a review process on line. It is a complex process and, in these cases, we recommend building a general chart, which then breaks down into specific activities. Figure 3.2 presents a general diagram of the process and decomposition process of planning further teaching.

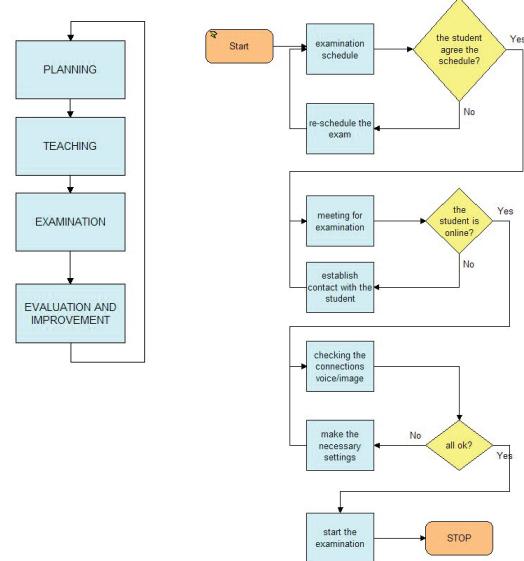

Fig. 3.2. Process flow diagram for an examination on line

Exercise 3.1. Flow diagram.

Develop a flow chart for:

- A process of curriculum development site
- A review process
- A process of teaching
- The process in which you operate

3.4.1 The analysis

3.4.1 Identifying causes of problem

A simple cause effect relationship tells us that the origin of the problem (effect) is the causes. The causes can be known with certainty, even so far as is known that a certain influence on the occurrence of the problem, or can be intuited, in the latter case they are called potential causes. For example, a student who receives a low rating on a test can tell his parents: [Teacher included in the topics a material that was not taught in class. Parents will find it only a potential issue that

contributes to the problem of low grade. The parents will also consider other possible causes, such as: "The student did not read the chapters explaining the material", or "The student was not present at all courses". Similarly, when we determine the real causes of problems, improve team must exploit the potential causes. Trying to come up with solutions, conclusions before considering possible causes and then to prove which of them actually affect the production of the problem, could mean loss of time and resources for finding a solution which solves the problem.

3.4.2 Quality Tool: Brainstorming

Brainstorming is a useful tool for generating innovative ideas on a particular topic. This tool helps to encourage each team member to participate and contribute with ideas during team meetings. Brainstorming sessions should be based on the following principles:

- **No criticism allowed.** No idea will be judged if it seems irrational, unnecessary. A free criticism environment is necessary for innovative thinking.
 - **Innovative,** unconventional, impressive ideas are encouraged
 - **The emphasis is on quantity.** The purpose of brainstorming is to generate as many ideas in a short period of time (20-40 minutes). The ombudsman discourages analytical or critical thinking, which tends to divert the free flow of ideas.
 - **Participants should develop ideas from team colleagues.** A creative idea often causes the appearance of others. Participants are encouraged to develop or modify ideas of team colleagues, or to produce new ideas through association.
- Brainstorming can be used in many stages of improvement projects, namely:
- at the nomination of projects when there isn't sufficient information to determine which projects should be chosen
 - at the identification of possible causes of the problem
 - at the identification of possible remedies
 - at the identification of possible resistance to such remedies.

Brainstorming stages are:

• Formulating the analysis subject
The subject of the brainstorming session must be formulated in order to be:

- specific clearly about the subject
- comprehensive not to exclude possible valuable ideas
- not to impose a certain way of thinking

• Compliance with rules brainstorming

- not critical ideas
- be unconventional in thought
- one takes into account the amount of ideas in short time
- develops the ideas of others

• Conduct a brainstorming session

- the subject is presented and discussed, to make sure participants understand the purpose
- requires a group member to write ideas on flip chart or blackboard.

Each contribution must be written, even if it repeats.

The conclusions are drawn when the atmosphere is still exciting

• Processing the ideas

- clarifying ideas to make sure that everyone understands
- Similar ideas are grouped or combined
- develop criteria for evaluating ideas
- based on the criteria developed, the ideas are evaluated in a systematic manner, and only those on which action must be taken are selected.

3.4.2. Quality instrument. Cause effect diagram.

Cause - effect diagram is a tool which supports team members to identify and organize potential causes of a problem. A cause effect diagram cannot identify a basic cause (root), it simply presents the potential causes that can contribute to the observed effect. This graphical representation allows us to focus our search to identify the basic cause (root) and help the team understand the problem.

This quality tool has three important features:

- it is a graphical representation of the factors that can contribute to the emergence of the phenomenon or the effect that is examined
- relationships between potential causal factors are clearly shown. A causal factor may occur in several parts of the chart
- the relationships are generally qualitative and hypothetical. A chart cause effect is usually a preparatory step in the development of empirical data needed to establish causality.

Deployment phases are:

- the effect is defined (the problem)
- possible causes groups are defined. Generally are defined four or five, sometimes six, rarely seven or eight groups of cases, the established models to determine groups of causes are 4M 6M, the initials representing the order: materials, methods, men, machines, Mother Nature, measurement
- it begins by building the effect diagram in a box to the right and the positioning of the major categories of cases as "food channel" for "effect"
- it continues with cause decomposition by up to three levels
- in the process of decomposition there is also the technique "The why?"

Figure 3.3 presents a cause and effect diagram which was constructed to identify the causes

that led to unsatisfactory results in terms of funding attracted by scientific research projects.

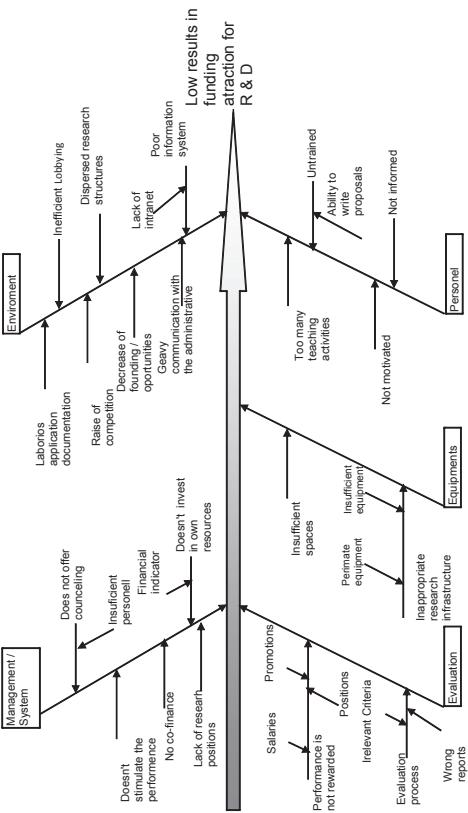

Fig. 2.2 Cause and effect diagram

One great advantage of the cause effect diagram it is the one that allows all the team members to focus on the specific problem which has to be solved in a systematic and structured manner.

Before accepting a potential cause as being real, the must test it. If data are not available or are incomplete, the team must collect data regarding potential causes.

To test the potential causes the team must:

- decide which potential causes must be tested
- plan data collection
- collect data
- analyze the results

The team will choose to test the basic causes (root cause). These are located on the ends of the branches, or there are causes that cannot be detailed further. These causes might be marked on the diagram for an easier observation. If the data indicates that a cause it is not relevant or has an insignificant share in producing the effect, that cause can be removed from the analysis.

There are 3 ways to test the potential causes:

- testing a single potential cause
- testing a group of potential causes
- testing all the potential causes simultaneously

After the potential causes were chosen to be tested, will be planned how the collection data must be done and test them.

This will consider the following:

- Design the test
- Describe the necessary data
- Deciding the location of data collection
- Deciding how to collect data. For example:
 - Existing records research
 - Direct observation
 - Personal interviews
 - Telephone interviews
 - Questionnaires

The team must verify the data collected, to be sure that the specific procedures are followed and their is fairness. Data should be presented in a tabular or graphical form, then the team must find answer to questions like:

- high causes are confirmed by the results
- high causes are eliminated by the results
- high are the new causes suggested by the obtained results. The team must be permanently open in finding new causes. Often analysis will suggest new causes to be added in cause effect diagram.

To illustrate this process of testing the basic causes roots, we return to the diagram in Fig. 2.2 where potential cause "too many teaching activities" could contribute in a significant proportion to the problem "poor results of won research projects". Testing this hypothesis would mean achieving a correlation chart to test the correlation between the indicator "number of students / positions filled and initiative in attracting research projects.

Table 2.2 presents such a situation prepared on faculties, where faculties who show a higher value of the indicator "number of students / occupied posts, records a low initiative in attracting research projects.

Table 2.2 The intent on attracting research funds from projects submitted at national competitions

Indicator / Faculty	F1	F2	F3	F4	F5	F6	F7	F8	F9	F10	F11
Rel. number of students / occupied posts	62	25	18	34	12	15	22	56	23	61	30
The intent on attracting research funds from projects submitted at national competitions	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

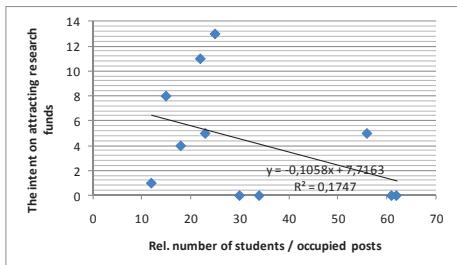

Fig. 2.2 Correlation diagram

The process can be repeated to test the relevance of other factors using correlation diagram or other instruments of quality. For some reasons it is recommended preparing a questionnaire to be completed then by the teachers / researchers.

3.4.2. Focusing on key causes

The problems analysis often highlights many causes, as seen in the previous chapter. Some of these causes affect a significant proportion of the problem production but there are also causes which have a small or even insignificant influence. This aspect results from the testing of the potential identified causes through the cause effect chart.

It is a waste of time and resources trying to solve all possible causes, the result could not justify the effort. The purpose of the improvement process is to produce significant results with limited resources.

Pareto principle says that the sources, causes of problems can be divided into two categories:

- Vital causes** few small number of causes contributing to most of the problem
- Large number of minor causes** the large number of remaining causes which, individually and collectively, contribute in a small proportion to the problem production.

For the improvement projects the vital causes there will be considered and not the minor ones. By assessing the impact of factors on a given effect, Pareto chart highlights the most important causes of a quality problem, those that should be thoroughly investigated.

2.2.2. Pareto diagram

Pareto diagram can be used to present the impact of each factor over the problem. This chart assesses causes from most important to the least important and shows the cumulative impact for the first two most important, the first three most important etc..., thus allowing improvement project team to concentrate on vital factors.

In the 190's, Dr. Juran noted the universal phenomenon, which he called the Pareto principle: in any group of factors contributing to a certain effect, a small proportion of these factors make a major contribution to the production of the effect (6).

For example:

- 20% of students contribute to 10% of the total absences
- 20% of university staff attracts 10% of total research funds
- 20% of university staff reported 10% of BIS indexed articles
- ... less than 20% of Romanian universities have concentrated over 90% of allocated research funding through competition (quality ACSI Barometer 2009 www.aracis.ro).

The construction of the Pareto chart can made by following these next stages:

- The establishment of the elements that must be studied.

Of particular importance for the construction of the Pareto chart is the correct identification of all categories involved in the investigated problem. Several methods of identifying the categories that have an involvement in the investigated causes:

- Brainstorming
- Cause and effect chart
- Flow chart
- Collection of data(if needed)
- The ordering of data (a table is edited in which deficiencies are filled in, the number of deficiencies in descending order, the percentage of deficiencies, the of percentage cumulated deficiencies)
- Drawing the left vertical axis. It will be considered so that the maximum amount listed on the vertical axis to be least equal to the cumulative total of all factors on the horizontal axis. The unit and the value of a division it will be also indicated.
- Drawing the horizontal axis:
- the axis is divided into a number of divisions equal to the number of categories considered
- the category is indicated directly on axis, either in a caption next to it.
- Drawing the right vertical axis
- the axis is marked from 0 to 100
- the total value is joined on the left vertical axis the 100 value of the right vertical axis
- the axis with the name "cumulative percentage" is identified.
- The adequate bars are plotted for each category separately. The height of the bars corresponds to the magnitude of each measured category on the left vertical axis.
- Drawing the cumulative curve. The points of this curve correspond to the cumulative percentage points on the right vertical axis.
- Listing the necessary mentions (process, time, number of data, copyright).
- The analysis of data resulting from the chart. The point of inflection of the cumulative graph is identified and depending on it several vital categories on which to focus our attention are established.

Interpretation of the Pareto analysis. Whatever the chosen form, Pareto charts should include three basic elements (Fig. 2.2):

- the factors contributing to the total effect, evaluated in terms of their contribution
- the importance of each factor, expressed numerically
- cumulative percentage of factors

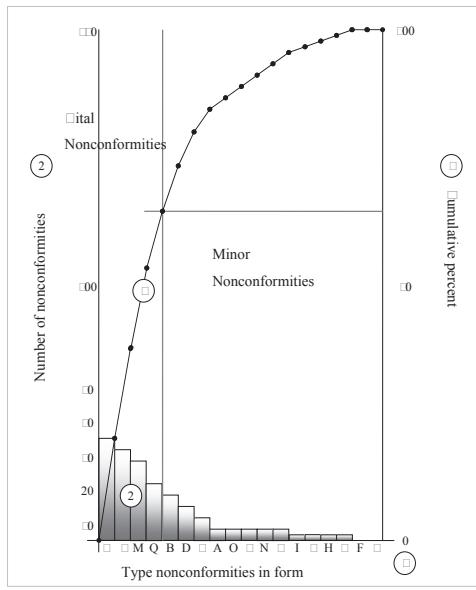

Fig. 3.1 Pareto diagram

Pareto chart presents the results of analysis of a problem by dividing the potential factors contributing to the emergence of problem in categories, determining the impact of each factor on the problem, and then progressively adding each factor starting from the one with the largest impact to the one with the lowest impact. These factors are contributing to the appearance of the problem are the causes. The team will consider only those which make a major contribution to the emergence of the problem.

3.1 Improvement

Once the improvement team has identified the cause root causes of the problem, it is ready to identify the solutions improvements. This phase will take place, covering the following activities:

- alternatives evaluation
- improvements design
- cultural change
- effectiveness proven
- implementation

3.5.1. Alternatives evaluation

Improvement phase begins by setting the improvement method who will remove reduce best the caused effect problem causes. Since all the possible improvements are not equally with good, improvement team must consider a lot of room for improvement and to agree on the most effective and efficient ones.

The first task of the team is to identify alternatives. Brainstorming can be a valuable tool in this step. With the potential improvements identified, team members must assess the impact of the problem and concerning the organization.

Each team must agree on the criteria they use. Most evaluation criteria of alternatives include:

- **Total cost.** The cost of an improvement implementation must not exceed available resources. Usually improvements decrease costs, but some initial investment may be necessary.
- **Impact on the problem.** Improvement team have to assess the impact of various alternatives to the problem. Some improvements can solve more problems than others.
- **Cost/benefit relation.** Cost and total impact are such important considerations, but the cost of each alternative compared to its impact on the team mission is even more important. An upgrade to a cost benefit, which we cannot afford is unacceptable.
- **Resistance / impact of the change.** Technological and operational changes often create cultural and organizational modifications which may generate resistance. People are usually reluctant about any new experience. In alternatives evaluation, the team must consider the impact of each proposed improvement on those who will be affected by. Resistance cannot be a sufficient reason to eliminate an improvement, but must be weighed against the other factors. All other factors are being equal, whichever will produce the least resistance is probably preferable.
- **Implementation time.** Improvement teams will need to evaluate the time required for improvement implementation and to relate with the urgency of finding a solution. The higher the urgency, the most important element is time. Time is more important, as the urgency is greater.
- **Uncertainty and efficiency.** Even if a proposed improvement has a favourable benefit costs, it may not be a good solution. For example, one improvement might require an untested technology or major organizational changes. Even if costs are relatively low, the uncertainty of benefits could be too high.
- **Environment.** Any proposed improvement must not endanger the health and safety of the clients, community or employees. The impact of the proposed solution must be at least neutral, if it can be positive.

After evaluating various improvement alternatives, team agrees on that one which promises most. Sometimes a team may combine some features of the proposed alternatives, choosing the strengths of each.

This matrix can be used to evaluate alternatives in relation to certain evaluation criteria. You can use the notation:

- 1 very positive impact
- 2 moderate favourable impact
- 3 low favourable impact

The matrix can be used in different ways, namely:

- each team member may complete a matrix, in the end the average of all obtained scores will be calculated
- the team can discuss each criterion and to reach a consensus on assessments for each proposed improvement.

A matrix model for selecting the alternatives is presented in Table 3.2.

Table 3.2 Matrix for alternatives selection

Criteria	Solution 1	Solution 2	Solution 3
Total cost			
The impact on the problem			
Cost/benefit relation			
Resistance / impact of the change			
Implementation time			
Uncertainty and efficiency			
Health and safety			
Obtained score			

Exercise 3.1. Solution evaluation

A team studying opportunities for improvement in an educational institution discovered that one of the basic causes (root) for delays in obtaining the necessary educational materials was represented by the fact that most applications required at least four signatures for approval.

Sometimes, materials can wait for days for one of these signatures. Each approval has some justification; one checks how the supply is consistent with the syllabus and the other three certify that the supply is consistent with the department college university budget.

These approvals are required for all purchases of more than 100 lei. For all requests, 100 were less than 100 lei, and 90 had less than 100 lei.

To remove the basic causes (root) have been proposed several improvements. Three of them are:

- establishment of a deputy for each of the three persons who are authorized to sign. Secretaries will submit applications to the responsible person or its deputy. It will impose a maximum period of two days for each signature;
 - will change the value scale for applications that require 3 signatures to 100 lei;
 - Three of the signatures are disposed. The only signature required is the one of the person with managerial responsibility for the existence of the budget for acquisition.
- Using the matrix in table 3.2 to evaluate these three improvements. It will be used the provided information, and also all the other informations from personal experience which can support a decision. Do not reject any of the alternatives, just because you are not pleased. Evaluate each option according to logical criteria.

3.5.2 Improvements planning

Once improvement team selected an improvement, the process of improvement is planned by following these activities:

- **insuring that the improvement allows the achievement of project objectives.** It is likely that the team may need to consider the objectives of the project, to verify that the improvement will lead to desired results and that all team members agree on this point;
- **determining the needed resources.** Team must determine, as accurately as possible, the resources necessary to implement the proposed improvements. These resources include people, money, time, materials;
- **establishing the procedures and other necessary changes.** Before solution implementation, the team must set clear procedures for adoption of the proposed remedy. The team must also describe what changes are required in organizational policies, procedures, systems, work instructions, existing relations between compartments;

- **assessing the requirements for human resources** the success of any improvement depends on the people who will implement the necessary changes. It may be necessary staff training, these trainings will be decided according to the necessary training resources.

For example, suppose the result as an earlier stage of improving the implementation of a new computerized system to reduce errors in catalogues academic records transcripts. Design improvements could involve:

- Ensuring that improvement allows the achievement of the objectives of the project as presented above;
- Determining the resources required for training implementation: human resources (computer 12 months, laboratory, two weeks, secretaries 10 days, teachers 1 day)
- material resources: network computers with related software, for design implementation training, etc.
- establishing procedures. will develop procedures tutorials for different categories of users.

3.5.3. Culture change

By their nature, efforts to improve lead to organizational changes. Intended effect of change is to offer something better to the internal and external customers a better product or service, more efficient work process, low losses etc. The real effect, even if technologically seems attractive, has a social consequence. Any change can be seen by those affected as a threat and until the threat is neutralized, the change will be difficult. Objection to change of those affected, such as teachers, auxiliary personnel, or laboratory technicians is defined as "cultural resistance".

Cultural resistance is a natural consequence of the change, especially any sudden change altering customs, traditions, statute or established practice. No one suits to be told that the current way of working is not acceptable, especially if the practice takes many years. Cultural resistance to such change will occur even among those who will benefit from the change proposed and really believe in it. It is advisable therefore to be provided an "incubation period" for improvements to be implemented.

Examples:

- The new method requires employees to learn new procedures and skills. This reduces the value of those considered experts in previous methods of work;
- employees are required to work in teams with other employees with whom have not worked before;
- employees are required to change their work program
- planning the change must consider:
- identify all possible resistance sources;
- evaluate impediments and support for change;
- identify countermeasures to overcome barriers.

Table 3.2 presents the sources of resistance that may arise in implementing a project and the difficulties which they can put in project implementation but also countermeasures that the improvement team can identify.

Table 3.2. Necessary cultural transformation

Resistance source	Obstructions	Countermeasures
Financial Director	High cost	Presentation of the feasibility study impact
Head of department	Disbelief Outdated mentality Introduction refusal	Education Awareness of the benefits

3.5.4. Proving effectiveness

Before the improvement to be adopted, effectiveness must be proven in operational conditions. There are several methods for proving the effectiveness of potential improvements that can be used individually or combined.

Pilot test - is often the best way to demonstrate that an improvement achieves its goal, because it offers the opportunity to check the solution in real operating conditions. A second advantage of the pilot test is that it uses improvement on a limited scale, so deficiencies can be recognized before the implementation of organizational change.

Simulation is usually necessary when one of the other options are too expensive or there is a too greater risk in relation to possible failure. Simulation isn't conducted in real operating environment, although many efforts will be made for this application to be as close to reality. Those who will ultimately implement improvement must be involved in the planning and interpretation of results.

3.5.5. Implementation

Implementation requires the introduction of change among those who are to apply. Some of these employees were members of the improvement team and are thus familiar with the remedy proposed. Others will need more information and time for training - two critical requirements for successful remedy.

Implementing a change should also include:

- A clear plan
- description of the change;
- explanation indicating why the change is necessary;
- involvement of those affected in various ways to plan and prepare for change.

Change may also require:

- written procedures;
- training;
- new equipment, materials, etc..
- personnel changes;
- changes in responsibilities for certain positions.

Improvement team members must work together with the involved personnel to make sure the plans are implemented and that all resources are available before any changes are to be launched.

As the change is more complex, the need for preparation and planning will be greater.

Depending on the change's nature, improvement team may need to obtain support and/or resources from other sectors of the organization or the top management before the widespread implementation.

3.6. Control

By designing and implementing controls, improve team shall ensure that improvements are implemented and maintained. Control means measuring actual performance and comparing it against the desired performance, and action on the gaps. The control prevents recurrence of the problems, and maintains the achievements obtained by improving.

The team will own and apply quality tools in order to develop and implement new controls. If new controls are not adopted, it is likely that improvement efforts are lost when the problem recurs.

To maintain these results, the improvement team must design and implement, design elements of effective control and perfecting the improvement.

3.6.1. Designing control instruments

To ensure that improvement is maintained, the team must develop an effective quality control. Quality control is conducted on a feedback loop but to build the loop, the team should:

- provide measurement instruments for the outcomes of improvement process
- establish standards control for each measure
- determine how real performance will be compared with the standard
- design actions to regulate the performance, if it doesn't meet the standard.

Measurement instruments which will be developed at this stage can be used later for process control. Although it is important to measure the final results, measurements within the process are most the most useful for identifying the potential sources with disabilities. It's always easier to remove a deficiency, or to discover it in an early stage than to correct the occurred deficiency after. In the Figure □□, the diagram helps us identify those areas where the internal means of measurement will be most useful.

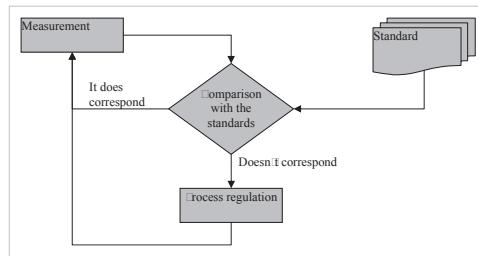

Fig. □□ Feedback loop

To do this comparison will be carried out following activities:

- performance result will be compared with the quality objective (standard, specification, procedure, etc)
- the observed difference is rendered and determined whether correspondence exists or not in relation with the standard/specification/procedure.
- deciding on actions to be taken
- simulate the corrective actions, usually as an process adjustment to reduce variation field

If outcomes don't meet standards, it is necessary to establish an action plan. In this matter it is useful to fill a control chart.

A control chart summarizes an action plan for a process that is not under control. This usually includes:

- variable control (as measured)
- How to measure
- where and when it is measured
- used standard
- who analyzes
- who acts
- what will undertake

3.6.2. Perfecting the improvement

Once an improvement team perfects the improvement, it is so "reliable" that the probability of failure is minimal. Here are some tactics that can help a team to accomplish this:

- designing systems to reduce error occurrence probability

- maintenance of feedback loops as short as they can be.
- use of particularly active control at the expense of liability.

Once the improvement is implemented, the employees serving process can certainly identify ways of completing the improvements.

□□□ Results reproduction and new projects establishment

Project results are maximized through □□□OD□TION, a process for other departments of the organization to implement the improvements developed by the improvement team, but appropriately modified for use in a different location, if needed. In this stage also are identified new projects that can be started.

These activities make sure that an effective improvement is applied to a problem, but also is applied to similar problems which means that the organization continues to make improvements to provide

If the root cause was identified and satisfactory remedied, the lessons learned can be applied to similar problems.

During an improvement project, it is more likely that the team meets new problems, which must be approached. As these are discovered, the team must inform the management or those responsible for these problems, and recommend new improvement projects if necessary.

This step has several justifications:

- In defining project scope, improvement team is considering only vital causes and excludes most of those identified. Sometimes some of these "neglected" causes should be reviewed and became a base for a new project
- as the team discover the root cause of a problem, also can be found other associated deficiencies, but poorly documented.

References

- Bendell, T., □hat is si□sigma□. Quality □orld, 200□
- 2. Bruse, □., Statistics for si□sigma. Mc□raw □Hill, 200□
- hen, □., □oh H, The big book of si□sigma. Mc□raw □Hill, 200□
- George M., □owlands D., □astle B, □hat is □ean Si□Sigma□.Mc□raw □Hill, New □ork, 200□
- ifor, □., □orean, □., □usiness □rocess □engineering framework based on a generic □S□□□□□process model. □roceedings of the 2th □ongress of the □omanian □merican □cademy of □cience and □rt, Montreal, □anada, 200□. pag. 190 □□9. □ublished by □olitecnic □nternational □ress, Montreal, □anada, ISBN: 2 □□□□009□□□, 200□
- 6. □ifor, □., □orean, □., □ngigeria calită□ii. □d. □niversită□ii □lucian Blaga □ibiu, 2006.
- ifor, □., □orean, □., □ngigeria calită□ii. □d. □niversită□ii □lucian Blaga □ibiu, 2002.
- Oprean, □., □ifor, □., □management integrat al calită□ii, □ibiu, □itura □niversită□ii □lucian Blaga □ibiu, ISBN 9 □□□□9 0 □□□, 200□
- 9. Oprean, □., □ifor, □., □. Managementul □alită□ii, □ibiu, □itura □niversită□ii □lucian Blaga □ibiu, ISBN 9 □□□□6 0 □□□, 2002.
- Snee, □. D., Hoerl, □., □i□sigma □eyond the factory floor. □earson □rentice Hall, 200□
- Truscott, □., □i□Sigma □ontinual □nimation for □usiness. Butterworth Heinemann, □ington, 200□
- .2. The □uran Institute. The Si□Sigma □asic Training □it. □crawHill, New □ork, 2002.
- Houston D., □ethinking quality and improvement in higher education, Quality Assurance in □ducation, 200□
- Quality Management in higher education. Self evaluation for quality improvement. HM Inspectorate of □ducation, □ivingston, 2006.

4. CASE STUDY. QUALITY IMPROVEMENT IN A HIGHER EDUCATION INSTITUTION.

□roduction and purpose

Problems, nonconformities exist in any organization and influence in a greater or lesser extent on its proper course, and its costs: it is accepted that approximately 20□ of the turnover of an organization is "non quality." And higher education institutions often confront us with problems, sometimes simply ignore them, in other cases we consider to be "normal" inherent, and often tried to solve, sometimes succeeding (or so we consider □depends what goals we set) and sometimes give you notice the "how much it complicates things."

Also in higher education institutions we often confront with problems, sometimes we simply ignore them, in other cases we consider them to be "normal, inherent, and often we tried to solve them, sometimes succeeding (or so we consider □depends what goals we set) and sometimes give you notice the "how much it complicating things."

Certainly we are rarely willing to invest resources (time, people, etc.) to effectively solve problems. The purpose of this case study is to present a project based on problem solving methodology in chapter □. The organization it is facing a real problem, linked to reduced promovability, thence stages and proposed solutions are fictitious.

□urrent situation

School A is a representative faculty of the university B. In the last 10 years the university graduates were employed in prestigious organizations around the world, remarking an employers satisfaction on the level of proficiency they acquire during the years of study. However, in recent years we have seen a breakdown of what we might call "skills students. □oint out exactly as more and more students are having difficulties in promoting □ 2 or □ exams □ semester, which produce a deep dissatisfaction from both teachers and especially from the management faculty □iversity.

□ose fault is □s the student □ess prepared when entering at the faculty, less motivated during faculty, lack of motivation, is the fact that most of them are employees. Are the teachers? The fact that they have to many teaching hours they have not updated the courses for a long time, they do not respond to the requirements of industry and students. Is the educational system which simply has a busy schedule, teaching facilities, lack of laboratories, etc.

These are questions that we ask when we are facing such problems in the idea of finding the causes of the problem and then to come up with solutions. But did we find, indeed all the causes of the problem □□e are willing to go to the "root" and to appreciate only very general reasons like students, teachers, procedures, etc..□

Having identified all cases we indicate which of these cases are important and contribute the overwhelming proportion of the problem. And then, for these cases to come up with possible solutions, and we choose between these solutions to those who provide practical problem solving in relation to requirements.

And last but not least, to be willing to implement these solutions and eventually to expand it to other departments.

□nfortunately, often the issue is □seems familiar, we are very familiar with the show. Also when we know the causes we even tend to exclude those who we agree or not affect us directly. And is the solution to these "causes" more or less real. The solution, most often do not yield results (in this case we managed to overcome and implementation stage).

That is why we believe that acting in such "arbitrary, chaotic" manner has no way of producing results. If you want results, then solving the problem must be made through an improvement project that begins with problem definition and ends when the solution is

implemented and proves its effectiveness (see chapter 2). I tried to present such a problem and project.

Improvement project

OBJEC^TIVE AND MISSION DEFINITION, TEAM STAB^ELISHMENT

Problem: More than 20% of the faculty students have failed at least one exam.

Mission: Reducing the percentage of students who have not passed at least an exam with 10% during the academic year 2009/2010.

Team selection:

- vice dean project manager
- chief of department
- students

MAINTENANCE AND ANALYSIS

Once defined the problem, improvement team must identify the causes that contribute to the problem appearance. In our case, a focus group of six persons formed by students and teachers which identified at this stage groups of causes and then detail them up to the basic cause (root (fig. 2.2)).

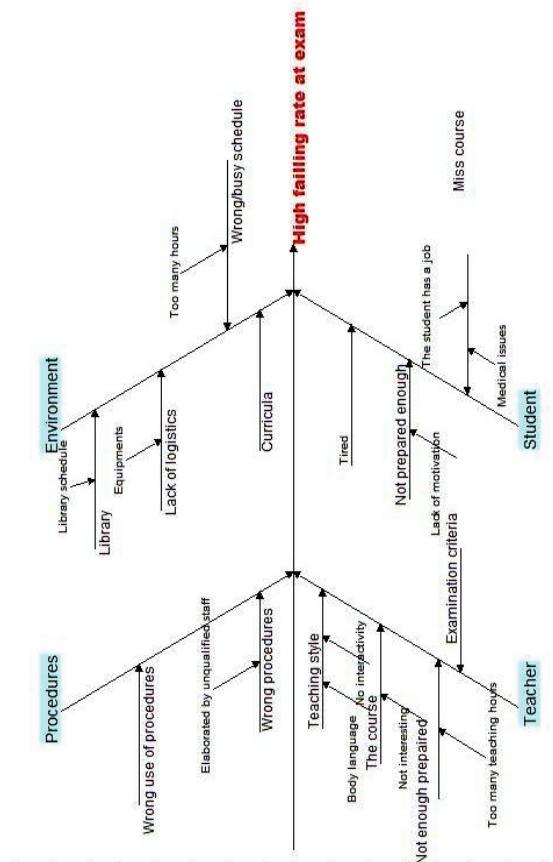

Fig. 2.2 Cause-and-effect diagram

We have now an insight into the causes which are contributing to the problem. These are potential causes and we don't know whether and how it influences producing the effect. The analysis will continue taking in consideration the root causes because the students gender is too general and irrelevant in the process of solving the problem. All the causes will be analyzed once again, and will be eliminated those ones which are accepted by the group members who have an insignificant influence on the problem and determine how data collection and processing will go to identify, in quantitative terms, the share of each case in problem production (the effect). In this case a questionnaire of those involved (students, teachers) would probably be the best method.

After the data processing it is realized, (table 2.2) Pareto diagram can be achieved with the influence of the main causes of the problem studied (Figure 2.2).

Table 2.2 Data processing

Cause	No. of answers
No interactivity	2
Lack of motivation	1
Too many teaching hours	1
Curricula	1
Too many hours	1
Wrong use of procedures	2

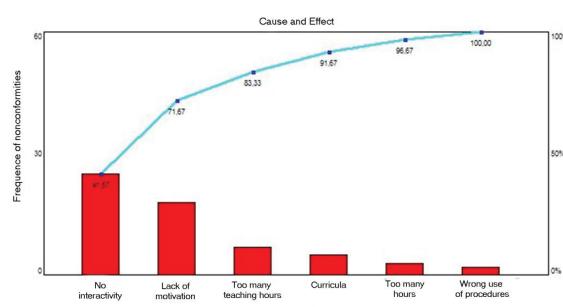

Fig. 2.2 Pareto Diagram

EVALUATION AND IMPROVEMENT

The analysis continues with identifying solutions to the most important causes (table 2.2). Then it is suggested to define criteria for evaluation of possible solutions to each cause, then to evaluate solutions against these criteria (table 2.3).

Table 2.2 Identify possible alternative

Cause	Alternative 1	Alternative 2	Alternative 3
lack of interactivity			
lack of motivation			
Too many teaching hours			

Table 2.2 Solution selection matrix

Cause: Lack of interactivity		Alternative 1	Alternative 2	Alternative 3
Criteria				
Obtained score:				

The process must continue to implement effective solutions, to maintain control and eventually multiplication of the results in other departments.

In order to implement it is suggested to elaborate and place into practice an action plan, according with the model from table 2.2.

Table 2.2 Implementation of improvement actions

Nr. crt	Causes (with the highest share)	Corrective action	Necessary resources	Person in charge	Deadline	Completion stage (efficiency)

The project is considered to be completed when the solutions work, produce results and may be extended to other departments.

The 1st training session in university management (pilot session),
The Competence Center in University Management
coordinated by "Lucian Blaga" University from Sibiu, 2-3 martie 2010

"Quality Management in Higher Education" Module
Professor Ph. D. Constantin Oprean, coordinator of the module

Prof. Ph. D. Constantin Oprean

Working group - persons having managing positions in higher education system belonging universities from: Brașov, Cluj-Napoca, Alba-Iulia, Oradea, Baia Mare, Sibiu

Prof. Ph. D. Claudiu Chifor

□

□

Images from training session in university management (pilot session),
The Competence Center in University Management
coordinated by "Lucian Blaga" University from Sibiu, 1-2 noiembrie 2010

"Quality Management in Higher Education" Module
Professor Ph. D. Constantin Oprean, coordinator of the module

Images from training session in university management (pilot session),
The Competence Center in University Management
coordinated by "Lucian Blaga" University from Sibiu, 14-15 februarie 2011

"Quality Management in Higher Education" Module
Professor Ph. D. Constantin Oprean, coordinator of the module

Working group - persons having managing positions in higher education system belonging universities from: București, Sibiu, Pitești, Târgoviște

□

□